

# ESEKIEL

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48									

## KAPITTEL 1

**D**et skjedde i det trettiende år, i den fjerde måned, på den femte dag i måneden, mens jeg var blandt de bortførte ved elven Kebar, at himmelen åpnedes, og jeg så syner fra Gud.

<sup>2</sup> På den femte dag i måneden -- det var det femte år efterat kong Jojakin var blitt bortført --

<sup>3</sup> da kom Herrens ord til presten Esekiel, Busis sønn, i kaldeernes land ved elven Kebar, og Herrens hånd kom der over ham.

<sup>4</sup> Og jeg så, og se, en stormvind kom fra nord, en stor sky med stadig luende ild; en strålende glans omgav den, og midt i den, midt i ilden, viste det sig noget som så ut som blankt metall.

<sup>5</sup> Og midt i den viste det sig noget som lignet fire livsvesener, som så således ut: De hadde et menneskes skikkelse,

<sup>6</sup> og hvert av dem hadde fire ansikter og hvert av dem fire vinger.

<sup>7</sup> Deres ben var rette, og deres fotblad var som kloven på en kalv, og de blinket likesom skinnende kobber.

<sup>8</sup> Og de hadde menneskehender under vingene på alle fire sider, og alle fire hadde ansikter og vinger.

<sup>9</sup> Deres vinger rørte ved hverandre; de vendte sig ikke når de gikk; hvert av dem gikk rett frem.

<sup>10</sup> Og deres ansikt lignet et menneskeansikt, og løveansikt hadde de alle fire på høire side, og okseansikt hadde de alle fire på venstre side, og ørneansikt hadde de også alle fire.

<sup>11</sup> Således var deres ansikter. Og deres vinger stod ut fra hverandre oventil; hvert av dem hadde to vinger som rørte ved det andre, og to som dekket deres legemer.

<sup>12</sup> Og hvert av dem gikk rett frem; dit hvor ånden vilde gå, gikk de; de vendte sig ikke når de gikk.

<sup>13</sup> Og livsvesenenes utseende var likt glør, som brente likesom bluss; ilden fór om imellem livsvesenene, og den hadde en strålende glans, og det gikk lyn ut av ilden.

<sup>14</sup> Og livsvesenene fór frem og tilbake likesom lynglimt.

<sup>15</sup> Og jeg så livsvesenene, og se, det var et hjul på jorden ved siden av hvert av livsvesenene, og de vendte ut mot fire sider.

- <sup>16</sup> Hjulene så ut som om de var gjort av noget som lignet krysolitt, og alle fire var lik hverandre, og det så ut som om de var gjort således at det ene hjul var inne i det andre.
- <sup>17</sup> Til alle fire sider gikk de når de gikk; de vendte sig ikke når de gikk.
- <sup>18</sup> Hjulringene var høie og fryktelige, og de var fulle av øine rundt omkring på alle de fire hjul.
- <sup>19</sup> Og når livsvesenene gikk, så gikk hjulene ved siden av dem, og når livsvesenene hevet sig op fra jorden, så hevet også hjulene sig.
- <sup>20</sup> Hvor ånden vilde gå, gikk de, nettopp dit hvor ånden vilde gå; og hjulene hevet sig ved siden av dem, for livsvesenenes ånd var i hjulene.
- <sup>21</sup> Når livsvesenene gikk, så gikk også de, og når de stod, så stod også de, og når de hevet sig op fra jorden, så hevet hjulene sig ved siden av dem, for livsvesenenes ånd var i hjulene.
- <sup>22</sup> Og over livsvesenenes hoder var det noget som lignet en hvelving, som blendende krystall å se til, utspent ovenover deres hoder.
- <sup>23</sup> Og under hvelvingen stod deres vinger rett ut, så de rørte ved hverandre; hvert av dem hadde på begge sider to vinger som dekket deres legemer.
- <sup>24</sup> Og når de gikk, hørte jeg lyden av deres vinger; det var som lyden av store vann, som den Allmektiges røst, et bulder som bulderet av en leir; når de stod, senket de sine vinger.
- <sup>25</sup> Og det lød en røst ovenover hvelvingen som var over deres hode; når de stod, senket de sine vinger.
- <sup>26</sup> Og ovenover hvelvingen som var over deres hode, var det noget som så ut til å være av safirsten, og som lignet en trone, og ovenpå det som lignet en trone, var det en skikkelse, som et menneske å se til.
- <sup>27</sup> Og jeg så noget som lignet blankt metall, å se til som ild, med en ring av lys omkring fra der hvor hans lender syntes å være, og opover. Og fra der hvor hans lender syntes å være, og nedover så jeg noget som så ut som ild, og den var omgitt av en strålende glans;
- <sup>28</sup> likesom synet av buen i skyen på en regndag, således var synet av glansen rundt omkring. Således så Herrens herlighet ut, slik som den viste sig for mig. Og da jeg så det, falt jeg på mitt ansikt og hørte røsten av en som talte.

## KAPITTEL 2

- O**g han sa til mig: Menneskesønn! Stå op på dine føtter, så jeg kan tale med dig!
- <sup>2</sup> Og det kom ånd i mig da han talte til mig, og den fikk mig til å stå på mine føtter, og jeg hørte på ham som talte til mig.
- <sup>3</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Jeg sender dig til Israels barn, til hedninger, oprørerne, som har gjort opprør mot mig; de og deres fedre har vært troløse mot mig helt til den dag idag.
- <sup>4</sup> Og til barna med de frekke ansikter og hårde hjerter sender jeg dig, og du skal si til dem: Så sier Herren, Israels Gud.
- <sup>5</sup> Og enten de hører eller lar det være -- for en gjenstridig ætt er de -- så skal de vite at en profet har vært midt iblandt dem.
- <sup>6</sup> Men du menneskesønn, frykt ikke for dem, og frykt ikke for deres ord! For nesler og torner er du omgitt av, og mellom skorpioner bor du. Frykt ikke for deres ord og bli ikke forferdet for deres åsyn! For en gjenstridig ætt er de.
- <sup>7</sup> Og du skal tale mine ord til dem enten de hører eller lar det være; for gjenstridige er de.

<sup>8</sup> Men du menneskesønn, hør på det som jeg taler til dig! Vær ikke gjenstridig som den gjenstridige ætt! Lat op din munn og et det som jeg gir dig!

<sup>9</sup> Og jeg så, og se, en hånd var rakt ut til mig, og i den var det en bokrull.

<sup>10</sup> Og han bredte den ut foran mig, og der var skrevet på den både på fremsiden og på baksiden; det var klagesanger og sukk og ve-rop som var skrevet på den.

### KAPITTEL 3

**O**g han sa til mig: Menneskesønn! Et det du her finner for dig! Et denne bokrull, og gå avsted og tal til Israels hus!

<sup>2</sup> Da lot jeg op min munn, og han gav mig denne rull å ete

<sup>3</sup> og sa til mig: Menneskesønn! Mett din buk og fyll dine innvoller med denne rull som jeg gir dig! Og jeg åt, og den var i min munn søt som honning.

<sup>4</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Gå til Israels hus og tal til dem med mine ord!

<sup>5</sup> For ikke til et folk med vanskelig sprog og tungt mæle sendes du, men til Israels hus;

<sup>6</sup> ikke til mange folk med vanskelig sprog og tungt mæle, hvis ord du ikke forstår; sannelig, om jeg sendte dig til dem, skulde de høre på dig.

<sup>7</sup> Men Israels hus skal ikke ville høre på dig, for det vil ikke høre på mig; for hele Israels hus har hårde panner og forherdede hjerter.

<sup>8</sup> Se, jeg gjør ditt åsyn hårdt mot deres åsyn og din panne hård mot deres panne.

<sup>9</sup> Lik en diamant, hårdere enn sten, gjør jeg din panne; du skal ikke frykte for dem og ikke forferdes for deres åsyn; for en gjenstridig ætt er de.

<sup>10</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Alle de ord som jeg taler til dig, skal du ta inn i ditt hjerte og høre med dine ører.

<sup>11</sup> Og gå til de bortførte, til ditt folks barn, og tal til dem og si: Så sier Herren, Israels Gud -- enten de hører eller lar det være!

<sup>12</sup> Da løftet et vær mig op, og jeg hørte bak mig lyden av et stort bulder: Lovet være Herrens herlighet fra det sted hvor han er,

<sup>13</sup> og lyden av livsvesenenes vinger, som rørte ved hverandre, og lyden av hjulene ved siden av dem og lyden av et stort bulder.

<sup>14</sup> Og et vær løftet mig op og tok mig, og jeg fór avsted, gram og harmfull i min ånd, og Herrens hånd var sterk over mig.

<sup>15</sup> Og jeg kom til de bortførte i Tel-Abib, de som bodde ved elven Kebar, og hvor de ellers bodde, og jeg satt der i syv dager iblandt dem og stirret frem for mig.

<sup>16</sup> Men da syv dager var gått, da kom Herrens ord til mig, og det lød således:

<sup>17</sup> Menneskesønn! Jeg har satt dig til vekter for Israels hus, og når du hører et ord av min munn, skal du advare dem fra mig.

<sup>18</sup> Når jeg sier til den ugudelige: Du skal visselig dø, og du ikke advarer ham og ikke taler og advarer den ugudelige for hans ugudelige ferd for å holde ham i live, da skal han, den ugudelige, dø for sin misgjernings skyld, men hans blod vil jeg kreve av din hånd.

<sup>19</sup> Men når du har advart den ugudelige, og han ikke vender om fra sin ugudelighet og fra sin ugudelige ferd, da skal han dø for sin misgjernings skyld, men du har reddet din sjel.

<sup>20</sup> Og når en rettferdig vender sig bort fra sin rettferdighet og gjør urett, så legger jeg en anstøtssten i hans vei -- han skal dø. Når du ikke har advart ham, skal han dø i sin synd, og de rettferdige gjerninger som han har gjort, skal ikke kommes i hu, men hans blod vil jeg kreve av din hånd.

<sup>21</sup> Men når du har advart den rettferdige om at han, den rettferdige, ikke skal synde, og han da ikke synder, da skal han visselig leve, fordi han lot sig advare, og du har reddet din sjel.

<sup>22</sup> Og Herrens hånd kom over mig der, og han sa til mig: Stå op og gå ut i dalen! Der vil jeg tale med dig.

<sup>23</sup> Da stod jeg op og gikk ut i dalen, og se, der stod Herrens herlighet, lik den herlighet jeg hadde sett ved elven Kebar; og jeg falt på mitt ansikt.

<sup>24</sup> Men ånden kom i mig og fikk mig til å stå på mine føtter; og han talte med mig og sa til mig: Gå og steng dig inne i ditt hus!

<sup>25</sup> Og du menneskesønn! Se, de skal legge rep om dig og binde dig med dem, så du ikke kommer ut iblandt dem.

<sup>26</sup> Og din tunge vil jeg la henge fast ved din gane, så du blir målløs og ikke blir i stand til å refse dem; for en gjenstridig ætt er de.

<sup>27</sup> Men når jeg taler med dig, vil jeg åpne din munn, og du skal si til dem: Så sier Herren, Israels Gud. Den som vil høre, han høre, og den som vil la det være, han la det være! For en gjenstridig ætt er de.

## KAPITTEL 4

**O**g du menneskesønn, ta dig en mursten og legg den foran dig og riss på den en by, Jerusalem,

<sup>2</sup> og reis bolverk mot den og bygg skanser mot den og kast op en voll mot den og still op leire mot den og sett murbrekkere mot den rundt omkring!

<sup>3</sup> Og ta dig så en jernpanne og sett den som en jernvegg mellom dig og byen og vend ditt ansikt mot den, så den blir kringsatt, og du kringsetter den. Dette skal være et tegn for Israels hus.

<sup>4</sup> Og så skal du legge dig på din venstre side og legge Israel-folkets misgjerning på den! I så mange dager som du ligger på den side, skal du bære deres misgjerning;

<sup>5</sup> og jeg vil la deres misgjernings år for dig bli like så mange dager -- tre hundre og nitti dager -- så lenge skal du bære Israel-folkets misgjerning.

<sup>6</sup> Og når du er kommet til ende med dem, så skal du annen gang legge dig på din høire side og bære Juda-folkets misgjerning; i firti dager, en dag for hvert år, vil jeg la dig bære den.

<sup>7</sup> Og du skal vende ditt åsyn og din nakne arm mot det kringsatte Jerusalem og profetere mot det.

<sup>8</sup> Og se, jeg legger rep om dig, så du ikke kan vende dig fra den ene side til den andre, før du er kommet til ende med de dager du holder det kringsatt.

<sup>9</sup> Og ta dig så hvete og bygg og bønner og linser og hirse og spelt og legg dem i ett kar og bak dig brød av dem! I så mange dager som du ligger på din ene side, i tre hundre og nitti dager, skal du ete det.

<sup>10</sup> Og den mat som du eter, skal være efter vekt, tyve sekel til hver dag; fra tid til tid skal du ete den.

<sup>11</sup> Det vann du drikker, skal også være efter mål, sjettedelen av en hin; fra tid til tid skal du drikke det.

<sup>12</sup> Som en byggkake skal du ete det, med menneskeskarn skal du steke det for deres øine.

- <sup>13</sup> Og Herren sa: Således skal Israels barn ete sitt brød urent blandt de folk som jeg vil drive dem bort til.
- <sup>14</sup> Da sa jeg: Akk, Herre, Herre! Se, min sjel er ikke blitt uren, og noget selvdødt eller sønderrevet har jeg ikke ett fra min ungdom like til nu, og det er ikke kommet urent kjøtt i min munn.
- <sup>15</sup> Så sa han til mig: Vel, jeg vil la dig ta kumøkk i stedet for menneskeskarn, så du kan steke ditt brød over den.
- <sup>16</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Se, jeg sønderbryter brødets stav i Jerusalem, og de skal ete brød efter vekt og med bekymring og drikke vann efter mål og med forferdelse,
- <sup>17</sup> så de skal lide mangel på brød og vann og forferdes, den ene med den andre, og visne bort i sin misgjerning.

## KAPITTEL 5

- O**g du menneskesønn, ta dig et skarpt sverd! Bruk det som en rakekniv og la det gå over ditt hode og skjegg, og ta dig så en skålvect og del både hår og skjegg.
- <sup>2</sup> En tredjedel skal du brenne op midt i byen, når kringsetningsdagene er til ende, og en tredjedel skal du ta og hugge i med sverdet rundt omkring byen, og en tredjedel skal du sprede for vinden, og med draget sverd vil jeg forfølge dem.
- <sup>3</sup> Men nogen få hår skal du ta unda, og dem skal du knytte inn i dine kjortelfliker,
- <sup>4</sup> og av dem skal du igjen ta nogen og kaste dem midt i ilden og brenne dem op; derfra skal det gå ut ild til alt Israels hus.
- <sup>5</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Dette Jerusalem satte jeg midt iblandt hedningefolkene og la land rundt omkring det;
- <sup>6</sup> men det var gjenstridig mot mine lover, så det var mere ugudelig enn hedningefolkene, og mot mine bud, så det var mere ugudelig enn landene rundt omkring det; for de forkastet mine lover og fulgte ikke mine bud.
- <sup>7</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Fordi I har rast verre enn folkene som bor rundt omkring eder, fordi I ikke har fulgt mine bud og ikke gjort efter mine lover og ikke engang gjort efter de folks lover som bor rundt omkring eder,
- <sup>8</sup> derfor sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg kommer over dig, jeg og, og jeg vil holde dom hos dig for folkenes øine,
- <sup>9</sup> og jeg vil gjøre med dig hvad jeg ikke før har gjort og aldri mere vil gjøre maken til -- for alle dine vederstyggeligheters skyld.
- <sup>10</sup> Derfor skal foreldre ete sine barn hos dig, og barn ete sine foreldre, og jeg vil holde dom hos dig og sprede alt som blir igjen av dig, for alle vinder.
- <sup>11</sup> Derfor, så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, sannelig, fordi du har gjort min helligdom uren med alle dine avskyeligheter og alle dine vederstyggeligheter, så vil også jeg vende mitt øie bort fra dig uten skånsel og ikke spare dig.
- <sup>12</sup> Tredjedelen av dig skal dø av pest og fortæres av hunger midt i dig, og tredjedelen skal falle for sverd rundt omkring dig, og tredjedelen vil jeg sprede for alle vinder og forfølge med draget sverd.
- <sup>13</sup> Og min vrede skal uttømmes, og jeg vil stille min harme på dem og ta hevn, og de skal kjenne at jeg, Herren, har talt i min nidkjærhet, når jeg uttømmer min harme på dem.
- <sup>14</sup> Og jeg vil gjøre dig [Jerusalem.] til en ørken og til en spott blandt folkene som bor rundt omkring dig, for øinene på hver den som går forbi.

<sup>15</sup> Du skal bli til spott og hån, til en advarsel og en forferdelse for folkene som bor rundt omkring dig, når jeg holder dom over dig med vrede og harme og med harmfulle tuktelser -- jeg, Herren, har talt-

<sup>16</sup> når jeg sender inn blandt dem hungerens onde piler, som er til ødeleggelse, dem som jeg sender for å ødelegge eder, når jeg hoper op hunger over eder og sønderbryter brødet's stav for eder.

<sup>17</sup> Jeg vil sende hunger over eder og ville dyr, og de skal gjøre dig barnløs, og pest og blod skal gå over dig, og sverd vil jeg la komme over dig; jeg, Herren, har talt.

## KAPITTEL 6

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot Israels fjell og spå mot dem

<sup>3</sup> og si: I Israels fjell! Hør Herrens, Israels Guds ord! Så sier Herren, Israels Gud, til fjellene og haugene, til bekkene og dalene: Se, jeg lar sverd komme over eder og gjør eders offerhauger til intet.

<sup>4</sup> Eders altere skal ødelegges, og eders solstøtter knuses, og jeg vil la eders drepte falle for eders motbydelige avguders åsyn.

<sup>5</sup> Og jeg vil legge Israels barns døde kroppar for eders motbydelige avguders åsyn og sprede eders ben rundt omkring eders altere.

<sup>6</sup> Hvor I så bor, skal byene ødelegges og offerhaugene bli forlatt, forat eders altere må bli ødelagt og forlatt, og eders motbydelige avguder knust og gjort til intet, og eders solstøtter nedhugget, og eders henders verk utslettet;

<sup>7</sup> drepte menn skal falle midt iblandt eder, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>8</sup> Men jeg vil la en levning bli igjen, så nogen av eder undgår sverdet ute blandt folkene, når I blir spredt omkring i landene.

<sup>9</sup> Og de av eder som slipper unda, skal komme mig i hu blandt folkene, hvor de er i fangenskap, når jeg har knust deres utro hjerter som var veket fra mig, og deres øine som i utroskap fulgte deres motbydelige avguder; og de skal vemmes ved sig selv for de onde gjerningers skyld som de har gjort -- for alle sine vederstyggeligheter,

<sup>10</sup> og de skal kjenne at jeg er Herren. Det er ikke for ingen ting jeg har talt om å føre denne ulykke over dem.

<sup>11</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Slå dine hender sammen og stamp med din fot og rop akk og ve over alle de onde vederstyggeligheter i Israels hus; for de skal falle for sverdet, for hunger og for pest.

<sup>12</sup> Den som er langt borte, skal dø av pest, og den som er nær, skal falle for sverdet, og den som er igjen og er berget, skal dø av hunger, og jeg vil uttømme min harme på dem.

<sup>13</sup> Og I skal kjenne at jeg er Herren, når deres drepte menn ligger midt iblandt deres motbydelige avguder, rundt omkring deres altere, på hver høi bakke, på alle fjelltoppene og under hvert grønt tre og hver løvrik terebinte, på alle de steder hvor de ofret alle sine motbydelige avguder en velbehagelig duft.

<sup>14</sup> Og jeg vil rekke ut min hånd mot dem og gjøre landet til en ørk og et øde verre enn Dibla-ørkenen, hvor de så bor, og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 7

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Og du menneskesønn! Så sier Herren, Israels Gud, til Israels land: Ende! -- Enden kommer over landets fire hjørner.

<sup>3</sup> Nu kommer enden over dig, og jeg vil sende min vrede mot dig og dømme dig efter din ferd, og jeg vil la dig bøte for alle dine vederstyggeligheter.

<sup>4</sup> Jeg vil ikke vise skånsel mot dig og ikke spare dig; men jeg vil la dig bøte for din ferd, og dine vederstyggeligheter skal komme over dig selv, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>5</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Ulykke, en ulykke uten like, se, den kommer.

<sup>6</sup> Det kommer en ende, enden kommer, den våkner op og kommer til dig; se, det kommer.

<sup>7</sup> Nu kommer turen til dig, du som bor i landet! Tiden kommer, dagen er nær, krigslarm er der og ikke fryderop på fjellene.

<sup>8</sup> Nu, om en liten stund, vil jeg utøse min harme over dig og uttømme min vrede på dig og dømme dig efter din ferd, og jeg vil la dig bøte for alle dine vederstyggeligheter.

<sup>9</sup> Jeg vil ikke vise skånsel og ikke spare dig; etter din ferd vil jeg gjengjelde dig, og dine vederstyggeligheter skal komme over dig selv, og I skal kjenne at jeg, Herren, slår.

<sup>10</sup> Se, dagen er der! Se, det kommer! Nu begynner det, riset blomstrer, overmotet [de. de overmodige kaldeere] grønnnes;

<sup>11</sup> voldsomheten [de. de voldsomme kaldeere] reiser sig til et ris over ugudeligheten. Intet av dem, intet av deres larmende hop, intet av deres buldrende mengde, intet herlig blir tilbake iblandt dem.

<sup>12</sup> Tiden kommer, dagen er nær. Kjøperen glede sig ikke, og selgeren gremme sig ikke! For det kommer brennende vrede over hele deres hop.

<sup>13</sup> Selgeren skal ikke få igjen det han har solgt, om han enn er i live; for spådommen mot hele deres hop skal ikke tas tilbake, og for sin misgjernings skyld skal ingen kunne trygge sig i sitt liv.

<sup>14</sup> De støter i basun og gjør alt ferdig, men ingen drar ut til strid; for min harme er vendt mot hele deres hop.

<sup>15</sup> Sverdet utenfor og pesten og hungeren innenfor; den som er ute på marken, skal dø ved sverdet, og den som er inne i byen, ham skal hunger og pest fortære.

<sup>16</sup> Og om nogen av dem undkommer, skal de alle være på fjellene som kurrende duer i dalene, hver for sin misgjernings skyld.

<sup>17</sup> Alle hender skal synke, og alle knær skal bli som vann.

<sup>18</sup> Og de skal binde sekk om sig, og redsel skal legge sig over dem, og alle ansikter skal dekkes av skam, og alle deres hoder skal være skallet.

<sup>19</sup> Sitt sølv skal de kaste på gatene, og sitt gull skal de akte for urent; deres sølv og deres gull skal ikke kunne berge dem på Herrens vredes dag; de skal ikke kunne mette sig eller fylle sin buk med det. For det har vært et anstøt til misgjerning for dem,

<sup>20</sup> og sine prektige smykker som er laget av det, har de brukt til storaktighet, og sine vederstyggelige bilder, sine avskyelige avguder har de gjort av det; derfor gjør jeg det til urenhet for dem.

<sup>21</sup> Og jeg vil gi det i de fremmedes hånd som rov og til jordens ugudelige som hærfang, og de skal vanhellige det;

<sup>22</sup> Og jeg vil vende mitt åsyn bort fra dem, [jødene] og de [fiendene] skal vanhellige min skatt; [tempelskatten] røvere skal komme inn over den og vanhellige den.

<sup>23</sup> Gjør lenken ferdig! [til tegn på folkets nær forestående fangenskap] For landet er fullt av bloddommer, og byen er full av vold.



- <sup>24</sup> Og jeg vil la de verste av hedningene komme, og de skal ta deres hus i eie, og jeg vil gjøre ende på de frekkes stolthet, og deres helligdommer skal vanhelliges.
- <sup>25</sup> Det skal komme redsel, og de skal søke frelse, men der er ingen.
- <sup>26</sup> Ulykke på ulykke skal komme, og rykte på rykte skal opstå, og de skal søke etter syn hos profeten, og lov skal ikke være å finne hos presten eller råd hos de gamle;
- <sup>27</sup> kongen skal sørge, og høvdingen skal klæ seg i forferdelse, og hendene på landets folk skal skjelve. Etter deres ferd vil jeg gjøre med dem, og med deres dommer vil jeg dømme dem, og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 8

- O**g det skjedde i det sjette år, i den sjette måned, på den femte dag i måneden, mens jeg satt i mitt hus, og Judas eldste satt foran mig, at Herrens, Israels Guds hånd falt på mig der.
- <sup>2</sup> Og jeg så, og se, det var noget som var som ild å se til; fra det som var å se av hans lender og nedover, var alt som ild, og fra hans lender og opover var det som en glans å se til, som skinn av det blanke metall.
- <sup>3</sup> Og han rakte ut noget som lignet en hånd, og tok mig ved håret på mitt hode, og et vær løftet mig op mellom jorden og himmelen og førte mig i syner fra Gud til Jerusalem, til inngangen av den indre forgårds port, som vender mot nord, der hvor nidkjærhets-billedet stod, det som vakte Guds nidkjærhet.
- <sup>4</sup> Og der så jeg Israels Guds herlighet, likesom i det syn jeg hadde sett i dalen.
- <sup>5</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn, løft dine øine mot nord! Og jeg løftet mine øine mot nord og fikk se nidkjærhets-billedet nordenfor alterporten ved inngangen.
- <sup>6</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Ser du hvad disse gjør? Store vederstyggeligheter er det Israels hus her gjør, så jeg må dra langt bort fra min helligdom; men du skal ennå få se flere store vederstyggeligheter.
- <sup>7</sup> Og han førte mig til inngangen av forgården, og jeg så, og se, der var et hull i veggen.
- <sup>8</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn, bryt igjennom veggen! Og jeg brøt igjennom veggen og fikk se en dør.
- <sup>9</sup> Og han sa til mig: Gå inn og se de fæle vederstyggeligheter som de gjør der!
- <sup>10</sup> Og jeg gikk inn og så, og se, der var alle slags billeder av vederstyggelige kryp og firføtte dyr og alle Israels folks motbydelige avguder, inngravd på veggene rundt omkring.
- <sup>11</sup> Og foran dem stod sytti menn av de eldste i Israels folk, og Ja'asanja, Safans sønn, stod midt iblandt dem, og hver av dem hadde et røkelsekar i hånden, og det steg op duft av røkelseskyen.
- <sup>12</sup> Og han sa til mig: Har du sett, menneskesønn, hvad de eldste i Israels folk gjør i mørket, hver i sine billedkammer? For de sier: Herren ser oss ikke, Herren har forlatt landet.
- <sup>13</sup> Og han sa til mig: Ennå skal du få se flere store vederstyggeligheter som de gjør.
- <sup>14</sup> Og han førte mig til inngangen av porten til Herrens hus, den port som vender mot nord, og se, der satt kvinnene og gråt over Tammus. [en babylonisk avgud som svarer til grekernes Adonis]
- <sup>15</sup> Og han sa til mig: Har du sett det, menneskesønn? Ennå skal du få se flere vederstyggeligheter, større enn disse.
- <sup>16</sup> Og han førte mig inn i den indre forgård til Herrens hus, og se, ved inngangen til



Herrens tempel, mellom forhallen og alteret, var det omkring fem og tyve menn som vendte ryggen mot Herrens tempel og ansiktet mot øst, og de bøide sig mot øst for solen.

<sup>17</sup> Og han sa til mig: Har du sett det, menneskesønn? Var det ikke nok for Judas hus å gjøre de vederstyggeligheter de her har gjort, siden de også har opfylt landet med vold og atter vakt min harme? Se hvorledes de nu holder kvisten op til sin nese. [så gjorde perserne når de bad til solen]

<sup>18</sup> Derfor vil da også jeg la min harme råde; jeg vil ikke vise skånsel og ikke spare dem; og om de roper for mine ører med høi røst, vil jeg ikke høre dem.

## KAPITTEL 9

**O**g jeg hørte ham rope med høi røst og si: Kom hit med hjemsøkelsene over staden, hver med sitt ødelegglesesredskap i sin hånd!

<sup>2</sup> Og se, det kom seks menn på veien gjennom den øvre port, som vender mot nord, hver med sitt ødelegglesesredskap i sin hånd, og midt iblandt dem var det en mann som var klædd i linklær og hadde et skrivetøi ved sin lend, og de kom inn og stilte sig ved siden av kobberalteret.

<sup>3</sup> Og Israels Guds herlighet hevet sig op fra kjerubene, som den hvilte på, og flyttet sig til husets dørtreskel, og han ropte til den mann som var klædd i linklærne og hadde skrivetøiet ved sin lend.

<sup>4</sup> Og Herren sa til ham: Gå midt igjennem staden, midt igjennem Jerusalem, og sett et tegn i pannen på de menn som sukker og jamrer over alle de vederstyggelige ting som skjer der.

<sup>5</sup> Og til de andre hørte jeg ham si: Gå gjennom staden efter ham og slå ned! Vis ikke skånsel og spar ingen!

<sup>6</sup> Gamle folk, unge menn og jomfruer, spebarn og kvinner skal I hugge ned for fote; men I må ikke røre nogen av dem som tegnet er på. I skal begynne fra min helligdom. Og de begynte med de gamle menn som stod foran huset.

<sup>7</sup> Og han sa til dem: Gjør huset urent og fyll forgårdene med drepte! Dra ut! Og de drog ut og slo ned folket i staden.

<sup>8</sup> Men mens de slo ned, og jeg blev igjen, falt jeg på mitt ansikt og ropte: Akk, Herre, Herre! Vil du ødelegge alt som er igjen av Israel, idet du utøser din harme over Jerusalem?

<sup>9</sup> Og han sa til mig: Israels og Judas folks misgjerning er over all måte stor; landet er fullt av blodskyld, og staden er full av urettferdige dommer; for de sier: Herren har forlatt landet, Herren ser det ikke.

<sup>10</sup> Derfor vil heller ikke jeg vise skånsel og ikke spare dem; jeg vil la deres gjerninger komme over deres eget hode.

<sup>11</sup> Og se, den mann som var klædd i linklærne og hadde skrivetøiet ved sin lend, kom tilbake og meldte: Jeg har gjort som du bød mig.

## KAPITTEL 10

**O**g jeg så, og se, på den hvelving som var over kjerubenes hode, var det noget som syntes å være en safirsten, noget som lignet en trone; han [Herren] såes over dem.

<sup>2</sup> Og han sa til den mann som var klædd i linklærne: Gå inn mellom hjulene, inn under kjerubene, og fyll dine hender med glør av dem som er mellom kjerubene, og strø dem ut

over staden! Og han gikk inn mens jeg så på det.

<sup>3</sup> Og kjerubene stod på høire side av huset da mannen gikk inn, og skyen fylte den indre forgård.

<sup>4</sup> Og Herrens herlighet hevet sig op fra kjerubene og flyttet sig til husets dørtreskel, og huset fyltes av skyen, og forgården blev full av glansen fra Herrens herlighet.

<sup>5</sup> Og lyden av kjerubenes vinger hørtes helt til den ytre forgård, likesom den allmektige Guds røst når han taler.

<sup>6</sup> Da han nu bød mannen som var klædd i linklærne: Ta av den ild som er mellem hjulene, mellem kjerubene! -- da gikk han inn og stilte sig ved siden av hjulet.

<sup>7</sup> Og den ene kjerub rakte ut sin hånd fra kjerubene til ilden som var mellem kjerubene, og tok av den og la i hendene på ham som var klædd i linklærne; og han tok den og gikk ut.

<sup>8</sup> Og det såes på kjerubene noget som lignet en menneskehånd, under deres vinger.

<sup>9</sup> Og jeg så, og se, det var fire hjul ved siden av kjerubene, ett hjul ved hver kjerub, og hjulene var å se til som krysolitt.

<sup>10</sup> I utseende var de alle fire aldeles lik hverandre; det var som om det ene hjul var inne i det andre.

<sup>11</sup> Når de gikk, gikk de til alle fire sider; de vendte sig ikke når de gikk, men til den kant som den forreste var vendt imot, dit gikk de; de vendte sig ikke når de gikk.

<sup>12</sup> Og hele deres legeme og deres rygger og deres hender og deres vinger og hjulene var fulle av øine rundt omkring -- alle deres fire hjul.

<sup>13</sup> Jeg hørte hjulene blev kalt hvirvel.

<sup>14</sup> Hver av dem hadde fire ansikter; den førstes ansikt var et kjerubansikt, [de. okseansikt] den annens et menneskeansikt, den tredjes et løveansikt og den fjerdes et ørneansikt.

<sup>15</sup> Og kjerubene hevet sig; det var de livsvesener jeg hadde sett ved elven Kebar.

<sup>16</sup> Og når kjerubene gikk, gikk hjulene ved siden av dem, og når kjerubene løftet sine vinger for å heve sig op fra jorden, skilte hjulene sig ikke fra dem.

<sup>17</sup> Når kjerubene stod, stod også de, og når kjerubene hevet sig, hevet de sig med dem; for livsvesenenes ånd var i dem.

<sup>18</sup> Og Herrens herlighet flyttet sig bort fra husets dørtreskel og blev stående over kjerubene.

<sup>19</sup> Og jeg så hvorledes kjerubene løftet sine vinger og hevet sig fra jorden da de gikk ut, og hjulene ved siden av dem; og de blev stående ved inngangen til den østre port i Herrens hus, og Israels Guds herlighet var ovenover dem.

<sup>20</sup> Det var de livsvesener jeg hadde sett under Israels Gud ved elven Kebar, og jeg skjønte at det var kjeruber.

<sup>21</sup> Hvert av dem hadde fire ansikter og fire vinger, og noget som lignet menneskehender, var der under deres vinger.

<sup>22</sup> Og deres ansikter var lik de ansikter jeg hadde sett ved elven Kebar; således så de ut, og således var de; hvert av dem gikk rett frem.

## KAPITTEL 11

**O**g et vær løftet mig op og førte mig til den østre port i Herrens hus, den som vender mot øst, og ved inngangen til porten så jeg fem og tyve menn og midt iblandt dem Ja'asanja, Assurs sønn, og Pelatja, Benajas sønn, som var høvdinger blandt folket.

<sup>2</sup> Og Herren sa til mig: Menneskesønn! Dette er de menn som tenker ut urett og gir onde

råd i denne stad,

<sup>3</sup> de som sier: Det blir ikke så snart tale om å bygge hus; den [staden.] er gryten, og vi er kjøttet.

<sup>4</sup> Derfor, spå mot dem, spå du menneskesønn!

<sup>5</sup> Og Herrens Ånd falt på mig, og han sa til mig: Si: Så sier Herren: Således har I sagt, I av Israels hus, og de tanker som stiger op i eders ånd, dem kjenner jeg.

<sup>6</sup> Mange er de som I har drept i denne stad; I har fylt dens gater med drepte.

<sup>7</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: De som I har drept og latt ligge midt i staden, de er kjøttet, og den er gryten; men I skal føres ut av den.

<sup>8</sup> I frykter for sverdet, og sverdet vil jeg la komme over eder, sier Herren, Israels Gud.

<sup>9</sup> Jeg vil føre eder ut av den og gi eder i fremmedes hånd, og jeg vil holde dom over eder.

<sup>10</sup> For sverdet skal I falle; ved Israels grense vil jeg dømme eder, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>11</sup> Den skal ikke være en gryte for eder, og I skal ikke være kjøttet i den; ved Israels grense vil jeg dømme eder.

<sup>12</sup> Og I skal kjenne at jeg er Herren, hvis bud I ikke har fulgt, og hvis lover I ikke har holdt; men I har holdt eder etter de hedningefolks lover som bor rundt omkring eder.

<sup>13</sup> Mens jeg holdt på å spå, døde Pelatja, Benajas sønn, og jeg falt på mitt ansikt og ropte med høi røst og sa: Akk, Herre, Herre! Vil du aldeles gjøre ende på det som er igjen av Israel?

<sup>14</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>15</sup> Menneskesønn! Dine brødre, dine brødre, dine nære frender og hele Israels hus, hele folket, [Talen er om dem som med Jekonja var bortført til Babel,] er det til hvem Jerusalems innbyggere sier: Hold eder langt borte fra Herren! Oss er landet gitt til eiendom.

<sup>16</sup> Derfor skal du si: Så sier Herren, Israels Gud: Da jeg lot dem fare langt bort iblandt hedningefolkene, da jeg spredte dem i landene, blev jeg en kort tid en helligdom for dem i de land de var kommet til.

<sup>17</sup> Derfor skal du si: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil samle eder fra folkene og sanke eder fra de land som I er spredt i, og jeg vil gi eder Israels land.

<sup>18</sup> Og når de kommer dit, da skal de få bort derfra alle de avskyeligheter og vederstyggeligheter som finnes der.

<sup>19</sup> Og jeg vil gi dem ett hjerte, og en ny ånd vil jeg gi i deres indre; jeg vil ta bort stenhjertet av deres kjød og gi dem et kjødhjerte,

<sup>20</sup> så de skal følge mine bud og holde mine lover og gjøre efter dem; og de skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

<sup>21</sup> Men de hvis hjerte følger deres avskyeligheter og vederstyggeligheter, [deres avguder] deres gjerninger vil jeg la komme over deres eget hode, sier Herren, Israels Gud.

<sup>22</sup> Da løftet kjerubene sine vinger, og hjulene fulgte med, og Israels Guds herlighet var ovenover dem.

<sup>23</sup> Og Herrens herlighet steg op fra staden, og den blev stående på det berg som er østenfor staden.

<sup>24</sup> Og et vær løftet mig op og førte mig i synet ved Guds Ånd til Kaldea, til de bortførte; og synet som jeg hadde sett, steg op fra mig.

<sup>25</sup> Og jeg talte til de bortførte alle de ord som Herren hadde latt mig se.

## KAPITTEL 12

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Du bor midt iblandt den gjenstridige ætt, som har øine å se med, men ikke ser, og ører å høre med, men ikke hører; for en gjenstridig ætt er de.

<sup>3</sup> Og du menneskesønn, rust dig ut til å gå i landflyktighet og dra ut om dagen midt for deres øine! Dra fra det sted hvor du bor, til et annet sted midt for deres øine! Kanskje de da vil komme til å se; for en gjenstridig ætt er de.

<sup>4</sup> De ting du kan få med dig, skal du bære ut om dagen midt for deres øine, som om du skulde gå i landflyktighet. og selv skal du ta ut om aftenen midt for deres øine, likesom de som går i landflyktighet.

<sup>5</sup> Bryt dig et hull i veggen midt for deres øine og bær dine ting ut gjennom den!

<sup>6</sup> Midt for deres øine skal du ta det på skulderen; i mørket skal du bære det ut; ditt ansikt skal du tildekke, så du ikke ser landet; for jeg har satt dig til et varselstegn for Israels hus.

<sup>7</sup> Og jeg gjorde således som det var sagt mig: Mine ting bar jeg ut om dagen. som om jeg skulde gå i landflyktighet, og om aftenen brøt jeg mig med hånden et hull i veggen; i mørket bar jeg mine ting ut; på skulderen tok jeg dem midt for deres øine.

<sup>8</sup> Og Herrens ord kom til mig morgenen etter, og det lød så:

<sup>9</sup> Menneskesønn! Har ikke Israels hus, den gjenstridige ætt, sagt til dig: Hva gjør du?

<sup>10</sup> Si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Denne flytning gjelder fyrsten [Sedekias.] i Jerusalem og alt Israels hus som er der inne.

<sup>11</sup> Si: Jeg er et varselstegn for eder; likesom jeg har gjort, så skal det gjøres med dem; i landflyktighet, i fangenskap skal de gå.

<sup>12</sup> Og fyrsten som er iblandt dem, skal ta sine ting på skulderen i mørket og dra ut; de skal bryte et hull i muren og føre ham ut gjennom den; sitt ansikt skal han tildekke, forat han ikke skal se landet med sine øine.

<sup>13</sup> Og jeg vil utspenne mitt garn over ham, og han skal fanges i mitt nett, og jeg vil føre ham til Babel i kaldeernes land; men det skal han ikke se, og der skal han dø.

<sup>14</sup> Alle som er omkring ham, hans hjelpere, og alle hans krigsskarer vil jeg sprede for alle vinder, og jeg vil forfølge dem med draget sverd.

<sup>15</sup> Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg spreder dem blandt folkene og strør dem ut i landene.

<sup>16</sup> Bare noen få av dem vil jeg la bli igjen efter sverdet og hungeren og pesten, forat de skal fortelle om alle deres vederstyggeligheter iblandt de folk som de kommer til, og de skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>17</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>18</sup> Menneskesønn! Ditt brød skal du ete skjelvende, og ditt vann skal du drikke bevende og med frykt.

<sup>19</sup> Og du skal si til landets folk: Så sier Herren, Israels Gud, om Jerusalems innbyggere i Israels land: Sitt brød skal de ete med frykt, og sitt vann skal de drikke med forferdelse, fordi deres land skal bli øde og miste sin fylde for de voldsgjerningers skyld som alle dets innbyggere har gjort.

<sup>20</sup> Og de byer som det nu bor folk i, skal legges øde, og landet bli en ørken, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>21</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>22</sup> Menneskesønn! Hva er dette for et ord I fører i munnen i Israels land, når I sier: Tiden blir lang, og hvert syn blir til intet?

- <sup>23</sup> Derfor skal du si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil gjøre ende på dette ord som de fører i munnen, så de ikke mere skal bruke det i Israel; men si til dem: Nu er tiden nær da ordene i hvert syn skal bli opfylt!
- <sup>24</sup> For det skal ikke mere være noget tomt syn eller nogen dårende spådom i Israels hus;
- <sup>25</sup> for jeg, Herren, taler det ord jeg taler, og det skal skje, det skal ikke lenger utsettes; for i eders dager, du gjenstridige ætt, taler jeg et ord og setter det i verk, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>26</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:
- <sup>27</sup> Menneskesønn! Se, Israels hus sier: Det syn han skuer, oppfylles først efter mange dager, og det er om fjerne tider han spår.
- <sup>28</sup> Derfor skal du si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Intet av alt jeg har sagt, skal utsettes lenger; det ord jeg taler, det skal skje, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 13

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Menneskesønn! Spå mot Israels profeter, som gir sig av med å spå, og si til dem som spår efter sitt eget hjerte: Hør Herrens ord!
- <sup>3</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Ve over de dårlige profeter, som følger sin egen ånd og syner som de ikke har sett!
- <sup>4</sup> Som rever blandt ruiner er dine profeter, Israel!
- <sup>5</sup> I er ikke steget op i murbruddene og har ikke bygget nogen mur om Israels hus, så de kunde holde stand i striden på Herrens dag.
- <sup>6</sup> Deres syner var tomhet, og deres spådommer løgn, de som sier: Så sier Herren, enda Herren ikke har sendt dem, og som håper på at deres ord skal bli stadfestet.
- <sup>7</sup> Er det ikke tomme syner I har skuert, og løgnaktige spådommer I har uttalt? I sier: Så sier Herren, enda jeg ikke har talt.
- <sup>8</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Fordi I taler tomhet og skuer løgn, se, derfor vil jeg komme over eder, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>9</sup> Og min hånd skal være imot de profeter som skuer tomhet og spår løgn; i mitt folks råd skal de ikke være, og i Israels folks bok skal de ikke skrives, og til Israels land skal de ikke komme, og I skal kjenne at jeg er Herren, Israels Gud,
- <sup>10</sup> fordi, ja fordi de har ført mitt folk vill og sagt: Fred! -enda det ikke er nogen fred. Når folket bygger en vegg, se, da stryker de den over med kalk.
- <sup>11</sup> Si til kalkstrykerne at den vil falle; det kommer et skyllregn, og I haglstener skal falle, og en stormvind skal bryte inn.
- <sup>12</sup> Når så veggen er falt, vil det da ikke bli sagt til eder: Hvor er kalken som I strøk den over med?
- <sup>13</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Ja, jeg vil i min harme la en stormvind bryte inn, og i min vrede la det komme et skyllregn og i min harme haglstener, så alt blir ødelagt.
- <sup>14</sup> Og jeg vil rive ned veggen som I har strøket over med kalk, og la den styrte til jorden, så dens grunnvoll blir lagt bar; når staden [de. Jerusalem.] faller. skal I omkomme midt i den, og I skal kjenne at jeg er Herren.
- <sup>15</sup> Og jeg vil uttømme min harme på veggen og på dem som strøk den over med kalk, og jeg vil si til eder: Veggen er ikke mere til, heller ikke de som strøk den over,
- <sup>16</sup> Israels profeter, som spådde om Jerusalem og skuert fredssyner for det, enda det ikke

er nogen fred, sier Herren, Israels Gud.

<sup>17</sup> Og du menneskesønn! Vend ditt ansikt mot ditt folks døtre, som spår etter sitt eget hjerte, og spå mot dem

<sup>18</sup> og si: Så sier Herren, Israels Gud: Ve dem som syr dekker over alle ledd på mine hender og gjør hetter til hodet på folk etter enhvers høide for å fange sjeler! Mitt folks sjeler fanger I, og eders egne sjeler holder I i live.

<sup>19</sup> Og I vanhelliger mig hos mitt folk for nogen håndfull bygg og for nogen stykker brød, for å drepe sjeler som ikke skal dø, og for å holde sjeler i live som ikke skulde leve, idet I lyver for mitt folk, som gjerne hører på løgn.

<sup>20</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg vil ta fatt i eders dekker som I fanger sjelene med likesom fugler, og jeg vil rive dem bort fra eders armer, og de sjeler som I fanger, dem vil jeg la slippe fri som fugler.

<sup>21</sup> Og jeg vil sønderrive eders hetter og utfri mitt folk av eders hånd, og de skal ikke mere være et bytte i eders hånd, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>22</sup> Fordi I ved løgn gjør den rettferdiges hjerte motløst, uten at jeg har bedrøvet ham, og styrker den ugudeliges hender, så han ikke vender om fra sin onde vei, og jeg kan la ham leve,

<sup>23</sup> derfor skal I ikke mere skue tomhet eller spå falske spådommer, og jeg vil utfri mitt folk av eders hånd, og I skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 14

**O**g det kom til mig nogen av Israels eldste, og de satte sig foran mig.

<sup>2</sup> Da kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>3</sup> Menneskesønn! Disse menn har gitt sine motbydelige avguder rum i sitt hjerte, og det som er dem et anstøt til misgjerning, har de satt for sine øine; skulde jeg la mig spørre av dem?

<sup>4</sup> Tal derfor med dem og si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Hver den av Israels hus som gir sine motbydelige avguder rum i sitt hjerte og setter det som er ham et anstøt til misgjerning, for sine øine og så kommer til profeten, ham vil jeg, Herren, selv svare [nemlig i gjerning ved å straffe ham] for hans mange motbydelige avguders skyld,

<sup>5</sup> for å gripe Israels hus i deres hjerte, fordi de alle har veket bort fra mig ved sine motbydelige avguder.

<sup>6</sup> Si derfor til Israels hus: Så sier Herren, Israels Gud: Vend om og vend eder bort fra alle eders motbydelige avguder og vend eders åsyn bort fra alle eders vederstyggeligheter!

<sup>7</sup> For hver den av Israels hus og av de fremmede som bor i Israel, som skiller sig fra mig og gir sine motbydelige avguder rum i sitt hjerte og setter det som er ham et anstøt til misgjerning, for sine øine og så kommer til profeten for å spørre mig for sig, ham vil jeg, Herren, selv svare på min vis.

<sup>8</sup> Jeg vil sette mitt åsyn mot den mann og ødelegge ham, så han blir til et tegn og til et ordsprog, og jeg vil utrydde ham av mitt folk, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>9</sup> Og om profeten lar sig forlokke og taler et ord, da er det jeg, Herren, som har forlokket denne profet, og jeg vil rekke ut min hånd mot ham og utslette ham av mitt folk Israel.

<sup>10</sup> Og de skal lide for sin misgjerning; som det er med spørgerens misgjerning, så skal det være med profetens misgjerning,

<sup>11</sup> forat Israels hus ikke mere skal forville sig bort fra mig og ikke mere gjøre sig uren med alle sine overtredelser, men være mitt folk, og jeg deres Gud, sier Herren, Israels Gud.

- <sup>12</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:
- <sup>13</sup> Menneskesønn! Når et land synder mot mig og gjør sig skyldig i troløshet, og jeg rekker ut min hånd mot det og sønderbryter brødets stav for det og sender hungersnød over det og utrydder både mennesker og fe av det,
- <sup>14</sup> og om da disse tre menn, Noah, Daniel og Job, var der i landet, da skulde de ved sin rettferdighet bare kunne berge sitt eget liv, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>15</sup> Om jeg lot ville dyr fare gjennom landet, og de gjorde det folketomt, og det blev til en ørken, så ingen kunde dra gjennom det for de ville dyrs skyld,
- <sup>16</sup> da skulde, så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, disse tre menn, om de var der, hverken kunne berge sønner eller døtre; bare de selv skulde bli berget, men landet skulde bli en ørken.
- <sup>17</sup> Eller om jeg lot sverd komme over det land og sa: Sverd skal fare gjennom landet, og jeg utryddet både mennesker og fe av det,
- <sup>18</sup> og disse tre menn var der i landet, da skulde de, så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, ikke kunne berge sønner eller døtre, bare de selv skulde bli berget.
- <sup>19</sup> Eller om jeg sendte pest i det land og utøste min harme over det med blod for å utrydde både mennesker og fe av det,
- <sup>20</sup> og Noah, Daniel og Job var der i landet, da skulde de, så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, hverken kunne berge sønn eller datter; bare sitt eget liv skulde de berge ved sin rettferdighet.
- <sup>21</sup> For så sier Herren, Israels Gud: Enn når jeg sender mine fire onde straffedommer, sverd, hungersnød og ville dyr og pest, over Jerusalem for å utrydde både mennesker og fe av det!
- <sup>22</sup> Allikevel skal nogen undkomme og bli igjen der, nogen sønner og døtre, som blir bortført, og de skal da komme ut til eder, og I skal se deres ferd og deres gjerninger, og I skal trøste eder over den ulykke jeg lot komme over Jerusalem, over alt det jeg lot komme over det.
- <sup>23</sup> Og de skal trøste eder når I ser deres ferd og deres gjerninger, og I skal kjenne at jeg ikke uten årsak har gjort noget av alt det jeg har gjort mot det, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 15

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Menneskesønn! Hvad har veden av vintreet forut for annen ved, det vintreskudd som er vokset op blandt skogens trær?
- <sup>3</sup> Tar en vel ved av det for å bruke den til noget arbeid? Eller gjør nogen en nagle av den til å henge noget redskap på?
- <sup>4</sup> Nei, en gir ilden den til føde; ilden fortærer begge endene, og midten blir forbrent; duer den vel da til å gjøre noget arbeid med?
- <sup>5</sup> Mens den ennu var hel, bruktes den ikke til noget arbeid; hvor meget mindre når ilden har fortært den, og den er forbrent! Kan den enda brukes til å gjøre noget arbeid med?
- <sup>6</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Som det går med veden av vintreet blandt skogens trær, den som jeg gir ilden til føde, således gjør jeg med Jerusalems innbyggere.
- <sup>7</sup> Jeg vil sette mitt åsyn imot dem; de har sloppet ut av ilden, men ilden skal fortære dem,



og I skal kjenne at jeg er Herren, når jeg setter mitt åsyn imot dem.

<sup>8</sup> Og jeg vil gjøre landet til en ørken, fordi de har gjort sig skyldige i troløshet, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 16

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Forehold Jerusalem dets vederstyggeligheter

<sup>3</sup> og si: Så sier Herren, Israels Gud, til Jerusalem: Ditt ophav og din avstamning er fra kana'anittenes land; en amoritt var din far, og en hetittkvinne din mor.

<sup>4</sup> Og med din fødsel gikk det således til: Den dag du blev født, blev din navlestreng ikke avskåret, og du blev ikke tvett med vann og ikke inngnidd med salt og ikke svøpt i svøp.

<sup>5</sup> Intet øie ynkedes over dig, så de gjorde noget sådant med dig og forbarmet sig over dig; men du blev kastet ut på marken den dag du blev født, fordi de ikke ønsket at du skulle leve.

<sup>6</sup> Da gikk jeg forbi dig og så dig sprelle i ditt blod, og jeg sa til dig: Du som ligger der i ditt blod, lev! Ja, jeg sa til dig: Du som ligger der i ditt blod, lev!

<sup>7</sup> Jeg gjorde dig til mange tusen som vekstene på marken, og du vokste og blev stor og nådde den høieste skjønnhet; brystene blev faste, og ditt hår vokste. Men du var naken og bar.

<sup>8</sup> Da gikk jeg forbi dig og så dig, og se, din tid var kommet, elskovens tid, og jeg bredte min kappe over dig og skjulte din blusel, og jeg tilsvor dig troskap og gjorde pakt med dig, sier Herren, Israels Gud, og du blev min.

<sup>9</sup> Og jeg tvettet dig med vann og skylte blodet av dig og salvet dig med olje.

<sup>10</sup> Jeg klædde dig med utsydde klær og hadde på dig sko av takas-skin, og jeg bandt fint lin om dig og hyllet dig i silke.

<sup>11</sup> Jeg prydet dig med smykker, og jeg la armbånd om dine hender og en kjede om din hals.

<sup>12</sup> Jeg satte en ring i din nese og ørenringer i dine ører og en prektig krone på ditt hode.

<sup>13</sup> Så smykket du dig med gull og sølv, og din klædning var av fint lin og silke og utsydd tøy; fint mel og honning og olje åt du, og du blev overmåte fager og vel skikket til kongedømme.

<sup>14</sup> Og ditt navn kom ut blandt folkene for din skjønnhets skyld; for den var fullkommen på grunn av de herlige prydelser som jeg hadde klædd dig i, sier Herren, Israels Gud.

<sup>15</sup> Men du stolte på din skjønnhet og drev hor i tillit til ditt navn, og du utøste ditt hor over hver den som gikk forbi; han fikk nyte din skjønnhet.

<sup>16</sup> Du tok dine klær og gjorde dig brokete telt på offerhaugene og drev hor der; sådant må ikke hende og ikke skje.

<sup>17</sup> Du tok dine prektige smykker, mitt gull og mitt sølv, som jeg hadde gitt dig, og gjorde dig mannfolkebilleder og drev hor med dem.

<sup>18</sup> Du tok dine utsydde klær og dekket dem med, og min olje og min røkelse satte du frem for dem.

<sup>19</sup> Mitt brød, som jeg hadde gitt dig, det fine mel og oljen og honningen som jeg gav dig å ete, det satte du frem for dem til en velbehagelig duft; så vidt gikk det, sier Herren, Israels Gud.

- <sup>20</sup> Du tok dine sønner og dine døtre, som du hadde født mig, og ofret dem til mat for dem. Var det ikke nok at du drev hor,
- <sup>21</sup> siden du slaktet mine barn og gav dem bort -- lot dem gå igjennom ilden for dem?
- <sup>22</sup> Og ved alle dine vederstyggeligheter og ditt hor kom du ikke din ungdoms dager i hu, da du var naken og bar og lå og sprelte i ditt blod.
- <sup>23</sup> Og etter all denne din ondskap -- ve, ve dig! sier Herren, Israels Gud
- <sup>24</sup> bygget du dig en hvelving [til utukt.] og gjorde dig en offerhaug i hver gate.
- <sup>25</sup> Ved hvert veiskjell bygget du din offerhaug og vanæret din skjønnhet og bredte dine føtter ut for hver den som gikk forbi, og du drev stadig hor.
- <sup>26</sup> Du drev hor med Egyptens sønner, dine kjøttfulle naboer, og du drev stadig hor, så du vakte min harme.
- <sup>27</sup> Og se, jeg rakte ut min hånd mot dig og avknappet det som var tiltenkt dig, og jeg lot dem som hatet dig, få gjøre med dig som de lystet -- filistrenes døtre, som bluedes ved din skammelige ferd.
- <sup>28</sup> Og du drev hor med Assurs sønner, fordi du ikke var mett; du drev hor med dem og blev enda ikke mett.
- <sup>29</sup> Og du drev stadig hor, helt bort til kremmerlandet Kaldea; men heller ikke da blev du mett.
- <sup>30</sup> Hvor ditt hjerte var vissent, sier Herren, Israels Gud, da du gjorde alt dette, slikt som bare en skamløs skjøge gjør,
- <sup>31</sup> da du bygget din hvelving ved hvert veiskjell og din offerhaug i hver gate. Men du var ikke som andre skjøger, for du foraktet skjøgelønn.
- <sup>32</sup> Du horkvinne, som i stedet for din mann tar imot fremmede!
- <sup>33</sup> Alle skjøger gir de lønn, men du gav alle dine elskere dine gaver og kjøpte dem til å komme til dig fra alle kanter og drive hor med dig.
- <sup>34</sup> Og med dig skjedde det omvendte av det som skjer med andre kvinner: Du drev hor uten at nogen løp etter dig, og du gav horelønn uten selv å få det; således blev du det omvendte av andre.
- <sup>35</sup> Hør derfor Herrens ord, du horkvinne!
- <sup>36</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Fordi du har ødslet med ditt kobber [kanskje din uedle, urene kjærlighet] og avdekket din blusel, når du drev hor med dine elskere, og for alle dine vederstyggelige avguders skyld og for dine barns blods skyld, som du gav dem,
- <sup>37</sup> se, derfor samler jeg alle dine elskere, som likte dig så godt, og alle dem du elsket, og likeså alle dem du hatet -- jeg vil samle dem mot dig fra alle kanter og avdekke din blusel for dem, så de får se hele din blusel.
- <sup>38</sup> Jeg vil dømme dig likesom de kvinner dømmes som driver hor og utøser blod, og jeg vil gjøre dig til bare blod ved min harme og nidkjærhet.
- <sup>39</sup> Jeg vil gi dig i deres hånd, og de skal rive din hvelving og bryte ned dine offerhauger og dra dine klær av dig og ta dine prektige smykker og la dig ligge der naken og bar.
- <sup>40</sup> Og de skal føre en folkeskare frem mot dig og stene dig og hugge dig i stykker med sine sverd.
- <sup>41</sup> De skal brenne op dine hus med ild og holde dom over dig for mange kvinners øine; og jeg vil gjøre ende på ditt horeliv, og du skal ikke mere kunne gi horelønn.
- <sup>42</sup> Således vil jeg stille min harme på dig, og så skal min nidkjærhet vike fra dig, og jeg vil holde mig rolig og ikke vredes mere.
- <sup>43</sup> Fordi du ikke kom din ungdoms dager i hu, men krenket mig ved alt dette, se, derfor vil

også jeg la dine gjerninger komme over ditt eget hode, sier Herren, Israels Gud; for har du ikke lagt skjensel til alle dine vederstyggeligheter?

**44** Se, alle som lager ordsprog, skal bruke dette ordsprog om dig: Som moren, så datteren.

**45** Du er din mors datter, hun som foraktet sin mann og sine barn, og du er dine søstres søster, de som foraktet sine menn og sine barn; en hetittkvinne er eders mor, og en amoritt eders far.

**46** Din større søster er Samaria med sine døtre, hun som bor ved din venstre side, og din mindre søster, som bor ved din høire side, er Sodoma og hennes døtre.

**47** Du gikk ikke på deres veier og gjorde ikke efter deres vederstyggeligheter; men bare en liten stund -- så gjorde du det verre enn de, på alle dine veier.

**48** Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, Sodoma, din søster, med sine døtre har ikke gjort som du og dine døtre har gjort.

**49** Se, dette var Sodomas, din søsters misgjerning: overmot; overflod av brød og trygg ro hadde hun og hennes døtre; men den elendige og fattige hjalp hun ikke;

**50** de ophøiet sig og gjorde det som var vederstyggelig for mitt åsyn, og jeg ryddet dem bort da jeg så det.

**51** Heller ikke Samaria har syndet halvt så meget som du; du gjorde mange flere vederstyggeligheter enn de, og du rettferdiggjorde dine søstre ved alle de vederstyggeligheter som du gjorde.

**52** Bær da også du din skam, du som har dømt til beste for dine søstre! For dine synders skyld, hvormed du har båret dig mere vederstyggelig at enn de, er de rettferdigere enn du; så skam dig da, også du, og bær din skjensel, idet du rettferdiggjør dine søstre!

**53** Men jeg vil gjøre ende på deres fangenskap, Sodomas og hennes døtres fangenskap og Samarias og hennes døtres fangenskap og dine fangnes fangenskap midt iblandt dem,

**54** forat du skal bære din skam og bli skamfull over alt det du har gjort, idet du trøster dem.

**55** Og dine søstre, Sodoma og hennes døtre, skal komme tilbake til sin tidligere tilstand, og Samaria og hennes døtre skal komme tilbake til sin tidligere tilstand, og du og dine døtre, I skal komme tilbake til eders tidligere tilstand.

**56** Og var ikke Sodoma, din søster, et omkvede i din munn på ditt overmots dag,

**57** før din ondskap kom for dagen, likesom på den tid du blev hånet av Syrias døtre og alle dem som bodde rundt omkring det, og av filistrenes døtre, som foraktet dig rundt omkring?

**58** Din utukt og dine vederstyggeligheter skal du bære straffen for, sier Herren.

**59** For så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil gjøre mot dig efter det du har gjort, du som foraktet eden og brøt pakten.

**60** Og så vil jeg komme i hu min pakt med dig i din ungdoms dager, og jeg vil oprette en evig pakt med dig.

**61** Og du skal komme din ferd i hu og skamme dig, når du tar imot dine søstre, både dem som er større enn du, og dem som er mindre enn du, og jeg gir dig dem til døtre, enda de ikke hører med til din pakt.

**62** Jeg vil oprette min pakt med dig, og du skal kjenne at jeg er Herren,

**63** forat du skal komme din ferd i hu og blues og ikke mere oplate din munn for din skams skyld, når jeg forlater dig alt det du har gjort, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 17

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Fremsett en gåte for Israels hus og tal til dem i en lignelse

<sup>3</sup> og si: Så sier Herren, Israels Gud: Den store ørn med de store vinger og de lange svingfjær, med full fjærham og brokete farver, kom til Libanon og tok bort toppen av sederen.

<sup>4</sup> Den brøt av den øverste kvist og førte den til kjøbmannslandet og satte den i kremmerstaden [de. Babel.]

<sup>5</sup> Så tok den et skudd av landets vekster og satte det i en dyrket mark; den plantet det på et sted hvor det var meget vann; den satte det likesom et piletre.

<sup>6</sup> Og det vokste op og blev til et vintre som bredte sig vidt ut, men var lavt av vekst, forat dets ranker skulde vende sig til den, [de. til ørnen] og dets røtter være under den. Og det blev til et vintre som satte grener og skjøt løvrige kvister.

<sup>7</sup> Men det var en annen stor ørn med store vinger og mange fjær, og se, vintreet bøde sine røtter bort imot den, og fra den seng hvori det var plantet, strakte det sine ranker bort til den, forat den skulde vanne det.

<sup>8</sup> På en god mark, på et sted hvor det var meget vann, var det plantet, så det kunde skyte grener og bære frukt og bli et herlig vintre.

<sup>9</sup> Si: Så sier Herren, Israels Gud: Skal det trives? Skal ikke dets røtter rykkes op og dets frukt rives av, så det tørker bort? Alle dets spirende blad skal tørke bort, og ikke med stor styrke og meget folk vil nogen kunne få det til å skyte op av sine røtter.

<sup>10</sup> Se, det er plantet; skal det trives? Skal det ikke tørke bort, tørke aldeles bort, så snart østenvinden rører ved det? I den seng hvor det vokser, skal det tørke bort.

<sup>11</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>12</sup> Si til den gjenstridige ætt: Vet I ikke hvad dette er? Si: Se, Babels konge kom til Jerusalem og tok dets konge [Jojakin] og dets høvdinger og førte dem til sig i Babel.

<sup>13</sup> Og han tok en av kongeætten [Sedekias] og gjorde en pakt med ham og tok ham i ed, og de mektige i landet tok han med sig,

<sup>14</sup> forat det skulde være et ringe kongerike og ikke ophøie sig, men holde pakten med ham og bli stående.

<sup>15</sup> Men han falt fra ham og sendte sine bud til Egypten, forat de skulde gi ham hester og meget folk. Skal han ha fremgang? Skal den som gjør slikt, slippe unda? Skal han kunne bryte en pakt og slippe unda?

<sup>16</sup> Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, på det sted hvor han bor den konge som gjorde ham til konge, men hvis ed han foraktet, og hvis pakt han brøt, hos ham, midt i Babel skal han visselig dø.

<sup>17</sup> Og ikke skal Faraos med en stor hær og meget folk komme ham til hjelp i krigen, når det kastes op en voll og bygges skanser for å utrydde mange liv.

<sup>18</sup> Han foraktet eden og brøt pakten, enda han hadde gitt hånden på det. Alt dette har han gjort; han skal ikke slippe unda.

<sup>19</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Så sant jeg lever, eden som han svor ved mig, men allikevel foraktet, og pakten som han gjorde med mig, men allikevel brøt, den vil jeg visselig la komme over hans hode.

<sup>20</sup> Jeg vil utspenne mitt garn over ham, og han skal fanges i mitt nett, og jeg vil føre ham til Babel og gå i rette med ham der, for den troløshet som han har vist mot mig.

<sup>21</sup> Og alle flyktninger fra alle hans krigsskarer skal falle for sverdet, og de som blir igjen, skal spredes for alle vinder, og I skal kjenne at jeg, Herren, har talt.

- <sup>22</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Da vil jeg ta en kvist av den høie seders topp og sette; av dens øverste kvister vil jeg bryte av et spett skudd, og jeg vil sette det på et høit, høit fjell.
- <sup>23</sup> På Israels høie fjell vil jeg plante det, og det skal skyte grener og bære frukt og bli til en herlig seder, og alle slags fugler, alt som har vinger, skal bo under det; i skyggen av dets grener skal de bo.
- <sup>24</sup> Og alle markens trær skal kjenne at jeg, Herren, har gjort et høit tre lavt og et lavt tre høit, et friskt tre tørt og et tørt tre grønt; jeg, Herren, har sagt det, og jeg skal gjøre det.

## KAPITTEL 18

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Hvorledes kan I bruke dette ordsprog i Israels land: Fedrene eter sure druer, og barnas tenner blir såre?
- <sup>3</sup> Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, I skal ikke mere bruke dette ordsprog i Israel.
- <sup>4</sup> Se, alle sjeler hører mig til, både farens sjel og sønnens sjel; mig hører de til; den som synder, han skal dø.
- <sup>5</sup> Og når en mann er rettferdig og gjør rett og rettferdighet,
- <sup>6</sup> ikke eter avgudsoffer på fjellene og ikke løfter sine øine til Israels folks motbydelige avguder og ikke krenker sin næstes hustru og ikke nærmer sig en kvinne når hun er uren,
- <sup>7</sup> og ikke undertrykker nogen, men lar skyldneren få sitt pant igjen, ikke raner og røver, men gir den hungrige sitt brød og dekker den nakne med klær,
- <sup>8</sup> ikke låner ut mot rente og ikke tar overmål, holder sin hånd tilbake fra urett, dømmer rett dom mann og mann imellem,
- <sup>9</sup> følger mine bud og holder mine lover, så han gjør det som rett og godt er -- han er rettferdig, han skal visselig leve, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>10</sup> Men får han en sønn som blir en voldsmann, som utøser blod og gjør noget som helst av dette, [det som faren ikke har gjort]
- <sup>11</sup> som ikke i noget av dette bærer sig at som faren har gjort, men endog eter avgudsoffer på fjellene og krenker sin næstes hustru,
- <sup>12</sup> undertrykker den elendige og fattige, raner og røver, ikke gir pantet tilbake, løfter sine øine til de motbydelige avguder, gjør det som vederstyggelig er,
- <sup>13</sup> låner ut mot rente og tar overmål, skulde så han få leve? Nei, han skal ikke få leve! Alle disse vederstyggeligheter har han gjort; han skal visselig late livet, hans blod skal komme over ham.
- <sup>14</sup> Men får så han igjen en sønn som ser alle de synder som hans far gjør -- ser dem og ikke gjør efter dem,
- <sup>15</sup> som ikke eter avgudsoffer på fjellene og ikke løfter sine øine til Israels folks avguder, ikke krenker sin næstes hustru,
- <sup>16</sup> ikke undertrykker nogen, ikke tar pant, ikke raner og røver, men gir den hungrige sitt brød og dekker den nakne med klær,
- <sup>17</sup> ikke forgriper sig på den elendige, ikke tar rente eller overmål, men gjør efter mine lover og følger mine bud, så skal han ikke dø for sin fars misgjernings skyld, han skal visselig få leve.
- <sup>18</sup> Men hans far, som har gjort voldsgjerninger, ranet og røvet fra sin bror og gjort det som ikke er godt, iblandt sitt folk, se, han skal dø for sin misgjernings skyld.
- <sup>19</sup> Men I sier: Hvorfor skal ikke sønnen bære farens misgjerning? -- Sønnen har jo gjort

rett og rettferdighet, alle mine bud har han holdt og gjort efter dem; han skal visselig leve.

<sup>20</sup> Den som synder, han skal dø; en sønn skal ikke bære sin fars misgjerning, og en far skal ikke bære sin sønns misgjerning; den rettferdiges rettferdighet skal hvile over ham, og den ugudeliges ugudelighet skal hvile over ham.

<sup>21</sup> Men når den ugudelige vender om fra alle de synder han har gjort, og holder alle mine bud og gjør rett og rettferdighet, da skal han visselig leve -- han skal ikke dø.

<sup>22</sup> Ingen av de overtredelser han har gjort, skal tilregnes ham; for den rettferdighets skyld som han har gjort, skal han leve.

<sup>23</sup> Skulde jeg ha behag i den ugudeliges død? sier Herren, Israels Gud -- mon ikke heller i at han vender om fra sin vei og lever?

<sup>24</sup> Men når en rettferdig vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, gjør etter alle de vederstyggeligheter som den ugudelige gjør, skulde han da få leve? Ingen av de rettferdige gjerninger som han har gjort, skal tilregnes ham; for den troløshet han har vist, og for den synd han har gjort, skal han dø.

<sup>25</sup> Og I sier: Herrens vei er ikke rett. Hør, du Israels hus! Er ikke min vei rett? Er det ikke eders veier som ikke er rette?

<sup>26</sup> Når en rettferdig vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, så skal han dø til straff for det; for den urett som han gjør, skal han dø.

<sup>27</sup> Og når en ugudelig vender om fra sin ugudelige ferd og gjør rett og rettferdighet, da skal han berge sitt liv.

<sup>28</sup> Han så og vendte om fra alle de overtredelser han hadde gjort; han skal visselig leve -- han skal ikke dø.

<sup>29</sup> Men Israels hus sier: Herrens vei er ikke rett. Er ikke mine veier rette, Israels hus? Er det ikke eders veier som ikke er rette?

<sup>30</sup> Derfor vil jeg dømme eder, Israels hus, hver efter hans veier, sier Herren, Israels Gud. Vend om og vend eder bort fra alle eders overtredelser, forat ikke nogen misgjerning skal bli eder til fall!

<sup>31</sup> Kast fra eder alle eders overtredelser, som I har forsyndet eder med, og få eder et nytt hjerte og en ny ånd! Hvorfor vil I dø, Israels hus?

<sup>32</sup> For jeg har ikke behag i nogens død, sier Herren, Israels Gud; så omvend eder da, og I skal leve!

## KAPITTEL 19

**O**g du, stem i en klagesang over Israels fyrster

<sup>2</sup> og si: Hvad er din mor? En løvinne. Mellem løver hvilte hun; blandt unge løver opfødde hun sine unger.

<sup>3</sup> Og hun opfostret en av sine unger; [Joakas] han blev en ung løve, og han lærte å rane og røve, han åt mennesker.

<sup>4</sup> Men hedningefolk fikk høre om ham; i deres grav blev han fanget, og de førte ham med neseringer til Egyptens land.

<sup>5</sup> Da hun så at hun hadde ventet forgjeves, at hennes håp var gått til grunne, tok hun en annen av sine unger [Jojakin.] og gjorde ham til en ung løve.

<sup>6</sup> Han gikk omkring blandt løver; han blev en ung løve, og han lærte å rane og røve, han åt mennesker.

<sup>7</sup> Han voldtok deres enker og ødela deres byer, og landet og alt det der var, blev forferdet

ved lyden av hans brøl.

<sup>8</sup> Da satte folkene fra landskapene rundt omkring sitt garn op imot ham og spente det ut over ham; han blev fanget i den grav de hadde gravd.

<sup>9</sup> Så satte de ham med krok i nesen i et bur og førte ham til kongen i Babel; der satte de ham i en fast borg, forat hans røst ikke mere skulde høres på Israels fjell.

<sup>10</sup> Mens du levde i ro, var din mor som et vintre plantet ved vann; fruktbart og fullt av grener var det, fordi det hadde meget vann.

<sup>11</sup> Og det fikk sterke grener, tjenlige til herskerspir, og hevet sig høit op mellem skyene, og det falt i øinene ved sin høide og sine mange ranker.

<sup>12</sup> Da blev det rykket op i harme og kastet til jorden, og østenvinden tørket bort dets frukt; dets sterke grener blev revet av og tørket bort; ild fortærte dem.

<sup>13</sup> Og nu er det plantet i ørkenen, i et tørt og tørstende land.

<sup>14</sup> Og det gikk ut ild fra dets kvistede gren; [de. fra Sedekias] den fortærte dets frukt, og det er ikke mere nogen sterk gren på det til herskerspir. Dette er en klagesang, og til en klagesang skal det bli.

## KAPITTEL 20

I det syvende år, i den femte måned, på den tiende dag i måneden, kom nogen av Israels eldste for å spørre Herren, og de satte sig foran mig.

<sup>2</sup> Da kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>3</sup> Menneskesønn! Tal med Israels eldste og si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Er I kommet for å spørre mig? Så sant jeg lever, lar jeg mig ikke spørre av eder, sier Herren, Israels Gud.

<sup>4</sup> Vil du dømme dem, vil du dømme, menneskesønn? Tal til dem om deres fedres vederstyggeligheter

<sup>5</sup> og si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: På den dag da jeg utvalgte Israel og løftet min hånd til ed for ætlingene av Jakobs hus og gav mig til kjenne for dem i Egyptens land, da jeg løftet min hånd til ed for dem og sa: Jeg er Herren eders Gud-

<sup>6</sup> på den dag løftet jeg min hånd og tilsvor dem at jeg vilde føre dem ut av Egyptens land til et land som jeg hadde utsøkt for dem, et land som flyter med melk og honning, det fagreste av alle land.

<sup>7</sup> Og jeg sa til dem: Enhver av eder kaste bort de vederstyggeligheter hans øine henger ved, og gjør eder ikke urene med Egyptens motbydelige avguder! Jeg er Herren eders Gud.

<sup>8</sup> Men de var gjenstridige mot mig og vilde ikke høre på mig; de kastet ikke bort de vederstyggeligheter som deres øine hang ved, og forlot ikke Egyptens motbydelige avguder. Da sa jeg at jeg vilde utøse min harme over dem, fullbyrde min vrede på dem midt i Egyptens land.

<sup>9</sup> Men det jeg gjorde, det gjorde jeg for mitt navns skyld, forat det ikke skulde bli vanhelliget for det folks øine som de bodde blandt, og for hvis øine jeg gav mig til kjenne for dem for å føre dem ut av Egyptens land.

<sup>10</sup> Og jeg førte dem ut av Egyptens land og lot dem dra inn i ørkenen.

<sup>11</sup> Og jeg gav dem mine bud og kunngjorde dem mine lover; for det menneske som holder dem, skal leve ved dem.

<sup>12</sup> Også mine sabbater gav jeg dem, så de skulde være til et tegn mellom mig og dem,



forat de skulde vite at jeg er Herren, som helliger dem.

**13** Men Israels hus var gjenstridig mot mig i ørkenen; de fulgte ikke mine bud og forkastet mine lover, enda det menneske som holder dem, får leve ved dem, og mine sabbater vanhelliget de grovelig. Da sa jeg at jeg vilde utøse min harme over dem i ørkenen og gjøre ende på dem.

**14** Men det jeg gjorde, det gjorde jeg for mitt navns skyld, forat det ikke skulde bli vanhelliget for de folks øine for hvis øine jeg hadde ført dem ut.

**15** Men jeg løftet også min hånd for dem i ørkenen og svor at jeg ikke vilde la dem komme inn i det land som jeg hadde gitt dem, det land som flyter med melk og honning, det fagreste av alle land,

**16** fordi de forkastet mine lover og ikke fulgte mine bud og vanhelliget mine sabbater; for deres hjerte fulgte deres motbydelige avguder.

**17** Men jeg viste dem skånsel og ødela dem ikke; jeg gjorde ikke aldeles ende på dem i ørkenen.

**18** Og jeg sa til deres barn i ørkenen: Følg ikke eders fedres bud og hold ikke deres lover og gjør eder ikke urene med deres motbydelige avguder!

**19** Jeg er Herren eders Gud; følg mine bud og hold mine lover og gjør efter dem!

**20** Og hellighold mine sabbater! De skal være til et tegn mellom mig og eder, forat I skal vite at jeg, Herren, er eders Gud.

**21** Men barna var gjenstridige mot mig; de fulgte ikke mine bud og holdt ikke mine lover, så de gjorde efter dem, enda det menneske som holder dem, får leve ved dem; mine sabbater vanhelliget de. Da sa jeg at jeg vilde utøse min harme over dem, fullbyrde min vrede på dem i ørkenen.

**22** Men jeg drog min hånd tilbake og gjorde det jeg gjorde, for mitt navns skyld, forat det ikke skulde bli vanhelliget for de folks øine for hvis øine jeg hadde ført dem ut.

**23** Men jeg løftet også min hånd for dem i ørkenen og svor at jeg vilde sprede dem blandt hedningefolkene og strø dem ut i landene,

**24** fordi de ikke holdt mine lover, men forkastet mine bud og vanhelliget mine sabbater, og deres øine fulgte deres fedres motbydelige avguder.

**25** Derfor gav jeg dem også bud som ikke var gode, og lover som de ikke kunde leve ved.

**26** Jeg lot dem bli urene ved sine offergaver, idet de lot alt som åpner mors liv, gå igjennem ilden, så jeg kunde ødelegge dem, forat de skulde kjenne at jeg er Herren.

**27** Tal derfor til Israels hus, menneskesønn, og si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Også dermed hånte eders fedre mig at de viste troløshet mot mig;

**28** jeg førte dem inn i det land som jeg med løftet hånd hadde svoret å ville gi dem; men så snart de så en høi bakke eller et løvrikt tre, ofret de der sine slakteroffer og bar der frem sine harmelige offergaver; dit kom de med sin søte offerduft, og der utøste de sine drikkoffer.

**29** Da sa jeg til dem: Hva er disse offerhauger, siden I søker til dem? -- Og allikevel kalles de offerhauger den dag idag.

**30** Si derfor til Israels hus: Så sier Herren, Israels Gud: Hva? I gjør eder urene på samme vis som eders fedre og driver hor med deres vederstyggeligheter;

**31** når I bærer frem eders gaver og lar eders barn gå gjennom ilden, gjør I eder ennu den dag idag urene ved alle eders motbydelige avguder -- og jeg skulde la mig spørre av eder, Israels hus? Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, jeg lar mig ikke spørre av eder.

**32** Og aldri skal det skje det som kommer eder i sinne, når I sier: Vi vil være som hedningene, som folkene rundt om i landene; vi vil dyrke tre og sten.

- <sup>33</sup> Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, jeg vil regjere over eder med sterk hånd og med utrakt arm og med utøst harme.
- <sup>34</sup> Og jeg vil føre eder ut fra de folk og samle eder fra de land som I nu er spredt i, med sterk hånd og med utrakt arm og med utøst harme.
- <sup>35</sup> Og jeg vil føre eder til folkenes ørken, og der vil jeg gå i rette med eder, åsyn til åsyn;
- <sup>36</sup> likesom jeg gikk i rette med eders fedre i ørkenen ved Egyptens land, således vil jeg gå i rette med eder, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>37</sup> Og jeg vil la eder gå forbi under hyrdestaven, og jeg vil føre eder inn i paktens bånd,
- <sup>38</sup> og jeg vil skille ut fra eder de gjenstridige og dem som er falt fra mig; fra deres utlendighets land vil jeg føre dem ut, men til Israels land skal ingen av dem komme, og I skal kjenne at jeg er Herren.
- <sup>39</sup> Og I, Israels hus! Så sier Herren, Israels Gud: Gå avsted, dyrk hver sine motbydelige avguder! Men siden skal I sannelig høre på mig og ikke mere vanhellige mitt hellige navn ved eders gaver og ved eders motbydelige avguder.
- <sup>40</sup> For på mitt hellige berg, på Israels høie berg, sier Herren, Israels Gud, der skal hele Israels hus, alle som er i landet, tjene mig; der vil jeg ha behag i dem, og der vil jeg spørre efter eders offergaver og efter den førstegrøde som I bærer frem av alt det I helliger.
- <sup>41</sup> For den søte dufts skyld vil jeg ha velbehag i eder, når jeg fører eder ut fra de folk og samler eder fra de land som I nu er spredt i, og åpenbarer min hellighet på eder for hedningefolkenes øine.
- <sup>42</sup> Og I skal kjenne at jeg er Herren, når jeg fører eder til Israels land, til det land som jeg med løftet hånd har svoret å ville gi eders fedre.
- <sup>43</sup> Og der skal I komme i hu eders ferd og alle de gjerninger som I har gjort eder urene med, og I skal vemmes ved eder selv for alle de onde gjerninger som I har gjort.
- <sup>44</sup> Og I skal kjenne at jeg er Herren, når jeg gjør således med eder, for mitt navns skyld og ikke efter eders onde ferd og eders skamløse gjerninger, Israels hus, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>45</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:
- <sup>46</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot syd og prek mot Syden og spå mot skoglandet i syd! [de. mot Jerusalem og Juda, som for profeten i Kaldea lå mot syd]
- <sup>47</sup> Og si til Sydens skog: Hør Herrens ord! Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg tender en ild i dig, og den skal fortære hvert friskt tre og hvert tørt tre i dig; den luende ild skal ikke utslukkes, men alle ansikter fra syd til nord skal bli forbrent ved den.
- <sup>48</sup> Og alt kjød skal se at jeg, Herren, har tendt den; den skal ikke utslukkes.
- <sup>49</sup> Da sa jeg: Akk, Herre, Herre! De sier om mig: Han taler jo bare i lignelser!

## KAPITTEL 21

**D**a kom Herrens ord til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot Jerusalem og prek mot helligdommene og spå mot Israels land!
- <sup>3</sup> Og si til Israels land: Så sier Herren: Se, jeg kommer over dig og drar mitt sverd av skjeden, og jeg vil utrydde både rettferdige og ugudelige i dig.
- <sup>4</sup> Fordi jeg vil utrydde både rettferdige og ugudelige i dig, derfor skal mitt sverd fare ut av skjeden mot alt kjød, fra syd til nord.
- <sup>5</sup> Og alt kjød skal kjenne at jeg, Herren, har draget mitt sverd av skjeden; det skal ikke

mere vende tilbake.

<sup>6</sup> Men du, menneskesønn, skal sukke så det bryter i dine lender; i sår verk skal du sukke for deres øine.

<sup>7</sup> Og når de da sier til dig: Hvorfor sukker du? -- da skal du svare: Over en tidende; for den kommer, og da skal hvert hjerte smelte og alle hender synke og hver ånd bli sløv og alle knær bli som vann; se, det kommer, og det skal skje, sier Herren, Israels Gud.

<sup>8</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>9</sup> Menneskesønn! Spå og si: Så sier Herren: Si: Et sverd, et sverd er hvesset, og slipt er det og.

<sup>10</sup> Til å slakte er det hvesset, til å lyne er det slipt. Eller skulde vi glede oss, du min sønns stamme [de. Israels folk.] som forakter alt tre? [de. all tukt]

<sup>11</sup> Det skulde slipes for å tas i hånd; det er hvesset dette sverd, og det er slipt for å gis i en drapsmanns hånd.

<sup>12</sup> Skrik og hyl, menneskesønn! For det kommer over mitt folk, det kommer over alle Israels fyrster; de blir overgitt til sverdet sammen med mitt folk. Derfor slå dig på lenden!

<sup>13</sup> For en prøvelse er for hånden, og hvad skulde den ramme, om ikke den stamme som forakter tukt? sier Herren, Israels Gud.

<sup>14</sup> Og du menneskesønn, spå og slå hendene sammen! Dobbelt, ja tredobbelt kommer sverdet, det sverd som slår mange ihjel, dette sverd som slår den store [de. kongen] ihjel, det som truer dem på alle kanter.

<sup>15</sup> Forat hjertene skal smelte og anstøtene bli mange, setter jeg et blinkende sverd mot alle dets [Jerusalems.] porter; akk, det er gjort til å lyne, skjerpet til å slakte.

<sup>16</sup> Ta dig sammen og hugg til høire! Vend dig og hugg til venstre! Dit hvor din egg er bestemt!

<sup>17</sup> Også jeg vil slå hendene sammen og stille min harme; jeg, Herren, har talt.

<sup>18</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>19</sup> Og du menneskesønn, gjør dig to veier, som kongen av Babels sverd kan fare frem på! Fra ett land skal de begge gå ut, og du skal risse en hånd [som veiviser.] -- risse den ved begynnelsen av veien til hver by!

<sup>20</sup> En vei skal du gjøre som sverdet kan fare frem på til Rabba i ammonittenes land, og en til Juda, inn i Jerusalem, den faste by.

<sup>21</sup> For Babels konge står på veiskjellet, ved begynnelsen av de to veier, for å la sig spå; han ryster pilene, han spør husgudene, han ser på leveren.

<sup>22</sup> I sin høire hånd får han loddet: Jerusalem; der skal han stille op murbrekkere, åpne munnen til krigsskrik, lufte røsten med hærrop -- stille op murbrekkere mot portene, kaste op en voll og bygge skanser.

<sup>23</sup> Men dette er i deres [jødenes.] øine bare en tom spådom; de har jo de helligste eder. [de mener sig på grunn av Herrens eder sikre] Men han [Herren.] minner om deres misgjerning, forat de skal gripes.

<sup>24</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Fordi I selv minner om eders misgjerning, idet eders overtredelser åpenbares, så eders synder viser sig i alle eders gjerninger -- fordi jeg således blir minnet om eder, skal I gripes med hånden.

<sup>25</sup> Og du dødsdømte, du ugudelige, du Israels fyrste, hvis dag er kommet når den misgjerning er skjedd som fører til undergang!

<sup>26</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Ta huen bort og løft kronen av! Det som nu er, skal ikke være mere; det lave skal ophøies, og det høie skal fornedres.

- <sup>27</sup> Jeg vil vende op ned, op ned, op ned på det som er; heller ikke ved dette skal det bli, inntil han kommer hvem retten tilhører, [de. Messias] og jeg gir ham den.
- <sup>28</sup> Og du menneskesønn, spør og si: Så sier Herren, Israels Gud, om Ammons barn og om deres hånsord: Du skal si: Et sverd, et sverd er draget, slipt til å slakte, til å fortære, til å lyne,
- <sup>29</sup> mens de skuer falske syner for dig og spår dig løgn, for å legge dig ved siden av de ihjelslåtte ugudeliges halser, [de. for å slå eder ihjel sammen med de ugudelige i Juda] hvis dag er kommet når den misgjerning er skjedd som fører til undergang.
- <sup>30</sup> Stikk sverdet i skjeden igjen! På det sted hvor du blev skapt, i det land hvorfra du er oprunnet, der vil jeg dømme dig.
- <sup>31</sup> Og jeg vil utøse min harme over dig, min vredes ild vil jeg la lue mot dig, og jeg vil gi dig i ville menneskers hånd, som er mestere i å ødelegge.
- <sup>32</sup> Du skal bli til føde for ilden, ditt blod skal bli utøst i ditt land, ingen skal mere komme dig i hu; for jeg, Herren, har sagt det.

## KAPITTEL 22

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Og du menneskesønn! Vil du dømme, vil du dømme blodstaden? Forehold den alle dens vederstyggeligheter!
- <sup>3</sup> Og du skal si: Så sier Herren, Israels Gud: Du by som har utøst dine innbyggers blod, forat din tid skal komme, du som har gjort dig motbydelige avguder og således er blitt uren!
- <sup>4</sup> Ved det blod som du har utøst, er du blitt skyldig, og ved de motbydelige avguder som du har gjort, er du blitt uren, og du har fått dine dager til å nærme sig og har nådd dine år; derfor gjør jeg dig til hån for folkene og til spott for alle landene.
- <sup>5</sup> De land som er nær, og de som er langt borte fra dig, skal spotte dig, du med ditt utskjemte navn og din store forvirring!
- <sup>6</sup> Se, Israels fyrster i dig brukte alle sin arm til å utøse blod.
- <sup>7</sup> Far og mor blev ringeaktet hos dig; mot den fremmede blev det brukt vold hos dig; den farløse og enken blev undertrykt hos dig.
- <sup>8</sup> Mine helligdommer foraktet du, og mine sabbater vanhelliget du.
- <sup>9</sup> Baktalere stod frem hos dig for å utøse blod, og på dine fjell blev der ett avgudsoffer ; skjenselsgjerninger skjedde hos dig.
- <sup>10</sup> Farens blusel blottedes hos dig; en kvinne som var uren i sin månedlige svakhet, krenkedes hos dig.
- <sup>11</sup> En bar sig vederstyggelig at mot sin næstes hustru, og en annen vanæret sin sønnkone i skammelig utukt, atter en annen krenket sin søster, sin fars datter, hos dig.
- <sup>12</sup> Gaver tok de hos dig for å utøse blod; rente og overmål tok du, og mot din næste gjorde du urett og vold, og mig glemte du, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>13</sup> Men se, jeg har slått mine hender sammen over den urettferdige vinning du har samlet dig, og over det blod du har utøst i din midte.
- <sup>14</sup> Skal ditt hjerte holde stand eller dine hender ha sin styrke i de dager da jeg vil ha med dig å gjøre? Jeg, Herren, har sagt det, og jeg skal gjøre det.
- <sup>15</sup> Jeg vil sprede dig iblandt folkene og strø dig omkring i landene, og jeg vil ta bort fra dig all din urenhet.

- 16** Du skal bli vanhelliget ved din egen skyld for folkenes øine, og du skal kjenne at jeg er Herren.
- 17** Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:
- 18** Menneskesønn! Israels hus er blitt mig til slagg; de er alle sammen som kobber og tinn og jern og bly i en ovn; sølvslagg er de blitt.
- 19** Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Fordi I alle er blitt til slagg, se, derfor vil jeg samle eder sammen i Jerusalem.
- 20** Likesom en samler sølv og kobber og jern og bly og tinn i en ovn og blåser ild på det for å smelte det, således vil jeg samle eder i min vrede og min harme og legge eder i ovnen og smelte eder.
- 21** Ja, jeg vil samle eder og blåse på eder med min vredes ild, og I skal smeltes i den;
- 22** som sølv smeltes i en ovn, således skal I smeltes i den, og I skal kjenne at jeg, Herren, har utøst min harme over eder.
- 23** Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:
- 24** Menneskesønn! Si til det: [Juda] Du er et land som ikke er rensset, som ikke har fått skyllregn på vredens dag.
- 25** De profeter det har i sin midte, er en flokk av sammensvorne; de er lik en brølende løve, som raner og røver; de fortærer menneskeliv, de tar gods og kostbarheter; de gjør mange til enker der.
- 26** Dets prester gjør vold på min lov og vanhelliger mine helligdommer; mellom hellig og vanhellig gjør de ingen forskjell, og de lærer ikke å skjelne mellom urent og rent; for mine sabbater lukker de sine øine, og jeg blir vanhelliget midt iblandt dem.
- 27** De fyrster det har i sin midte, er lik ulver, som raner og røver; de utøser blod, de ødelegger menneskeliv for å samle urettferdig vinning.
- 28** Dets profeter stryker over med kalk for dem; de skuer tomhet og spør dem løgn og sier: Så sier Herren, Israels Gud-enda Herren ikke har talt.
- 29** Folket i landet gjør voldsverk og raner og røver, og den elendige og fattige undertrykker de, og mot den fremmede gjør de voldsverk uten lov og rett.
- 30** Jeg søkte blandt dem etter en mann som vilde mure op en mur og stille sig i gapet for mitt åsyn til vern for landet, så jeg ikke skulde ødelegge det; men jeg fant ingen.
- 31** Så utøser jeg da min vrede over dem; ved min harmes ild gjør jeg ende på dem; deres gjerninger lar jeg komme over deres eget hode, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 23

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- 2** Menneskesønn! Der var to kvinner, døtre av en mor.
- 3** De drev hor i Egypten, i sin ungdom drev de hor; der trykket de deres bryster, der kjente de på deres jomfruelige barm.
- 4** Deres navn var: Ohola, den eldste, og Oholiba, hennes søster, og de blev mine og fødte sønner og døtre; og om deres navn er å si: Ohola er Samaria og Oholiba [Ohola de. hennes eget telt; så kalles Samaria fordi de ti stammer hadde sin egen selvvalgte gudstjeneste. Oholiba de. mitt (Herrens) telt er i det; så kalles Jerusalem fordi Herrens tempel var der.] Jerusalem.
- 5** Ohola drev hor og var utro mot mig; hun optendtes av elskov til sine elskere, til assyrerne, som hadde nærmet sig henne,

- <sup>6</sup> klædd i blått purpur, fyrster og herrer, alle sammen fagre unge menn, ryttere på sine hester.
- <sup>7</sup> Hun holdt sig til dem i hor, til alle de ypperste av Assurs sønner; hun gjorde sig uren med alle dem som hun optendtes av elskov til -- med alle deres avguder.
- <sup>8</sup> Men sitt horelevnet fra Egypten lot hun ikke fare; for de hadde ligget hos henne i hennes ungdom, og de hadde kjent på hennes jomfruelige barm, og de hadde utøst sitt hor over henne.
- <sup>9</sup> Derfor gav jeg henne i hennes elskeres hånd, i Assurs sønners hånd, som hun var optendt av elskov til.
- <sup>10</sup> De avdekket hennes blusel, tok hennes sønner og døtre og slo henne selv ihjel med sverdet; hun blev navnkundig blandt kvinnene, og de holdt dom over henne.
- <sup>11</sup> Og hennes søster Oholiba så det og drev det verre med sin elskov enn hun, og verre med sitt hor enn hennes søster hadde gjort.
- <sup>12</sup> Hun optendtes av elskov til Assurs sønner, fyrster og herrer, som hadde nærmet sig henne, prektig klædd, ryttere på sine hester, alle sammen fagre unge menn.
- <sup>13</sup> Jeg så at hun var blitt uren; en og samme vei gikk de begge.
- <sup>14</sup> Men hun drev sitt hor videre. Da hun så menn avbildet på veggen, billeder av kaldeerne malt med rødt,
- <sup>15</sup> omgjordet med belte om sine lender, med nedhengende farvede huer på sine hoder, alle sammen å se til som vognekjempere, en avbildning av Babels sønner, hvis fødeland er Kaldea,
- <sup>16</sup> da optendtes hun av elskov, så snart hun så dem med sine øine, og hun sendte bud til dem i Kaldea.
- <sup>17</sup> Og Babels sønner kom til henne, til elskovs samleie, og gjorde henne uren med sitt hor; men da hun var blitt uren ved dem, vendte hennes sjel sig bort fra dem.
- <sup>18</sup> Da hun drev sitt hor så åpenbart og avdekket sin blusel, vendte min sjel sig bort fra henne, likesom min sjel hadde vendt sig bort fra hennes søster.
- <sup>19</sup> Men hun drev sitt hor ennå videre; hun kom sin ungdoms dager i hu, da hun drev hor i Egyptens land,
- <sup>20</sup> og hun optendtes av elskov til horkarlene der, hvis kjøtt var som aseners kjøtt, og hvis utflod var som hesters utflod.
- <sup>21</sup> Så søkte du igjen til din ungdoms utukt, da egypterne kjente på din barm for dine ungdommelige brysters skyld.
- <sup>22</sup> Derfor, Oholiba, sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg egger dine elskere imot dig, dem som din sjel har vendt sig bort fra, og jeg lar dem komme over dig fra alle kanter.
- <sup>23</sup> Babels sønner og alle kaldeerne, Pekod og Sjoa og Koa, [tre nabofolk til kaldeerne] og sammen med dem alle Assurs sønner fagre unge menn, fyrster og herrer alle sammen, vognekjempere, navnkundige menn, alle sammen ridende på hester.
- <sup>24</sup> De skal komme over dig med krigsmakt, vogner og hjul, og med en skare av folkeslag; store skjold og små skjold og hjelmer skal de stille mot dig på alle kanter, og jeg vil overlate dommen til dem, og de skal dømme dig med sine dommer.
- <sup>25</sup> Jeg vil vise min nidkjærhet mot dig, og de skal fare frem mot dig i harme; din nese og dine ører skal de skjære av, og de som blir igjen av dig, skal falle for sverdet; de skal ta dine sønner og døtre, og de som blir igjen av dig, skal fortæres av ilden.
- <sup>26</sup> De skal dra dine klær av dig og ta dine prektige smykker.
- <sup>27</sup> Således vil jeg gjøre ende på din utukt og ditt horelevnet fra Egyptens land, og du skal

ikke mere løfte dine øine til dem og ikke mere komme Egypten i hu.

**28** For så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg gir dig i deres hånd som du hater, i deres hånd som din sjel har vendt sig bort fra.

**29** Og de skal fare frem mot dig i hat og ta alt det du har vunnet ved ditt strev, og la dig bli tilbake naken og bar, og din utuktige blusel og din skamløshet og ditt hor skal bli avdekket.

**30** Dette skal de gjøre med dig fordi du i hor har løpet etter hedningefolk, fordi du har gjort dig uren med deres motbydelige avguder.

**31** På din søsters vei har du gått; derfor rekker jeg dig det samme beger som hun måtte tømme.

**32** Så sier Herren, Israels Gud: Din søsters beger skal du drikke, det dype og vide; du skal bli til latter og spott -- det rummer meget.

**33** Av rus og sorg skal du bli full -- et ødeleggelsens og herjingens beger er din søster Samarias beger.

**34** Du skal drikke det ut til siste dråpe, og du skal gnage på dets skår og sønderrive dine bryster; for jeg har talt, sier Herren, Israels Gud.

**35** Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Fordi du glemte mig og kastet mig bak din rygg; så bær da også du straffen for din utukt og ditt hor!

**36** Og Herren sa til mig: Menneskesønn! Vil du dømme Ohola og Oholiba? Forehold dem deres vederstyggeligheter!

**37** For de har drevet hor, og der er blod på deres hender, med sine motbydelige avguder har de drevet hor; ja, endog sine barn, som de hadde født mig, har de latt gå gjennom ilden for dem, forat de skulde ete dem.

**38** Også dette gjorde de mot mig: Den samme dag gjorde de min helligdom uren og vanhelliget mine sabbater.

**39** Når de hadde slaktet sine barn for sine motbydelige avguder, kom de samme dag i min helligdom og vanhelliget den; se, således gjorde de i mitt hus.

**40** Ja, de sendte endog bud etter menn som skulde komme langveis fra; der blev skicket sendebud til dem, og se, de kom de som du hadde badet dig og sminket dine øine og smykket dig med prydelser for.

**41** Og du satt på et prektig leie, og et bord stod dekket foran det, og min røkelse og min olje hadde du satt på bordet.

**42** Lyden av en sorgløs mengde hørtes der inne, [i Jerusalem] og til de menn av folkehopen som var der, hentedes drikkebrødre fra ørkenen, og de satte armbånd på deres [Oholas og Oholibas.] hender og prektige kroner på deres hoder.

**43** Da sa jeg om den utslitte skjøge: Nu driver de rett hor med henne, ja med henne.

**44** De gikk inn til henne som folk går inn til en skjøge; således gikk de inn til Ohola og Oholiba, de utuktige kvinner.

**45** Men rettferdige menn skal dømme dem, som horkvinner dømmes og kvinner som utøser blod; for horkvinner er de, og blod er der på deres hender.

**46** For så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil føre en folkeskare frem mot dem og overgi dem til mishandling og ran.

**47** Og folkeskaren skal stene dem og hugge dem sønder med sine sverd; deres sønner og døtre skal de slå ihjel, og deres hus skal de brenne op med ild.

**48** Således vil jeg gjøre ende på utukten i landet, og alle kvinner skal la sig advare og ikke



drive slik utukt som I.

<sup>49</sup> Eders utukt skal legges på eder selv, og I skal bære straffen for eders synder med eders motbydelige avguder, og I skal kjenne at jeg er Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 24

**O**g Herrens ord kom til mig i det niende år, i den tiende måned, på den tiende dag i måneden, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Skriv op for dig navnet på denne dag, just denne dag! Babels konge har leiret sig mot Jerusalem just på denne dag.

<sup>3</sup> Og sett frem en lignelse for den gjenstridige ætt og si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Sett gryten på, sett den på og øs så vann i den!

<sup>4</sup> Legg kjøttstykkene sammen i den, alle gode stykker, lår og bog! Fyll den med de beste ben!

<sup>5</sup> Ta det beste av småfeet og legg så et bål under den for å koke benene! La det koke til gags! Benene koker allerede i den.

<sup>6</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Ve blodstaden, den rustne gryte, som rusten ikke er gått av! Ta stykke for stykke ut av den! Det blir ikke kastet lodd derom.

<sup>7</sup> For det blod den har utøst, er ennu i den; den har helt det ut på nakne berget, den har ikke utøst det på jorden, så mulden kunde dekke over det.

<sup>8</sup> For å la min harme ha fritt løp, for å ta hevn lot jeg dens blod komme på nakne berget, så det ikke skulde bli tildekket.

<sup>9</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Ve blodstaden! Også jeg vil gjøre bålet stort.

<sup>10</sup> Legg meget ved på, tend op ilden! La kjøttet bli mørt og suppen koke inn, så benene blir forbrent,

<sup>11</sup> og la den bli stående tom på sine glør, forat den kan bli het, og dens kobber bli glødende, og dens urenhet smeltes bort og dens rust fortæres!

<sup>12</sup> Trettende arbeid har den voldt mig, og allikevel er dens tykke rust ikke gått av den. I ilden med dens rust!

<sup>13</sup> Din urenhet er en skam; fordi jeg har rensset dig, men du ikke er blitt ren, skal du ikke mere bli fri for din urenhet før jeg får stilt min harme på dig.

<sup>14</sup> Jeg, Herren, har talt; det kommer, og jeg vil gjøre det; jeg lar det ikke være og sparer ikke og angrer ikke; efter din ferd og dine gjerninger skal du bli dømt, sier Herren, Israels Gud.

<sup>15</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>16</sup> Menneskesønn! Se, jeg tar dine øines lyst fra dig ved en brå død; men du skal ikke klage og ikke gråte, og dine tårer skal ikke rinne.

<sup>17</sup> Sukk i stillhet og hold ikke sørgefest som efter en død! Bind din hue på dig og ta dine sko på dine føtter og dekk ikke skjegget til og et ikke mat som folk sender dig!

<sup>18</sup> Så talte jeg til folket om morgenen, og min hustru døde om aftenen; og morgenen efter gjorde jeg som det var sagt mig.

<sup>19</sup> Da sa folket til mig: Vil du ikke si oss hvad det betyr at du gjør så?

<sup>20</sup> Jeg svarte dem: Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>21</sup> Si til Israels hus: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg vanhelliger min helligdom, eders herlige stolthet, eders øines lyst og eders sjels lengsel, og eders sønner og døtre, som I har latt tilbake, skal falle for sverdet.

- <sup>22</sup> Da skal I gjøre som jeg har gjort: Eders skjegg skal I ikke tildekke, og den mat som folk sender eder, skal I ikke ete;
- <sup>23</sup> eders huer skal I ha på hodet og eders sko på føttene; I skal ikke klage og ikke gråte; men I skal visne bort i eders misgjerninger og sukke med hverandre.
- <sup>24</sup> Esekiel skal være til et tegn for eder; aldeles som han har gjort, skal I gjøre. Når det kommer, da skal I kjenne at jeg er Herren, Israels Gud.
- <sup>25</sup> Og du menneskesønn! På den dag da jeg tar deres vern, deres herlige fryd, deres øines lyst og deres sjels lengsel, deres sønner og døtre, fra dem,
- <sup>26</sup> på den dag skal det komme flyktninger til dig og forkynne det for folk.
- <sup>27</sup> Den dag skal din munn åpnes, når flyktningene er kommet, og du skal tale og ikke mere være målløs, og du skal være til et tegn for dem, [de bortførte] og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 25

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot Ammons barn og spå mot dem!
- <sup>3</sup> Si til Ammons barn: Hør Herrens, Israels Guds ord! Så sier Herren, Israels Gud: Fordi du ropte: Ha, ha! over min helligdom, som er blitt vanhelliget, og over Israels land, som er blitt ødelagt, og over Judas hus, som er ført bort i fangenskap,
- <sup>4</sup> se, derfor vil jeg la  $\text{\textcircled{Y}}$ stens sønner få dig til eie, og de skal slå op sine teltleire i dig og sette op sine boliger i dig; de skal ete din frukt og drikke din melk.
- <sup>5</sup> Og jeg vil gjøre Rabba til beitemark for kameler og Ammons barns land til hvileplass for småfe, og I skal kjenne at jeg er Herren.
- <sup>6</sup> For så sier Herren, Israels Gud: Fordi du klappet i hendene og stampet med føttene og gledet dig med dyp forakt av hele ditt hjerte over Israels land,
- <sup>7</sup> se, derfor rekker jeg min hånd ut imot dig og gir dig til føde for folkene; jeg utrydder dig av folkene og utsletter dig av landene; jeg vil gjøre dig til intet, og du skal kjenne at jeg er Herren.
- <sup>8</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Fordi Moab og Se'ir sa: Se, det er gått med Judas hus som med alle de andre folk,
- <sup>9</sup> se, derfor vil jeg åpne Moabs side helt fra byene, [de. grensebyene] fra dets byer på alle kanter, den fagreste del av landet, Bet-Jesimot, Ba'al-Meon og like til Kirjata'im,
- <sup>10</sup> så  $\text{\textcircled{Y}}$ stens sønner kan slippe inn, likesom jeg vil gjøre med Ammons barns land, [de. likesom jeg og åpner Ammons barns land for dem] som jeg gir dem til eie, forat Ammons barns land ikke mere skal kommes i hu blandt folkene.
- <sup>11</sup> Jeg vil holde dom over Moab, og de skal kjenne at jeg er Herren.
- <sup>12</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Fordi Edom tok hevn over Judas hus og førte skyld over sig ved å hevne sig på dem,
- <sup>13</sup> derfor sier Herren, Israels Gud, så: Jeg vil rekke min hånd ut imot Edom og utrydde der både folk og fe, og jeg vil gjøre det til en ørken helt fra Teman, og like til Dedan skal de falle for sverdet.
- <sup>14</sup> Og jeg vil fullbyrde min hevn på Edom ved mitt folk Israels hånd, og de skal gjøre med Edom efter min vrede og harme, og de skal få kjenne min hevn, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>15</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Fordi filistrene tok hevn, fordi de hevnet sig med forakt av hele sitt hjerte for å ødelegge på grunn av eldgammelt fiendskap,

<sup>16</sup> derfor sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg rekker min hånd ut imot filistrene og utrydder kreterne og utsletter det som er igjen ved havets strand.

<sup>17</sup> Jeg vil ta stor hevn over dem og tukte dem i min vrede, og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg fullbyrder min hevn på dem.

## KAPITTEL 26

I det ellefte år, på den første dag i måneden, kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Fordi Tyrus sier om Jerusalem: Ha, ha! Sønderbrutt er den, denne folkenes port; den er flyttet til mig, jeg blir fylt -- den er ødelagt,

<sup>3</sup> derfor sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg kommer over dig, Tyrus, og fører mange folk frem mot dig, likesom havet fører sine bølger frem.

<sup>4</sup> Og de skal ødelegge Tyrus' murer og rive ned dets tårner, og jeg vil feie bort dets grus av det og gjøre det til nakent berg;

<sup>5</sup> det skal bli til en tørkeplass for fiskegarn ute i havet. For jeg har talt, sier Herren, Israels Gud, og det skal bli til hærfang for folkene,

<sup>6</sup> og dets døtre på fastlandet [de. de til Tyrus hørende mindre byer.] skal slåes ihjel med sverd, og de skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>7</sup> For så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg lar Nebukadnesar, Babels konge, kongenes konge, komme mot Tyrus fra Norden med hester og vogner og ryttere og med en hær og meget folk.

<sup>8</sup> Dine døtre på fastlandet skal han slå ihjel med sverd, og han skal bygge skanser mot dig og kaste en voll op mot dig og reise skjoldtak mot dig.

<sup>9</sup> Og sin murbrekker skal han sette mot dine murer, og dine tårn skal han bryte ned med sine jern.

<sup>10</sup> Hans hester er så mange at støvet av dem skal dekke dig; for larmen av ryttere og hjul og vogner skal dine murer beve, når han drar inn gjennom dine porter, som en drar inn i en hærtatt by.

<sup>11</sup> Med sine hesters hover skal han trampe ned alle dine gater; ditt folk skal han slå ihjel med sverd, og dine sterke søiler skal synke til jorden.

<sup>12</sup> De skal røve ditt gods og rane dine varer og bryte ned dine murer og rive ned dine herlige hus og kaste dine stener og ditt treverk og ditt støv ut i vannet.

<sup>13</sup> Jeg lar dine larmende sanger høre op, og lyden av dine citarer skal ikke høres mere.

<sup>14</sup> Jeg vil gjøre dig til nakent berg; du skal bli til en tørkeplass for fiskegarn; du skal aldri bygges op igjen; for jeg, Herren, har talt, sier Herren, Israels Gud.

<sup>15</sup> Så sier Herren, Israels Gud, til Tyrus: Se, kystene skal beve ved brakket av ditt fall, ved de såredes stønn og ved de mange mord midt i dig.

<sup>16</sup> Alle havets fyrster skal stige ned fra sine troner og legge av sine kapper og ta av sig sine utsydde klær; de skal klæ sig i redsel, sitte på jorden og reddes hvert øieblikk og forferdes over dig.

<sup>17</sup> De skal stemme i en klagesang over dig og si til dig: Hvorledes er du gått til grunne, du som hadde dine innbyggere fra havene, du den lovpriste stad, som var så mektig på havet, både du og dine innbyggere, som utbredte redsel for dig blandt alle som bodde der?

<sup>18</sup> Nu gripes øene av redsel på den dag du faller -- øene i havet forferdes over den ende du fikk.

- <sup>19</sup> For så sier Herren, Israels Gud: Når jeg gjør dig til en ødelagt by, lik de byer som det ikke lenger bor folk i, når jeg lar dypets vann stige op over dig, så vannmassene skjuler dig,
- <sup>20</sup> da lar jeg dig fare ned likesom de som farer ned i graven, til fortidens folk, og lar dig bo i dødsrikets land, i ruiner fra eldgammel tid, likesom de som farer ned i graven, forat ingen mere skal bo i dig; men jeg vil gjøre herlige ting [forherlige Israel] i de levendes land.
- <sup>21</sup> Til en forferdelse vil jeg gjøre dig, og du skal ikke være til mere; de skal søke efter dig, men aldri i evighet finne dig, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 27

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Og du menneskesønn! Stem i en klagesang over Tyrus!
- <sup>3</sup> Si til Tyrus, som bor ved havets innløp, som handler med folkene på mange kyster: Så sier Herren, Israels Gud: Tyrus! du sier: Jeg er fullkommen i skjønnhet.
- <sup>4</sup> Midt i havet er dine landemerker; dine bygningsmenn gjorde din skjønnhet fullkommen.
- <sup>5</sup> Av cypresser fra Senir bygget de begge dine plankesider; sedrer fra Libanon hentet de for å gjøre mast på dig.
- <sup>6</sup> Av eker fra Basan gjorde de dine årer; dine rorbenker gjorde de av elfenben innlagt i buksbom fra Kittims øer.
- <sup>7</sup> Fint utsydd lin fra Egypten var det du foldet ut som ditt flagg; blått og purpurrødt tøy fra Elisa-øene var ditt soltelt.
- <sup>8</sup> Folk fra Sidon og Arvad var dine rorskarer; de kloke menn som fantes hos dig, Tyrus, var dine styrmenn.
- <sup>9</sup> Gebals eldste og dets kloke menn var hos dig og bøtte dine brøst; alle havets skib og sjøfolk var hos dig og handlet med dig.
- <sup>10</sup> Menn fra Persia og Lud og Put gjorde krigstjeneste i din hær; skjold og hjelm hengte de op i dig, de gav dig glans.
- <sup>11</sup> Arvads sønner stod med din egen hær på dine murer rundt omkring og djerne menn på dine tårn; sine skjold hengte de op på dine murer rundt omkring; de gjorde din skjønnhet fullkommen.
- <sup>12</sup> Tarsis handlet med dig fordi du var rik på alle slags gods; med sølv, jern, tinn og bly betalte de dine varer.
- <sup>13</sup> Javan, Tubal og Mesek var dine kremmere; med mennesker [de. træler] og kobberkar betalte de dine varer.
- <sup>14</sup> Togarma-folket betalte dine varer med vognhester og ridehester og mulesler.
- <sup>15</sup> Dedans sønner var dine kremmere; mange kystland mottok varer av din hånd, elfenben og ibenholt gav de dig til betaling.
- <sup>16</sup> Syria handlet med dig fordi du var rik på alle slags kunstarbeider; med karfunkler, purpur og utsydd tøy og fint lin og koraller og rubiner betalte de dine varer.
- <sup>17</sup> Juda og Israels land var dine kremmere; med hvete fra Minnit og søte kaker og honning og olje og balsam betalte de dine varer.
- <sup>18</sup> Damaskus handlet med dig fordi du var rik på alle slags kunstarbeider, på allslags gods; de kom med vin fra Helbon og hvit ull.
- <sup>19</sup> Vedan og Javan fra Usal betalte dine varer, så skinnende jern, kassia og kalmus kom i din handel.

- <sup>20</sup> Dedan handlet med dig med dekkener til å ride på.
- <sup>21</sup> Arabia og alle Kedars fyrster mottok varer av din hånd; med lam og værer og bukker handlet de med dig.
- <sup>22</sup> Sjebas og Ramas kremmere var dine kremmere; med beste slag av allehånde velluktende urter og med allehånde kostbare stener og gull betalte de dine varer.
- <sup>23</sup> Karan og Kanne og Eden, Sjebas kremmere, Assur og Kilmad handlet med dig;
- <sup>24</sup> de handlet med dig med prektige klær, med kapper av purpurfarvede og utsydde tøier og med hele skatter av tvunnet, mangefarvet garn, med tvunne og sterke snorer på ditt marked.
- <sup>25</sup> Tarsis-skib var dine karavaner, de drev din handel, og du blev fylt og overmåte rik, der du lå midt ute i havet.
- <sup>26</sup> På store vann førte dine rorskarer dig ut -- østenvinden knuser dig midt i havet.
- <sup>27</sup> Ditt gods og dine varer, din handel, dine sjøfolk og dine styrmenn, de som bøter dine brøst, og de som driver din handel, alle de krigsmenn du har hos dig, og hele det mannskap du har ombord, skal falle midt ute i havet på den dag du faller.
- <sup>28</sup> Ved lyden av dine styrmenns skrik skal dine marker beve.
- <sup>29</sup> Og de skal stige ut av sine skib, alle de som sitter ved årene, sjøfolkene og alle styrmenn på havet; de skal gå i land.
- <sup>30</sup> De skal bryte ut i jammerrop over dig, og de skal kaste støv på sine hoder og velte sig i asken.
- <sup>31</sup> De skal rake sig skallet for din skyld og binde sekk om sig, og de skal gråte over dig i bitter sorg, med bitter veklage.
- <sup>32</sup> I sin jammer skal de stemme i en klagesang over dig og si: Hvem er lik Tyrus, den stad som nu er blitt taus, der den ligger midt ute i havet?
- <sup>33</sup> Da dine varer kom inn fra havene, mettet du mange folkeslag; med alt ditt gods og alle dine varer gjorde du jordens konger rike.
- <sup>34</sup> Nu, da du er knust og er sunket i havets dyp, er dine varer og hele ditt mannskap gått til grunne med dig.
- <sup>35</sup> Alle de som bor i kystlandene, skal forferdes over dig, og deres konger skal gyse med redsel i sine ansikter.
- <sup>36</sup> Kjøbmennene rundt om blandt folkene skal spotte over dig: En redsel er du blitt, og du er blitt borte -- for evig tid.

## KAPITTEL 28

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

- <sup>2</sup> Menneskesønn! Si til Tyrus' fyrste: Så sier Herren, Israels Gud: Fordi ditt hjerte ophører sig, og du sier: Jeg er en gud, jeg sitter på et gudesete midt ute i havet, enda du er et menneske og ikke nogen gud, men allikevel i ditt hjerte tykkes dig å være en gud --
- <sup>3</sup> ja, du er visere enn Daniel, intet lønnlig er skjult for dig;
- <sup>4</sup> ved din visdom og forstand har du vunnet dig rikdom og samlet gull og sølv i dine skattkammer;
- <sup>5</sup> ved din store klokskap i handel har du øket din rikdom, og ditt hjerte ophøiet sig for din rikdoms skyld --
- <sup>6</sup> derfor sier Herren, Israels Gud, så: Fordi du i ditt hjerte tykkes dig å være en gud,
- <sup>7</sup> se, derfor lar jeg fremmede komme over dig, de grusomste blandt folkene, og de skal

dra sine sverd mot din strålende visdom og vanhellige din glans.

<sup>8</sup> I graven skal de støte dig ned, og du skal dø som de ihjelslåtte dør, midt ute i havet.

<sup>9</sup> Vil du vel da si til din banemann: Jeg er en gud, enda du er et menneske og ikke nogen gud, du som er i din drapsmanns vold?

<sup>10</sup> Som de uomskårne dør, skal du dø ved fremmedes hånd; for jeg har talt, sier Herren, Israels Gud.

<sup>11</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>12</sup> Menneskesønn! Stem i en klagesang over Tyrus' konge og si til ham: Så sier Herren, Israels Gud: Du som var seglet på den velordnede bygning, full av visdom og fullkommen i skjønnhet!

<sup>13</sup> I Eden, Guds have, bodde du; kostbare stener dekket dig, karneol, topas og diamant, krysolitt, onyks og jaspis, safir, karfunkel og smaragd, og gull; dine trommer og fløiter var i fullt arbeid hos dig; den dag du blev skapt, stod de rede.

<sup>14</sup> Du var en salvet kjerub med dekkende vinger, og jeg satte dig på det hellige gudefjell; der gikk du omkring blandt skinnende stener. [funklende edelstener]

<sup>15</sup> Ustraffelig var du i din ferd fra den dag du blev skapt, til det blev funnet urettferdighet hos dig.

<sup>16</sup> Ved din store handel fyltes ditt indre med urett, og du syndet; så vanhelliget jeg dig og drev dig bort fra gudefjellet, og jeg gjorde dig til intet, du salvete kjerub, så du ikke mere fikk være blandt de skinnende stener.

<sup>17</sup> Ditt hjerte ophøiet sig for din skjønnhets skyld, du ødela din visdom på grunn av din glans; jeg kastet dig til jorden, jeg la dig ned for kongers åsyn, forat de skulde se på dig med lyst.

<sup>18</sup> Ved dine mange misgjerninger, ved din urettferdige handel vanhelliget du dine helligdommer. Derfor lar jeg ild gå ut fra dig, og den skal fortære dig; jeg gjør dig til aske på jorden for alle deres øine som ser dig.

<sup>19</sup> Alle som kjente dig blandt folkene, er forferdet over dig; en redsel er du blitt, og du er blitt borte -- for evig tid.

<sup>20</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>21</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot Sidon og spå mot det

<sup>22</sup> og si: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer over dig, Sidon, og jeg vil forherlige mig i dig. Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg holder dom over det og åpenbarer min hellighet på det.

<sup>23</sup> Og jeg vil sende pest og blod over det på dets gater, og drepte menn skal falle der for et sverd som kommer over det fra alle kanter, og de skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>24</sup> Og ikke skal det for Israels hus mere være nogen stikkende torn eller brennende tistel blandt alle dem som bor rundt omkring dem, og som forakter dem, og de skal kjenne at jeg er Herren, Israels Gud.

<sup>25</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Når jeg samler Israels hus fra de folk som de er spredt iblandt, da vil jeg åpenbare min hellighet på dem for folkenes øine, og de skal bo i sitt land, det som jeg gav min tjener Jakob,

<sup>26</sup> og de skal bo trygt der og bygge hus og plante vingårder-de skal bo trygt, mens jeg holder dom over alle dem som bor rundt omkring dem, og som forakter dem, og de skal kjenne at jeg, Herren, er deres Gud.

## KAPITTEL 29

I det tiende år, i den tiende måned, på den tolvte dag i måneden, kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot Farao, Egyptens konge, og spå mot ham og mot hele Egypten!

<sup>3</sup> Tal og si: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer over dig, Farao, Egyptens konge, du det store sjøuhyre, som ligger midt i dine strømmer, som sier: Mig tilhører min strøm, jeg har selv gjort den.

<sup>4</sup> Jeg vil legge kroker i dine kjeper og la fiskene i dine strømmer henge fast i dine skjell, og jeg vil dra dig op av dine strømmer, både dig og alle fiskene i dine strømmer, som henger fast i dine skjell.

<sup>5</sup> Og jeg vil kaste dig ut i ørkenen, både dig og alle fiskene i dine strømmer; på marken skal du falle; du skal ikke samles og ikke sankes; jeg gir dig til føde for jordens dyr og himmelens fugler.

<sup>6</sup> Og alle Egyptens innbyggere skal kjenne at jeg er Herren, fordi de har vært en rørstav for Israels hus;

<sup>7</sup> når de [Israels folk.] tar dig [Egypten.] ved ditt håndfang, så knekkes du og kløver skulderen på dem alle, og når de støtter sig på dig, brytes du i stykker og får lendene på dem alle til å vakle.

<sup>8</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg lar sverd komme over dig, og jeg vil utrydde både folk og fe hos dig.

<sup>9</sup> Og Egyptens land skal bli til en ørken, et øde land, og de skal kjenne at jeg er Herren, fordi han sa: Strømmen hører mig til, jeg har gjort den.

<sup>10</sup> Se, derfor kommer jeg over dig og dine strømmer, og jeg vil gjøre Egyptens land til en øde ørken, full av grusdynger, fra Migdol til Syene [Migdol var en by i det nordlige Egypten, og Syene en by ved Egyptens sydgrense] og like til Etiopias grense.

<sup>11</sup> Ingen menneskefot skal fare frem der, og ingen fefot skal fare frem der, og det skal ikke reise sig igjen på firti år.

<sup>12</sup> Og jeg vil gjøre Egyptens land til en ørken blandt ødelagte land, og dets byer skal ligge øde blandt ødelagte byer i firti år, og jeg vil sprede egypterne blandt folkene og strø dem ut i landene.

<sup>13</sup> For så sier Herren, Israels Gud: Når firti år er gått, vil jeg samle egypterne fra de folk som de var spredt iblandt.

<sup>14</sup> Jeg vil gjøre ende på Egyptens fangenskap og føre dem tilbake til landet Patros, det land som de stammer fra, og der skal de være et ringe kongerike.

<sup>15</sup> Det skal være ringere enn andre kongeriker og ikke mere ophøie sig over folkene, og jeg vil gjøre dem fåtallige, så de ikke skal herske over folkene.

<sup>16</sup> Og for Israels hus skal det ikke mere være en tilflukt, som minner mig om deres misgjerning, når de vender sig til dem, og de skal kjenne at jeg er Herren, Israels Gud.

<sup>17</sup> I det syv og tyvende år, i den første måned, på den første dag i måneden, kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>18</sup> Menneskesønn! Nebukadnesar, Babels konge, har latt sin hær utføre et svært arbeid mot Tyrus; hvert hode er skallet og hver skulder slitt. Men lønn har han og hans hær ikke fått av Tyrus for det arbeid han har utført imot det.

<sup>19</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg gir Egyptens land til Nebukadnesar, Babels konge, og han skal føre bort dets rikdom og rane og røve alt hvad der er å rane og røve, og det skal hans hær ha til lønn.



<sup>20</sup> Som lønn for det arbeid han har utført, gir jeg ham Egyptens land; for de har arbeidet for mig, sier Herren, Israels Gud.

<sup>21</sup> Den samme dag vil jeg la et horn vokse op for Israels hus, og dig vil jeg gi en opplatt munn midt iblandt dem, og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 30

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Spå og si: Så sier Herren, Israels Gud: Jamre eder: Ve oss, for en dag!

<sup>3</sup> For nær er dagen, ja, nær er Herrens dag; en dag med skyer, en dommens tid for folkene skal den være.

<sup>4</sup> Det skal komme et sverd mot Egypten, og Etiopia skal vri sig i angst, når drepte menn faller i Egypten; dets rikdom skal føres bort, og dets grunnvoller skal brytes ned.

<sup>5</sup> Etiopere og folk fra Put og Lud og alle de fremmede krigsfolk og kubeere og forbundslandets sønner skal sammen med dem [egypterne.] falle for sverdet.

<sup>6</sup> Så sier Herren: Egyptens støtter skal falle, og dets stolte makt skal synke sammen; fra Migdol til Syene skal de der falle for sverdet, sier Herren, Israels Gud.

<sup>7</sup> Og det skal ligge øde blandt ødelagte land, og dets byer skal ligge blandt ødelagte byer.

<sup>8</sup> Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg setter ild på Egypten, og alle dets hjelpere blir knust.

<sup>9</sup> Den dag skal sendebud fra mig dra ut på skib for å forferde Etiopia i dets trygghet, og det skal vri sig i angst, som på Egyptens dag; for se, det kommer.

<sup>10</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil gjøre ende på Egyptens larmende hop ved Nebukadnesar, Babels konge.

<sup>11</sup> Han og hans folk med ham, de grusomste blandt folkene, skal føres dit for å ødelegge landet, og de skal dra sine sverd mot Egypten og fylle landet med drepte menn.

<sup>12</sup> Og jeg vil la strømmene tørkes ut og selge landet i onde menneskers hånd, og jeg vil ødelegge landet og alt som i det er, ved fremmedes hånd; jeg, Herren, har talt.

<sup>13</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Jeg vil tilintetgjøre de motbydelige avguder og utrydde de falske guder i Memfis, og det skal aldri mere opstå nogen fyrste i Egyptens land, og jeg vil la det falle frykt over Egyptens land.

<sup>14</sup> Jeg vil ødelegge Patros og sette ild på Soan, og jeg vil holde dom over No.

<sup>15</sup> Jeg vil utøse min harme over Sin, Egyptens sterke vern, og jeg vil utrydde den larmende hop i No.

<sup>16</sup> Jeg vil sette ild på Egypten; Sin skal skjelve og beve, og No bli inntatt, og Memfis skal bli overfalt av fiender ved høilys dag.

<sup>17</sup> Avens og Pibesets unge menn skal falle for sverdet, og de selv [byene selv, det er resten av folket der.] skal gå i fangenskap.

<sup>18</sup> I Tehafnehes skal dagen bli mørk, når jeg der sønderbryter Egyptens åk, og det er ute med dets stolte makt; selv skal det dekkes av en sky, og dets døtre skal gå i fangenskap.

<sup>19</sup> Jeg vil holde dom over Egypten, og de skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>20</sup> I det ellevte år, i den første måned, på den syvende dag i måneden, kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>21</sup> Menneskesønn! Jeg har sønderbrutt egypterkongen Faraos arm, og se, den er ikke blitt forbundet; ingen har brukt lægemidler eller lagt forbindelse på, så den kunde bli sterk nok til å gripe sverdet.

<sup>22</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Se, jeg kommer over Farao, Egyptens konge, og jeg vil sønderbryte hans armer, både den sterke og den sønderbrutte, og jeg vil la sverdet falle av hans hånd.

<sup>23</sup> Jeg vil sprede egypterne blandt folkene og strø dem ut i landene.

<sup>24</sup> Jeg vil styrke Babels konges armer og legge mitt sverd i hans hånd, men Faraos armer vil jeg sønderbryte, og han skal ligge og stønne for hans åsyn, som en hårdt såret mann stønner.

<sup>25</sup> Jeg vil gjøre Babels konges armer sterke, men Faraos armer skal synke, og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg legger mitt sverd i Babels konges hånd, og han rekker det ut mot Egyptens land.

<sup>26</sup> Og jeg vil sprede egypterne blandt folkene og strø dem ut i landene, og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 31

I det ellefte år, i den tredje måned, på den første dag i måneden, kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Si til Farao, Egyptens konge, og til hans larmende hop. Hvem er du lik i din storhet?

<sup>3</sup> Se, Assur var en seder på Libanon med fagre grener, en skyggende skog og høi av vekst, og hans krone nådde op mellem skyene.

<sup>4</sup> Vannet gjorde ham stor, vanddypet gjorde ham høi; med sine strømmer gikk det rundt om det sted hvor han var plantet, og sendte sine vannløp ut til alle markens trær.

<sup>5</sup> Derfor blev han høiere av vekst enn alle markens trær, og han fikk mange grener og lange kvister, fordi det var så rikelig med vann der han bredte sig ut;

<sup>6</sup> på hans kvister bygget alle himmelens fugler rede, og under hans grener fødte alle markens dyr sine unger, og i hans skygge bodde alle de mange folkeslag.

<sup>7</sup> Han var fager i sin storhet, med sine lange grener; for ved hans rot var det rikelig med vann.

<sup>8</sup> Sedrene i Guds have stilte ham ikke i skyggen, cypresser var ikke å ligne med hans kvister, og lønnetrær var ikke som hans grener; intet tre i Guds have var å ligne med ham i skjønnhet.

<sup>9</sup> Fager hadde jeg gjort ham i hans rikdom på grener, og alle Edens trær i Guds have misunte ham.

<sup>10</sup> Derfor sa Herren, Israels Gud, så: Siden han er blitt høi av vekst og har strakt sin krone op mellem skyene, og han er blitt overmodig fordi han var blitt så høi,

<sup>11</sup> så gir jeg ham i hendene på folkenes hersker, så han kan gjøre med ham som han vil. For hans ugudelighets skyld drev jeg ham ut,

<sup>12</sup> og fremmede, de grusomste blandt folkene, hugg ham ned og lot ham ligge; på fjellene og i alle daler falt hans kvister, og hans grener blev sønderbrutt ved alle landets bekker, og alle jordens folk steg ned fra hans skygge og lot ham ligge,

<sup>13</sup> på hans falne stamme slo alle himmelens fugler sig ned, og ved hans grener leiret sig alle markens dyr --

<sup>14</sup> forat ingen trær som vokser ved vann, skal bli overmodige av sin vekst og strekke sin krone op mellem skyene, og de sterkeste av dem, alle de som suger vann til sig, ikke skal stå der i sin høide; for de er alle sammen overgitt til døden og må ned til dødsrikets land,

blandt menneskenes barn, til dem som har faret ned i graven.

<sup>15</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Den dag han fór ned i dødsriket, lot jeg vanddypet sørge; jeg tildekket det for hans skyld, jeg stanset dets strømmer, og mange vann blev holdt tilbake. Jeg klædde Libanon i sort for hans skyld, og alle markens trær vansmektet for hans skyld.

<sup>16</sup> Ved braket av hans fall fikk jeg folkeslag til å skjelve, da jeg lot ham fare ned i dødsriket med dem som farer ned i graven; da blev de trøstet i dødsrikets land alle Edens trær, de beste og fagreste på Libanon, alle de som suget vann til sig.

<sup>17</sup> Også de fór ned med ham i dødsriket til dem som var drept med sverdet; for som hans arm [de. hans hjelpere.] hadde de sittet i hans skygge midt iblandt folkene.

<sup>18</sup> Hvem er du [Farao] således lik i herlighet og storhet blandt Edens trær? -- Så skal du da nedstøtes med Edens trær til dødsrikets land; midt iblandt uomskårne skal du ligge, sammen med dem som er drept med sverdet. Således skal det gå Farao og hele hans larmende hop, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 32

I det tolvte år, i den tolvte måned, på den første dag i måneden, kom Herrens ord til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Stem i en klagesang over Farao, Egyptens konge, og si til ham: En ung løve blandt folkene vilde du være lik, og så var du som sjøhyret i havet, og du fór frem i dine elver og gjorde vannet grumset med dine føtter og gjorde dets strømmer mudret.

<sup>3</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Derfor vil jeg utspenne mitt garn over dig ved skarer av mange folk, og de skal dra dig op i min not.

<sup>4</sup> Jeg vil kaste dig på land og slenge dig bort på marken, og jeg vil la alle himmelens fugler slå ned på dig og dyrene på hele jorden mette sig med dig.

<sup>5</sup> Jeg vil kaste ditt kjøtt op på fjellene og fylle dalene med din store kropp.

<sup>6</sup> Jeg vil vanne landet med strømmer av ditt blod helt op til fjellene, og bekkeleiene skal fylles med dig.

<sup>7</sup> Og når jeg utslukker dig, vil jeg tildekke himmelen og klæ dens stjerner i sort; solen vil jeg tildekke med skyer, og månen skal ikke la sitt lys skinne.

<sup>8</sup> Alle skinnende lys på himmelen vil jeg klæ i sort for din skyld, og jeg vil legge mørke over ditt land, sier Herren, Israels Gud.

<sup>9</sup> Jeg vil vekke sorg i mange folkeslags hjerter, når jeg lar tidenden om din undergang komme ut iblandt folkene, i land som du ikke kjenner.

<sup>10</sup> Jeg vil gjøre mange folk forferdet over dig, og deres konger skal gyse av redsel over dig, når jeg svinger mitt sverd for deres åsyn, og de skal beve hvert øieblikk, hver for sitt liv, på den dag du faller.

<sup>11</sup> For så sier Herren, Israels Gud: Babels konges sverd skal komme over dig.

<sup>12</sup> For kjempers sverd vil jeg la din larmende hop falle -- de [kjempene] er alle sammen de grusomste blandt folkene; de skal ødelegge Egyptens stolthet, og hele dets larmende hop skal tilintetgjøres.

<sup>13</sup> Jeg vil utrydde alt dets fe, som har beitet ved de mange vann, og ingen menneskefot skal mere gjøre dem grumset, og ingen klov skal mere gjøre dem grumset.

<sup>14</sup> Da vil jeg la deres vann synke og deres strømmer flyte bort som olje, sier Herren, Israels Gud,

- 15** når jeg gjør Egyptens land til en ørken, så landet ligger øde og tomt, når jeg slår ned alle dem som bor der; og de skal kjenne at jeg er Herren.
- 16** Dette er en klagesang, og den skal bli sunget, folkenes døtre skal synge den; over Egypten og hele dets larmende hop skal de synge den, sier Herren, Israels Gud.
- 17** I det tolvte år, på den femtende dag i måneden, kom Herrens ord til mig, og det lød så:
- 18** Menneskesønn! Syng en gravsang over Egyptens larmende hop og la den fare ned, den og herlige folkeslags døtre, til dødsrikets land, sammen med dem som farer ned i graven!
- 19** Overgår du nogen i skjønnhet? Far ned og legg dig hos de uomskårne!
- 20** Midt iblandt dem som er drept med sverdet, skal de [egypterne] falle; sverdet er gitt [nemlig til kaldeerne.] Dra avsted med det [Egypten] og med alle dets skarer!
- 21** Kjempenes høvdinger taler midt ut fra dødsriket om ham [Farao] og hans hjelpere: De har faret ned, de ligger der, de uomskårne, drept med sverdet.
- 22** Der er Assur og hele hans skare, rundt om ham er hans graver; alle sammen er drept, falt for sverdet;
- 23** hans graver er lagt i hulens dypeste bunn, og hans skare er rundt omkring hans grav; alle sammen er drept, falt for sverdet, de som utbredte redsel i de levendes land.
- 24** Der er Elam og hele hans larmende hop rundt omkring hans grav; alle sammen er drept, falt for sverdet, de som uomskårne fór ned til dødsrikets land, de som hadde utbredt redsel for sig i de levendes land og bar sin skam sammen med dem som farer ned i graven.
- 25** Midt iblandt drepte menn er det redet et leie for ham med hele hans larmende hop, rundt omkring ham er hans graver; alle sammen er uomskårne, drept med sverdet, fordi redsel for dem var utbredt i de levendes land, og de bar sin skam sammen med dem som farer ned i graven; midt iblandt drepte menn blev han lagt.
- 26** Der er Mesek-Tubal og hele hans larmende hop, rundt omkring ham er hans graver; alle sammen er uomskårne, drept med sverdet, fordi de hadde utbredt redsel for sig i de levendes land.
- 27** Skulde de da ikke ligge hos kjemper, hos dem som er falt blandt de uomskårne, som fór ned til dødsriket med sine krigsvåben, og hvis sverd blev lagt under deres hoder, og hvis misgjerning tyngtet på deres ben, fordi det hadde vært redsel for kjempene i de levendes land?
- 28** Og du, midt iblandt uomskårne skal du bli knust og ligge hos dem som er drept med sverdet.
- 29** Dit er Edom kommet, hans konger og alle hans fyrster, som tross sitt velde er lagt hos dem som er drept med sverdet; de skal ligge hos uomskårne og hos dem som farer ned i graven.
- 30** Dit er Nordens fyrster kommet alle sammen, og alle sidonierne, som fór ned med de drepte og blev til skamme tross den redsel folk hadde hatt for dem for deres veldes skyld, og uomskårne fikk de sitt leie hos dem som var drept med sverdet, og de bar sin skam sammen med dem som farer ned i graven.
- 31** Dem skal Farao se, og han skal trøste sig over hele sin larmende hop; drept med sverdet er Farao og hele hans hær, sier Herren, Israels Gud.
- 32** For jeg har utbredt redsel for ham i de levendes land, og han skal legges midt iblandt de uomskårne, hos dem som er drept med sverdet, Farao selv og hele hans larmende hop, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 33

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Tal til ditt folks barn og si til dem: Når jeg lar sverdet komme over et land, og landets folk tar en mann av sin midte og setter ham til vekter for sig,

<sup>3</sup> og han ser sverdet komme over landet og støter i basunen og advarer folket,

<sup>4</sup> men den som hører basunens lyd, ikke lar sig advare, og sverdet kommer og tar ham bort, da skal hans blod komme over hans eget hode;

<sup>5</sup> han hørte basunens lyd, men lot sig ikke advare, hans blod skal komme over ham selv; men hadde han latt sig advare, så hadde han berget sitt liv.

<sup>6</sup> Men når vekteren ser sverdet komme og ikke støter i basunen, og folket ikke blir advart, og sverdet kommer og tar bort nogen av dem, da blir han tatt bort for sin misgjernings skyld, men hans blod vil jeg kreve av vekterens hånd.

<sup>7</sup> Og du menneskesønn! Til vekter har jeg satt dig for Israels hus, og når du hører et ord av min munn, skal du advare dem fra mig.

<sup>8</sup> Når jeg sier til den ugudelige: Du ugudelige, du skal visselig dø, og du ikke taler og advarer den ugudelige for hans ferd, da skal han, den ugudelige, dø for sin misgjernings skyld, men hans blod vil jeg kreve av din hånd.

<sup>9</sup> Men når du har advart den ugudelige for hans ferd, at han skal vende om fra den, men han ikke vender om fra sin ferd, da skal han dø for sin misgjernings skyld, men du har reddet din sjel.

<sup>10</sup> Og du menneskesønn! Si til Israels hus: Således sier I: Våre overtreidelser og synder tynger på oss, og for deres skyld visner vi bort; hvorledes kan vi da leve?

<sup>11</sup> Si til dem: Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, jeg har ikke behag i den ugudeliges død, men i at den ugudelige vender om fra sin ferd og lever. Vend om, vend om fra eders onde veier! Hvorfor vil I dø, Israels hus?

<sup>12</sup> Og du menneskesønn! Si til ditt folks barn: Den rettferdiges rettferdighet skal ikke frelse ham på den dag han synder, og den ugudelige skal ikke omkomme for sin ugudelighets skyld på den dag han vender om fra sin ugudelighet, og den rettferdige skal ikke kunne leve ved sin rettferdighet på den dag han synder.

<sup>13</sup> Når jeg sier om den rettferdige: Han skal visselig leve, og han setter sin lit til sin rettferdighet og gjør urett, da skal ingen av hans rettferdige gjerninger tilregnes ham, men for den uretts skyld som han har gjort, for den skal han dø.

<sup>14</sup> Og når jeg sier til den ugudelige: Du skal visselig dø, og han vender om fra sin synd og gjør rett og rettferdighet,

<sup>15</sup> så han, den ugudelige, gir pant tilbake, godtgjør det han har røvet, følger livets bud, så han ikke gjør urett, da skal han visselig leve, han skal ikke dø.

<sup>16</sup> Ingen av de synder som han har gjort, skal tilregnes ham; rett og rettferdighet har han gjort, han skal visselig leve.

<sup>17</sup> Og ditt folks barn sier: Herrens vei er ikke rett. Men det er deres vei som ikke er rett.

<sup>18</sup> Når den rettferdige vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, så skal han dø.

<sup>19</sup> Og når den ugudelige vender om fra sin ugudelighet og gjør rett og rettferdighet, så skal han leve.

<sup>20</sup> Og enda sier I: Herrens vei er ikke rett. Jeg vil dømme eder, Israels hus, hver efter hans ferd.

<sup>21</sup> I det tolvte år efterat vi var bortført, i den tiende måned, på den femte dag i måneden, kom det nogen flyktninger fra Jerusalem til mig og sa: Staden er inntatt.

<sup>22</sup> Og Herrens hånd var kommet over mig om aftenen, før flyktingene kom, og han oplot min munn, innen de kom til mig om morgenen; min munn blev oplatt, og jeg var ikke lenger målløs.

<sup>23</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>24</sup> Menneskesønn! De som bor iblandt grushaugene der borte i Israels land, sier så: Abraham var bare en, og han fikk landet i eie; vi er mange, vi har fått landet til eiendom.

<sup>25</sup> Si derfor til dem: Så sier Herren, Israels Gud: I eter kjøtt med blodet i og løfter eders øine til eders motbydelige avguder og utøser blod -- og I skulde eie landet?

<sup>26</sup> I trosser på eders sverd, I gjør det som vederstyggelig er, og krenker hverandres hustruer -- og I skulde eie landet?

<sup>27</sup> Så skal du si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Så sant jeg lever, de som bor blandt grushaugene, skal visselig falle for sverdet, og den som er på marken, ham gir jeg til føde for de ville dyr, og de som er i fjellborgene og i hulene, skal dø av pest.

<sup>28</sup> Jeg vil gjøre landet til en ørken, en ødemark, og det skal være ute med dets stolte makt, og fjellene i Israel skal ligge øde, så ingen ferdes der.

<sup>29</sup> Og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg gjør landet til en ørken, en ødemark, for alle de vederstyggelige tings skyld som de har gjort.

<sup>30</sup> Og du menneskesønn! Ditt folks barn taler sammen om dig ved veggene og i husdørene, og alle sier de til hverandre: Kom og hør hvad det er for et ord som utgår fra Herren!

<sup>31</sup> Så kommer de til dig i store skarer, og de setter sig foran dig som mitt folk og hører dine ord, men de gjør ikke efter dem; for det som er efter deres smak, det gjør de, og til vinning står deres hu.

<sup>32</sup> Og se, du er for dem som en yndig sang, som en som har en vakker røst og spiller fagert; de hører dine ord, men gjør ikke efter dem.

<sup>33</sup> Men når det kommer -- og komme skal det -- da skal de kjenne at en profet har vært iblandt dem.

## KAPITTEL 34

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Spå mot Israels hyrder, spå og si til dem, til hyrdene: Sa sier Herren, Israels Gud: Ve Israels hyrder, som røkter sig selv! Er det ikke hjorden hyrdene skal røkte?

<sup>3</sup> Fettet eter I, og med ullen klær I eder, det fete slakter I; hjorden røkter I ikke.

<sup>4</sup> Det svake har I ikke styrket, og det syke har I ikke lægt, og det sønderbrutte har I ikke forbundet, og det bortdrevne har I ikke ført tilbake, og det fortapte har I ikke opsøkt, men med vold og med hårdhet har I hersket over dem.

<sup>5</sup> Og således blev de adspredt, fordi de ingen hyrde hadde; de blev til føde for alle markens ville dyr og blev adspredt.

<sup>6</sup> Min hjord farer vill på alle fjell og på hver høi bakke, og over hele landet er min hjord spredt; det er ingen som spør, og ingen som leter efter den.

<sup>7</sup> Hør derfor Herrens ord, I hyrder!

<sup>8</sup> Så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, sannelig, siden min hjord er blitt til rov, og den er blitt til føde for alle markens ville dyr, fordi den var uten hyrde, og mine hyrder ikke spurte efter min hjord, men hyrdene røktet sig selv og ikke røktet min hjord --

<sup>9</sup> derfor, I hyrder, hør Herrens ord!

<sup>10</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer over hyrdene og vil kreve min hjord av deres hånd og la dem ophøre med å røkte hjorden, så hyrdene ikke mere skal røkte sig selv, og jeg vil redde min hjord av deres munn, så den ikke skal være til føde for dem.

<sup>11</sup> For så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer og vil spørre efter min hjord og se til den.

<sup>12</sup> Likesom en hyrde ser til sin hjord på den dag han er iblandt sine adspredte får, således vil jeg se til mine får og redde dem fra alle de steder hvor de er adspredt på en dag med skyer og skodde.

<sup>13</sup> Og jeg vil føre dem ut fra folkene og samle dem fra landene og føre dem til deres eget land, og jeg vil røkte dem på Israels fjell, i dalene og på alle de steder i landet hvor de bor.

<sup>14</sup> På en god beitemark vil jeg la dem beite, på Israels høie fjell skal deres havnegang være; der skal de hvile på en god havnegang, og på en fet beitemark skal de beite på Israels fjell.

<sup>15</sup> Jeg vil selv fø min hjord og selv la den hvile, sier Herren, Israels Gud.

<sup>16</sup> Det fortapte vil jeg opsøke, og det bortdrevne vil jeg føre tilbake, og det sønderbrutte vil jeg forbinde, og det syke vil jeg styrke. Men det fete og det sterke vil jeg ødelegge; jeg vil røkte det efter hvad rett er.

<sup>17</sup> Og I, min hjord, så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg dømmer mellom får og får, mellom værer og bukker.

<sup>18</sup> Er det ikke nok med at I får beite den beste beitemark, siden I trår ned resten av eders beitemark med eders føtter? Er det ikke nok at I får drikke det klare vann, siden I gjør resten grumset med eders føtter?

<sup>19</sup> Og min hjord -- skal den ete det som er trådt ned av eders føtter, og drikke det som er gjort grumset av eders føtter?

<sup>20</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så til dem: Se, jeg kommer og vil dømme mellom de fete får og de magre får.

<sup>21</sup> Fordi I støter alle de svake bort med side og bog og stanger dem med eders horn, til I får adspredt dem og drevet dem utenfor,

<sup>22</sup> så vil jeg frelse min hjord, og de skal ikke mere være til rov, og jeg vil dømme mellom får og får.

<sup>23</sup> Og jeg vil opreise én hyrde over dem, og han skal røkte dem -- min tjener David; [de. Kristus, hvis stamfar og forbillede David var] han skal røkte dem, han skal være deres hyrde.

<sup>24</sup> Og jeg, Herren, vil være deres Gud, og min tjener David skal være fyrste blandt dem; jeg, Herren, har talt.

<sup>25</sup> Og jeg vil gjøre en fredspakt med dem og utrydde ville dyr av landet, og de skal bo trygt i ørkenen og sove i skogene.

<sup>26</sup> Og jeg vil gjøre dem og landet omkring min haug til en velsignelse; jeg vil sende regn i rette tid; velsignelses regnstrømmer skal det være.

<sup>27</sup> Markens trær skal gi sin frukt, og jorden skal gi sin grøde, og de skal bo trygt i sitt land, og de skal kjenne at jeg er Herren, når jeg bryter stengene på deres åk og frir dem av deres hånd som holdt dem i trældom.

<sup>28</sup> Og de skal ikke mere være et rov for folkene, og jordens ville dyr skal ikke fortære dem; de skal bo trygt, og ingen skal skremme dem.

<sup>29</sup> Og jeg vil la en plantering vokse op for dem, som skal bli dem til navnkundighet, og de skal ikke mere bli bortrevet av hunger i landet og ikke mere bære folkenes hån.



<sup>30</sup> Og de skal kjenne at jeg, Herren deres Gud, er med dem, og at de, Israels hus, er mitt folk, sier Herren, Israels Gud.

<sup>31</sup> Og I, min hjord, den hjord jeg før, I er mennesker; jeg er eders Gud, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 35

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot Se'ir-fjellet og spå mot det!

<sup>3</sup> Og du skal si til det: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer over dig, du Se'ir-fjell, og jeg vil rekke ut min hånd mot dig og gjøre dig til en ørken, en ødemark.

<sup>4</sup> Dine byer vil jeg gjøre til grushoper, og du selv skal bli til en ørken, og du skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>5</sup> Fordi du bærer på et evig fiendskap og overgav Israels barn i sverdets vold -- i deres ulykkes tid, da den misgjerning skjedde som førte til undergang,

<sup>6</sup> derfor, så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, vil jeg gjøre dig til blod, og blod skal forfølge dig; fordi du ikke har hatet blod, skal blod forfølge dig.

<sup>7</sup> Jeg vil gjøre Se'ir-fjellet til en ørken, en ødemark, og utrydde av det både den som drar frem, og den som drar tilbake.

<sup>8</sup> Jeg vil fylle dets fjell med dets drepte menn; på dine hauger og i dine daler og i alle dine bekker skal det falle menn som er drept ved sverd.

<sup>9</sup> Til evige ørkener vil jeg gjøre dig, og dine byer skal ikke reise sig igjen, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>10</sup> Fordi du sa: De to folk [Juda og Israel.] og de to land skal bli mine, og vi vil ta dem i eie, enda Herren har vært der,

<sup>11</sup> derfor vil jeg, så sant jeg lever, sier Herren, Israels Gud, gjøre med dig etter den vrede og avind som du har lagt for dagen i ditt hat mot dem, og jeg skal bli kjent blandt dem når jeg dømmer dig.

<sup>12</sup> Og du skal kjenne at jeg, Herren, har hørt alle de spottord som du har talt mot Israels fjell, da du sa: De er ødelagt, oss er de gitt til føde.

<sup>13</sup> Og I talte overmodig mot mig med eders munn og brukte mange ord mot mig; jeg har nok hørt det.

<sup>14</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Mens all jorden gleder sig, vil jeg legge dig øde.

<sup>15</sup> Som du gledet dig fordi Israelættens arv blev ødelagt, således vil jeg gjøre mot dig; en ørken skal Se'ir-fjellet og hele, hele Edom bli, og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 36

**O**g du menneskesønn! Spå om Israels fjell og si: Hør Herrens ord, I Israels fjell!

<sup>2</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Fordi fienden ropte: Ha, ha! over eder og sa: De evige hauger er blitt vår eiendom,

<sup>3</sup> derfor skal du spå og si: Så sier Herren, Israels Gud: Fordi, ja fordi de ødelegger og higer efter å opsluke eder fra alle sider, så I kan bli de andre folks eiendom, og fordi I er kommet på tunger og leber og i ondt rykte blandt folk,

<sup>4</sup> derfor, I Israels fjell, hør Herrens, Israels Guds ord! Så sier Herren, Israels Gud, til fjellene og haugene, til bekkene og dalene og til de øde grushauger og de forlatte byer,

som er blitt til rov og til spott for de andre folk, som bor rundt omkring,

<sup>5</sup> derfor sier Herren, Israels Gud, så: Sannelig, i min brennende nidkjærhet har jeg talt mot de andre folk og mot hele Edom, som har tilkjent sig mitt land til eiendom med hjertens glede og med inderlig forakt, for å drive ut dem som bor der, og utplyndre det;

<sup>6</sup> derfor skal du spå om Israels land og si til fjellene og haugene, til bekkene og dalene: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg har talt i min nidkjærhet og i min harme: Fordi I har båret folkenes hån,

<sup>7</sup> derfor sier Herren, Israels Gud, så: Jeg har løftet min hånd og svoret: Sannelig, de folk som bor rundt omkring eder, de skal selv lide hån.

<sup>8</sup> Men I, Israels fjell, I skal utskyte eders grener og bære eders frukt for mitt folk Israel; for det skal snart komme.

<sup>9</sup> For se, jeg kommer til eder, jeg vil vende mig til eder, og I skal bli dyrket og tilsådd.

<sup>10</sup> Og jeg vil føre mange mennesker op på eder, hele Israels hus, og i byene skal det atter bo folk, og ruinene skal bygges op igjen.

<sup>11</sup> Jeg vil føre mennesker og fe i mengde op på eder, og de skal økes og være fruktbare; jeg vil la det bo folk på eder som i fordums tider og gjøre mere vel mot eder enn i eders første tid, og I skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>12</sup> Jeg vil la mennesker, mitt folk Israel, ferdes på eder, og de skal ta dig [de. Israels land.] i eie, og du skal være deres arv, og du skal ikke mere bli ved å gjøre dem barnløse.

<sup>13</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Fordi de sier til dig: Du er en menneskeeter, og du har gjort dine folk [Israel og Juda.] barnløse,

<sup>14</sup> derfor skal du ikke mere ete mennesker og ikke mere føre dine folk til fall, sier Herren, Israels Gud.

<sup>15</sup> Og jeg vil ikke mere la dig høre folkenes hån, og folkeslagenes spott skal du ikke mere bære, og dine egne folk skal du ikke mere føre til fall, sier Herren, Israels Gud.

<sup>16</sup> Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>17</sup> Menneskesønn! Israels hus bodde i sitt land, og de gjorde det urent ved sin ferd og sine gjerninger; som en kvinnes månedlige urenhet var deres ferd for mitt åsyn.

<sup>18</sup> Da utøste jeg min harme over dem for det blods skyld som de hadde utøst over landet, og fordi de hadde gjort det urent med sine motbydelige avguder.

<sup>19</sup> Og jeg spredte dem blandt folkene, og de blev strødd omkring i landene; efter deres ferd og deres gjerninger dømte jeg dem.

<sup>20</sup> Og da de kom til de folk som de kom til, vanhelliget de mitt hellige navn, og det blev sagt om dem: Dette er Herrens folk, og allikevel måtte de dra ut av hans land!

<sup>21</sup> Da ynkedes jeg over mitt hellige navn, som Israels hus hadde vanhelliget blandt de folk som de var kommet til.

<sup>22</sup> Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren, Israels Gud: Ikke for eders skyld, Israels hus, gjør jeg det, men for mitt hellige navns skyld, som I har vanhelliget blandt de folk som I er kommet til.

<sup>23</sup> Jeg vil hellige mitt store navn, som er blitt vanhelliget blandt folkene, det som I har vanhelliget blandt dem, og folkene skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren, Israels Gud, når jeg åpenbarer min hellighet på eder for eders øine.

<sup>24</sup> Jeg vil hente eder fra folkene og samle eder fra alle landene, og jeg vil la eder komme til eders eget land.

<sup>25</sup> Og jeg vil sprengte rent vann på eder, og I skal bli rene; fra alle eders urenheter og fra alle eders motbydelige avguder vil jeg rense eder.

- <sup>26</sup> Jeg vil gi eder et nytt hjerte, og en ny ånd vil jeg gi inneni eder, og jeg vil ta bort stenhjertet av eders kjød og gi eder et kjødhjerte.
- <sup>27</sup> Min Ånd vil jeg gi inneni eder, og jeg vil gjøre at I følger mine bud og holder mine lover og gjør efter dem.
- <sup>28</sup> I skal bo i det land jeg gav eders fedre, og I skal være mitt folk, og jeg vil være eders Gud.
- <sup>29</sup> Jeg vil fri eder fra alle eders urenheter, og jeg vil kalle på kornet og gjøre det foldrikt og ikke la hungersnød komme over eder.
- <sup>30</sup> Jeg vil mangfoldiggjøre trærnes frukt og markens grøde, så I ikke mere for hungers skyld skal lide hån blandt hedningefolkene.
- <sup>31</sup> Da skal I komme i hu eders onde ferd og eders gjerninger, som ikke var gode, og I skal vemmes ved eder selv for eders misgjerninger og eders vederstyggeligheter.
- <sup>32</sup> Ikke for eders skyld gjør jeg det, sier Herren, Israels Gud, det skal I vite! Blues og skam eder over eders ferd, Israels hus!
- <sup>33</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Den dag jeg renser eder fra alle eders misgjerninger, vil jeg la det bo folk igjen i byene, og ruinene skal bygges op igjen,
- <sup>34</sup> og det land som var lag øde, skal bli dyrket i stedet for at det var en ørken for hver manns øine som gikk forbi.
- <sup>35</sup> Da skal de si: Dette land som var lagt øde, er blitt som Edens have, og de herjede og ødelagte og nedrevne byer er gjenreist og har fått murer.
- <sup>36</sup> Og de folk som blir igjen rundt omkring eder, skal kjenne at jeg, Herren, har bygget op igjen det som var revet ned, og tilplantet det ødelagte land. Jeg, Herren, har sagt det, og jeg skal gjøre det.
- <sup>37</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Også i dette vil jeg bønnhøre Israels hus, så jeg gjør det for dem: Jeg vil gjøre det så rikt på folk som en fårehjord;
- <sup>38</sup> som en hellig hjord, som Jerusalems hjord på dets høitider, således skal de ødelagte byer bli fulle av menneskehjorder, og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 37

- H**errens hånd kom over mig, og Herren førte mig i ånden ut og satte mig ned midt i dalen, og den var full av ben.
- <sup>2</sup> Og han førte mig rundt omkring dem, og jeg så at de lå der i store mengder utover dalen, og de var aldeles tørre.
- <sup>3</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Skal disse ben bli levende? Jeg svarte: Herre, Israels Gud, du vet det!
- <sup>4</sup> Da sa han til mig: Spå om disse ben og si til dem: I tørre ben, hør Herrens ord!
- <sup>5</sup> Så sier Herren, Israels Gud, til disse ben: Se, jeg lar det komme livsånde i eder, og I skal bli levende.
- <sup>6</sup> Jeg vil legge sener på eder og la det komme kjøtt på eder og dekke eder med hud og gi livsånde i eder, og I skal bli levende; og I skal kjenne at jeg er Herren.
- <sup>7</sup> Og jeg spådde således som det var befalt mig, og mens jeg spådde, hørtes det en sterk lyd; det blev et bulder, og benene nærmet sig til hverandre.
- <sup>8</sup> Og jeg så, og se, det kom sener og kjøtt på dem, og ovenpå det drog det sig hud over dem; men livsånde var det ikke i dem.
- <sup>9</sup> Da sa han til mig: Spå og tal til livsånden! Spå, menneskesønn, og si til livsånden: Så

sier Herren, Israels Gud: Kom du livsånde fra de fire vinder og blås på disse drepte menn, så de kan bli levende!

**10** Og jeg spådde således som han hadde befalt mig, og livsånden kom i dem, og de blev levende og stod op på sine føtter, en meget, meget stor hær.

**11** Og han sa til mig: Menneskesønn! Disse ben er hele Israels hus. Se, de sier: Våre ben er fortørket, og vårt håp er gått til grunne; vi er fortapt.

**12** Spå derfor og si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg åpner eders graver og lar eder, mitt folk, stige op av eders graver, og jeg fører eder til Israels land.

**13** Og I skal kjenne at jeg er Herren, når jeg åpner eders graver og lar eder, mitt folk, stige op av eders graver.

**14** Og jeg vil gi min Ånd i eder, og I skal bli levende, og jeg vil bosette eder i eders land, og I skal kjenne at jeg, Herren, har sagt det, og at jeg også vil gjøre det, sier Herren.

**15** Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

**16** Og du menneskesønn! Ta dig en stav og skriv på den: For Juda og for Israels barn, hans medbrødre! Og ta dig en annen stav og skriv på den: For Josef -- en stav for Efra'im og hele Israels hus, hans medbrødre!

**17** Og sett dem sammen, den ene til den andre, til én stav, så de blir til ett i din hånd!

**18** Og når ditt folks barn sier til dig: Vil du ikke la oss få vite hvad du mener med dette? --

**19** da skal du si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg tar Josefs stav, som er i Efra'ims hånd, og Israels stammer, hans medbrødre, og jeg legger dem til Judas stav og gjør dem til én stav, så de blir til ett i min hånd.

**20** Og de staver som du skriver på, skal du holde i din hånd for deres øine.

**21** Si så til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg henter Israels barn fra de folk som de drog bort til, og jeg vil samle dem fra alle kanter og føre dem til deres eget land.

**22** Og jeg vil gjøre dem til ett folk i landet, på Israels fjell, og én konge skal være konge for dem alle, og de skal ikke mere være to folk og ikke mere dele sig i to riker.

**23** Og de skal ikke mere gjøre sig urene med sine motbydelige avguder og med sine vederstyggeligheter eller med nogen av sine misgjerninger, og jeg vil utfri dem fra alle deres bosteder, hvor de har syndet, og rense dem, og de skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.

**24** Og min tjener David skal være konge over dem, og én hyrde skal det være for dem alle, og mine lover skal de følge, og mine bud skal de holde og gjøre efter dem.

**25** Og de skal bo i det land jeg gav min tjener Jakob, det som eders fedre bodde i; de skal bo i det, de og deres barn og deres barnebarn, til evig tid, og David, min tjener, skal være deres fyrste evindelig.

**26** Og jeg vil gjøre en fredspakt med dem -- en evig pakt med dem skal det være; og jeg vil bosette dem i mitt land og la dem bli tallrike, og jeg vil sette min helligdom midt iblandt dem for evig tid.

**27** Og min bolig skal være over dem, og jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk.

**28** Og folkene skal kjenne at jeg er Herren, som helliger Israel, når min helligdom blir midt iblandt dem til evig tid.

## KAPITTEL 38

**O**g Herrens ord kom til mig, og det lød så:

<sup>2</sup> Menneskesønn! Vend ditt åsyn mot Gog i Magogs land, fyrsten over Ros, Mesek og Tubal, og spå imot ham!

<sup>3</sup> Og du skal si: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer over dig, Gog, fyrste over Ros, Mesek og Tubal!

<sup>4</sup> Og jeg vil vende dig om og legge kroker i dine kjeve og føre dig ut med hele din hær, hester og ryttere, alle sammen prektig klædd, en stor skare med store og små skjold, alle sammen med sverd i hånd.

<sup>5</sup> Persere, etiopere og puteere er med dem, alle sammen med skjold og hjelm;

<sup>6</sup> Gomer og alle dets skarer, Togarma-folket i det ytterste Norden og alle dets skarer, mange folkeslag er med dig.

<sup>7</sup> Rust dig og gjør alt ferdig, du og alle dine skarer, som har samlet sig hos dig, og du skal være deres fører.

<sup>8</sup> Når lang tid er gått, kommer turen til dig; ved årenes ende skal du komme til et land som er utfridd fra sverdet, og hvis folk er samlet fra mange folkeslag, op på Israels fjell som stadig hadde ligget øde; men nu er det ført ut fra folkene, og de bor der trygt alle sammen.

<sup>9</sup> Dit skal du dra op; som en storm skal du komme, som en sky skal du være til å skjule landet, du og alle dine skarer og mange folkeslag med dig.

<sup>10</sup> Så sier Herren, Israels Gud: På den dag skal tanker stige op i ditt hjerte, og du skal tenke ut et ondt råd

<sup>11</sup> og si: Jeg vil dra op imot et land med åpne byer, jeg vil komme over fredelige folk, som bor trygt, som alle sammen bor uten murer og hverken har bom eller porter --

<sup>12</sup> for å rane og røve og ta hærfang, for å vende din hånd mot ruiner som er bygget op igjen, og mot et folk som er sanket sammen fra folkene, som har samlet sig fe og gods, som bor på jordens navle [de. på jordens høie midte]

<sup>13</sup> Sjeba og Dedan og kjøbmennene fra Tarsis og alle deres unge løver [de. rovgjerrige handelsfyrster.] skal si til dig: Kommer du for å rane og røve? Har du samlet dine skarer for å vinne hærfang, for å føre bort sølv og gull, for å ta fe og gods, for å gjøre et stort bytte?

<sup>14</sup> Derfor skal du spå, menneskesønn, og si til Gog: Så sier Herren, Israels Gud: Se, på den tid da mitt folk Israel bor trygt, får du nok vite det.

<sup>15</sup> Da skal du komme fra ditt land, fra det ytterste Norden, du og mange folkeslag med dig, alle sammen ridende på hester, en stor skare og en tallrik hær,

<sup>16</sup> og du skal dra op imot mitt folk Israel som en sky og skjule landet; i de siste dager skal det skje, da lar jeg dig komme over mitt land, forat folkene skal lære mig å kjenne, når jeg for deres øine åpenbarer min hellighet på dig, Gog!

<sup>17</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Er det dig jeg har talt om i fordums dager ved mine tjenere, Israels profeter, de som spådde i de dager, år efter år, at jeg vilde la dig komme over dem?

<sup>18</sup> Men på den samme dag, den dag Gog kommer over Israels land, sier Herren, Israels Gud, da skal min harme stige op i mitt åsyn.

<sup>19</sup> Og i min nidkjærhet, i min brennende vrede sier jeg: Sannelig, på den samme dag skal det komme et stort jordskjelv over Israels land.

<sup>20</sup> Og havets fisker og himmelens fugler og markens dyr og alt det kryp som rører sig på jorden, og alle de mennesker som bor på jorden, skal skjelve for mitt åsyn, og fjellene skal ramle og bergveggene styrte ned, og hver en mur skal falle til jorden.

- <sup>21</sup> Og jeg vil kalle på sverdet imot ham på alle mine fjell, sier Herren, Israels Gud; den enes sverd skal vendes mot den andre.
- <sup>22</sup> Og jeg vil gå i rette med ham med pest og med blod, og et skyllregn og haglstener, ild og svovel vil jeg la regne ned over ham og hans skarer og over de mange folkeslag som er med ham.
- <sup>23</sup> Og jeg vil åpenbare min storhet og min hellighet og gi mig til kjenne for mange folks øine, og de skal kjenne at jeg er Herren.

## KAPITTEL 39

**O**g du menneskesønn! Spå mot Gog og si: Så sier Herren, Israels Gud: Se, jeg kommer over dig, Gog, fyrste over Ros, Mesek og Tubal!

<sup>2</sup> Og jeg vil vende dig om og drive dig frem og føre dig op fra det ytterste Norden og la dig komme over Israels fjell.

<sup>3</sup> Og jeg vil slå din bue ut av din venstre hånd og la dine piler falle ut av din høire hånd.

<sup>4</sup> På Israels fjell skal du falle, du og alle dine skarer og de folkeslag som er med dig; jeg gir dig til føde for allehånde rovfugler og for markens ville dyr.

<sup>5</sup> På marken skal du falle; for jeg har talt, sier Herren, Israels Gud.

<sup>6</sup> Og jeg vil sende ild mot Magog og mot dem som bor trygt på øene, og de skal kjenne at jeg er Herren.

<sup>7</sup> Og jeg vil kunngjøre mitt hellige navn blandt mitt folk Israel og ikke mere la mitt hellige navn bli vanhelliget, og folkene skal kjenne at jeg er Herren, hellig i Israel.

<sup>8</sup> Se, det kommer, det skjer, sier Herren, Israels Gud; det er dagen som jeg har talt om.

<sup>9</sup> Da skal de som bor i Israels byer, gå ut og gjøre op ild og holde den ved like med rustninger og små og store skjold, med buer og piler og staver og spyd, og de skal holde ilden ved like dermed i syv år;

<sup>10</sup> de skal ikke hente ved fra marken og ikke hugge i skogene, men med rustningene skal de holde ilden ved like, og de skal røve fra dem som har røvet fra dem, og plyndre dem som har plyndret dem, sier Herren, Israels Gud.

<sup>11</sup> På den dag vil jeg gi Gog et gravsted i Israel, de veifarendes dal østenfor havet, og den skal stenge veien for de veifarende; der skal de begrave Gog og hele hans hop, og de skal kalle den Gog-hopens dal.

<sup>12</sup> I syv måneder skal Israels hus holde på med å begrave dem for å rense landet.

<sup>13</sup> Alt folket i landet skal være med om å begrave dem, og det skal være dem til navnkundighet på den dag jeg åpenbarer min herlighet, sier Herren, Israels Gud.

<sup>14</sup> De skal utkåre nogen menn som stadig skal dra gjennom landet, og andre som sammen med dem som drar gjennom landet, skal begrave alle som er blitt liggende igjen på marken rundt om i landet, for å rense det. Når syv måneder er til ende, skal de gjennemsøke det,

<sup>15</sup> og når nogen av dem som skal dra gjennom landet, på sin ferd ser et menneskeben, da skal de sette op et merke der, til de som skal begrave, får begravet det i Goghopens dal.

<sup>16</sup> Også en by der skal ha navnet Hamona [de. dens (Gogs hærs) hop.] Således skal de rense landet.

<sup>17</sup> Og du menneskesønn! Så sier Herren, Israels Gud: Si til allehånde fugler og til alle markens ville dyr: Samle eder og kom, samle eder fra alle kanter til det slaktoffer som jeg slakter for eder, et stort slaktoffer på Israels fjell, og I skal ete kjøtt og drikke blod.

- <sup>18</sup> Kjempers kjøtt skal I ete, og jordens fyrsters blod skal I drikke, værere, lam og bukker og okser, alle sammen gjødd i Basan.
- <sup>19</sup> Og I skal ete fett til I blir mette, og drikke blod til I blir drukne, av det slaktoffer som jeg slakter for eder.
- <sup>20</sup> I skal mettes ved mitt bord med ridehester og vognhester, med kjemper og alle slags krigsmenn, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>21</sup> Og jeg vil åpenbare min herlighet iblandt folkene, og alle folkene skal se den dom som jeg har holdt, og min hånd som jeg har lagt på dem.
- <sup>22</sup> Og Israels hus skal kjenne at jeg er Herren deres Gud, fra den dag og fremdeles.
- <sup>23</sup> Og folkene skal skjønne at det var for sin misgjernings skyld Israels hus blev bortført, fordi de var troløse mot mig, så jeg skjulte mitt åsyn for dem og gav dem i deres fienders hånd, og de falt for sverdet alle sammen;
- <sup>24</sup> etter deres urenhet og deres overtredelser gjorde jeg med dem, og jeg skjulte mitt åsyn for dem.
- <sup>25</sup> Derfor sier Herren, Israels Gud, så: Nu vil jeg gjøre ende på Jakobs fangenskap og forbarme mig over hele Israels hus, og jeg vil vise mig nidkjær for mitt hellige navn.
- <sup>26</sup> Og de skal bære [de. ydmykende erkjenne.] sin skam og all den troløshet de har vist mot mig, når de bor trygt i sitt land, og ingen forferder dem.
- <sup>27</sup> Når jeg fører dem tilbake fra folkene og samler dem fra deres fienders land og åpenbarer min hellighet på dem for de mange folks øine,
- <sup>28</sup> da skal de kjenne at jeg er Herren deres Gud, fordi jeg har bortført dem til folkene, men igjen samlet dem til deres land og ikke lar nogen av dem bli igjen der.
- <sup>29</sup> Og jeg vil ikke mere skjule mitt åsyn for dem, for jeg vil utgyde min Ånd over Israels hus, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 40

I det fem og tyvende år efterat vi var bortført, i begynnelsen av året, på den tiende dag i måneden, i det fjortende år efterat staden var inntatt, nettopp på den dag kom Herrens hånd over mig, og han førte mig dit.

<sup>2</sup> I syner fra Gud førte han mig til Israels land og satte mig ned på et meget høit fjell, og på det var det likesom en bygget stad i syd.

<sup>3</sup> Og han førte mig dit, og se, der var en mann hvis utseende var som kobber, og han hadde en linsnor og en målestang i hånden, og han stod i porten.

<sup>4</sup> Og mannen talte til mig og sa: Menneskesønn! Se med dine øine og hør med dine ører og akt på alt det jeg vil la dig se! For du er ført hit, forat jeg skal la dig se det. Forkynn Israels hus alt det du ser!

<sup>5</sup> Og se, der var en mur utenom huset rundt omkring, og målestangen som mannen hadde i hånden, var seks alen lang, hver alen regnet til en almindelig alen og en håndsbredd, og han målte murens bredde: den var én stang, og dens høide: den var én stang.

<sup>6</sup> Så kom han til den port hvis forside vendte mot øst, og han steg op efter dens trin, og han målte portens treskel: den var én stang i bredden -- det var den første treskel, og den var én stang i bredden.

<sup>7</sup> Og hver vaktstue var én stang i lengden og én stang i bredden, og mellom vaktstuene var det fem alen, og portens treskel ved portens forhall på den indre side var én stang.



- <sup>8</sup> Og han målte portens forhall på den indre side: den var én stang.
- <sup>9</sup> Og han målte portens forhall: den var åtte alen, og dens pilarer: de var to alen, og portens forhall lå på innsiden.
- <sup>10</sup> Og vaktstuene i porten mot øst var tre på hver side; alle tre var like store, og pilarene på begge sider var også like store.
- <sup>11</sup> Og han målte bredden av portåpningen: den var ti alen, og portens lengde: den var tretten alen.
- <sup>12</sup> Foran vaktstuene var det et rum på én alen, og på den andre side likeledes et rum på én alen, og hver vaktstue var seks alen på den ene og seks alen på den andre side.
- <sup>13</sup> Og han målte porten fra den ene vaktstues tak til den andres tak; bredden var fem og tyve alen, dør midt imot dør.
- <sup>14</sup> Og han gjorde pilarene seksti alen høie, og tett inn til pilarene lå forgården, rundt omkring porten.
- <sup>15</sup> Og fra forsiden av inngangsporten til forsiden av den indre ports forhall var det femti alen.
- <sup>16</sup> Og det var vinduer med fast gitter på vaktstuene og på deres pilarer innentil mot porten rundt omkring, og likeså på hallene; og således var det vinduer rundt omkring innentil, og på pilarene var det palmer.
- <sup>17</sup> Så førte han mig til den ytre forgård, og se, der var kammere og et stenlagt gulv i forgården rundt omkring; det var tretti kammer på stengulvet.
- <sup>18</sup> Og stengulvet var ved siden av portene, svarende til portenes lengde; det var det nedre stengulv.
- <sup>19</sup> Og han målte bredden fra forsiden av den nedre port til den ytre forside av den indre forgård: den var hundre alen mot øst og mot nord.
- <sup>20</sup> Så målte han lengden og bredden av den port hvis forside vendte mot nord, og som hørte til den ytre forgård.
- <sup>21</sup> Den hadde tre vaktstuer på hver side, og dens pilarer og haller var like store som de i den første port; den var femti alen lang og fem og tyve alen bred.
- <sup>22</sup> Og vinduene og hallene og palmene var like store som i den port hvis forside vendte mot øst, og på syv trin steg en op i den, og dens haller lå foran dem.
- <sup>23</sup> Og porten til den indre forgård lå midt imot porten som vendte mot nord og mot øst, og han målte hundre alen fra port til port.
- <sup>24</sup> Så førte han mig mot syd, og se, der var en port som vendte mot syd; og han målte dens pilarer og haller: de var like store som de andre.
- <sup>25</sup> Og det var vinduer på den og på dens haller rundt omkring, likesom de andre vinduer; den var femti alen lang og fem og tyve alen bred.
- <sup>26</sup> Dens trapper hadde syv trin, og dens haller lå foran dem, og på dens pilarer var det palmer, én på hver side.
- <sup>27</sup> Og der var en port til den indre forgård mot syd, og fra denne port til porten mot syd målte han hundre alen.
- <sup>28</sup> Så førte han mig til den indre forgård gjennom sydporten, og han målte sydporten: den var like stor som de andre.
- <sup>29</sup> Og dens vaktstuer og pilarer og haller var like store som de andre, og det var vinduer på den og på dens haller rundt omkring; den var femti alen lang og fem og tyve alen bred.
- <sup>30</sup> Og det var haller rundt omkring, fem og tyve alen lange og fem alen brede.
- <sup>31</sup> Hallene vendte ut mot den ytre forgård, og det var palmer på pilarene, og trappene

hadde åtte trin.

<sup>32</sup> Så førte han mig til den indre forgård mot øst, og han målte porten: den var like stor som de andre.

<sup>33</sup> Og dens vaktstuer og pilarer og haller var like store som de andre; og det var vinduer på den og på dens haller rundt omkring; den var femti alen lang og fem og tyve alen bred.

<sup>34</sup> Hallene vendte ut mot den ytre forgård, og det var palmer på pilarene på begge sider, og trappene hadde åtte trin.

<sup>35</sup> Så førte han mig til nordporten, og han målte den: den var like stor som de andre;

<sup>36</sup> likeså målte han dens vaktstuer, pilarer og haller, og det var vinduer på den rundt omkring; den var femti alen lang og fem og tyve alen bred.

<sup>37</sup> Dens pilarer vendte mot den ytre forgård, og det var palmer på pilarene på begge sider, og trappene hadde åtte trin.

<sup>38</sup> Og det var et kammer med dør i pilarene ved portene; der skulde de skylle brennofferet.

<sup>39</sup> Og i portens forhall stod det to bord på hver side til å slakte brennofferet og syndofferet og skyldofferet på.

<sup>40</sup> Og ved den ytre sidevegg, når en steg op i inngangen til porten mot nord, stod det to bord, og ved deri andre sidevegg på portens forhall stod det også to bord --

<sup>41</sup> fire bord ved hver sidevegg på porten, tilsammen åtte bord; på dem skulde de slakte.

<sup>42</sup> Og det var fire bord til brennofferet; de var av hugne stener, halvannen alen lange og halvannen alen brede og én alen høie; på dem skulde de legge de redskaper som de skulde slakte brennofferet og slaktofferet med.

<sup>43</sup> Og dobbelte knagger, en hånd brede, var festet på huset rundt omkring, og på bordene skulde offerkjøttet legges.

<sup>44</sup> Og utenfor den indre port var det kammere for sangerne i den indre forgård, ved siden av nordporten, og deres forside vendte mot syd; og en annen rad kammer lå ved siden av østporten, med forsiden mot nord.

<sup>45</sup> Og han talte til mig og sa: Denne rad kammer, hvis forside vender mot syd, er for de prester som tar vare på det som er å vareta ved huset;

<sup>46</sup> men den rad kammer hvis forside vender mot nord, er for de prester som tar vare på det som er å vareta ved alteret; det er Sadoks sønner, de av Levis sønner som treder nær til Herren for å tjene ham.

<sup>47</sup> Og han målte forgården: den var hundre alen lang og hundre alen bred i firkant, og alteret [de. brennofferalteret] stod foran huset.

<sup>48</sup> Så førte han mig til husets forhall og målte forhallens pilarer: de var fem alen på den ene og fem alen på den andre side, og portens bredde: den var tre alen på hver side.

<sup>49</sup> Forhallen var tyve alen lang og elleve alen bred, og den hadde trin som førte op til den, og ved pilarene stod der søiler, én på hver side.

## KAPITTEL 41

**S**å førte han mig til det Hellige, og han målte pilarene: de var seks alen brede på den ene og seks alen brede på den andre side -- det var teltets bredde.

<sup>2</sup> Døren var ti alen bred, og sideveggene ved døren var fem alen på hver side; og han målte dets [det Helliges] lengde: den var firti alen, og bredden: den var tyve alen.

<sup>3</sup> Så gikk han innenfor [i det Aller-helligste] og målte dørens pilarer: de holdt to alen, og

døren: den holdt seks alen, og dørens bredde: den var syv alen.

<sup>4</sup> Og han målte dets lengde: den var tyve alen, og bredden: den var tyve alen, like mot templet, [de. det Hellige] og han sa til mig: Dette er det Aller-helligste.

<sup>5</sup> Så målte han husets vegg: den var seks alen, og sidekammernes bredde: den var fire alen, rundt omkring hele huset.

<sup>6</sup> Og sidekammerne lå, kammer ved kammer, i tre stokkverk, tretti i hvert stokkverk, og de nådde til den vegg som huset hadde mot sidekammerne rundt omkring, så de var festet; men de var ikke festet til husets vegg.

<sup>7</sup> Og bredden på sidekammerne tiltok rundt omkring, jo høiere en kom op; for bygningen om huset gikk høiere og høiere op rundt omkring huset. Derfor var bredden mot huset større oventil, og fra det nederste stokkverk steg en op i det øverste gjennom det midterste.

<sup>8</sup> Og jeg så at huset hadde en forhøining rundt omkring; sidekammernes grunnvoller var en hel stang, seks alen til kanten.

<sup>9</sup> Bredden av den vegg sidekammerne hadde utad, var fem alen, og den frie plass mellom husets sidekammere

<sup>10</sup> og de andre kammer hadde en bredde av tyve alen rundt omkring hele huset.

<sup>11</sup> Og sidekammernes dører vendte ut mot den frie plass, én dør mot nord og én dør mot syd, og bredden av den frie plass var fem alen rundt omkring.

<sup>12</sup> Og den bygning som lå imot den avsondrede plass på vestsiden, var sytti alen bred, og bygningens vegg var fem alen i bredde rundt omkring, og dens lengde var nitti alen.

<sup>13</sup> Så målte han huset: det var hundre alen langt, og den avsondrede plass og bygningen med dens vegger var hundre alen i lengde.

<sup>14</sup> Og bredden av husets forside og den avsondrede plass mot øst var hundre alen.

<sup>15</sup> Og han målte lengden av bygningen mot den avsondrede plass, den bygning som lå på dens bakside, og dens svalganger på begge sider: det var hundre alen; likeså det indre tempel og forgårdens haller.

<sup>16</sup> Dørtresklene og vinduene med fast gitter og svalgangene rundt omkring i deres tredobbelte stokkverk -- ovenfor dørtreskelen var det et panel av tre rundt omkring, og jorden nådde op til vinduene, og vinduene var dekket --

<sup>17</sup> og rummet over dørene og rummet inn til det indre hus og utadtil og på hele veggen rundt omkring, innvendig og utvendig, alt var efter mål.

<sup>18</sup> Og det var gjort kjeruber og palmer, én palme mellom to kjeruber, og kjerubene hadde to ansikter,

<sup>19</sup> et menneskes ansikt mot palmen på den ene side og en ung løves ansikt mot palmen på den andre side; således var det gjort på hele huset rundt omkring.

<sup>20</sup> Fra jorden til ovenfor døren var det gjort kjeruber og palmer, på templets [det Helliges.] vegg.

<sup>21</sup> Templet [det Hellige.] hadde firkantede dørstolper, og fremsiden på helligdommen [det Aller-helligste.] hadde samme utseende.

<sup>22</sup> Alteret [de. røkofferalteret.] var av tre, tre alen høit og to alen langt, og det hadde sine hjørner, og langsiden og veggene var av tre; og han talte til mig og sa: Dette er bordet som står for Herrens åsyn.

<sup>23</sup> Og templet og helligdommen hadde to dører.

<sup>24</sup> Og dørene hadde to fløier, to bevegelige dørfløier; den ene dør hadde to fløier og likeså den andre.

<sup>25</sup> Og på dem, på templets dører, var det gjort kjeruber og palmer, likesom de som var gjort på veggene; og det var en tverrbjelke av tre foran forhallen utentil.

<sup>26</sup> Og det var vinduer med fast gitter og palmer på forhallens sidevegger, på begge sider, og i husets sidekammere og på tverrbjelkene.

## KAPITTEL 42

**S**å førte han mig ut til den ytre forgård på veien mot nord, og derefter førte han mig til de kammer som lå midt imot den avsondrede plass og midt imot bygningen i nord,

<sup>2</sup> til langsiden, som målte hundre alen, med inngang mot nord, og bredden var femti alen.

<sup>3</sup> Ut mot den tyve alen brede plass som hørte til den indre forgård, og ut mot stengulvet i den ytre forgård var det svalgang mot svalgang i tre stokkverk.

<sup>4</sup> Og foran kammerne var det en gang på ti alens bredde til det indre, en vei på én alen, og deres dører vendte mot nord.

<sup>5</sup> Og de øverste kammer var mindre enn de andre; for svalgangene tok mere rum fra dem enn fra de nederste og de midterste i bygningen;

<sup>6</sup> for de lå i tre stokkverk, men hadde ingen søiler, således som forgårdene hadde; derfor blev rummet i de øverste kammer mindre enn i de nederste og midterste, fra jorden og opetter.

<sup>7</sup> Og en mur som var utenfor, langsmed kammerne, mot den ytre forgård, gikk foran kammerne; den var femti alen lang.

<sup>8</sup> For lengden av de kammer som lå mot den ytre forgård, var femti alen, men mot templet hundre alen.

<sup>9</sup> Og nedenfor disse kammer var inngangen fra øst, når en gikk inn i dem fra den ytre forgård.

<sup>10</sup> Der hvor forgårdens mur mot øst var bredest, foran den avsondrede plass og foran bygningen, lå det også kammere,

<sup>11</sup> og foran dem var det en vei; de var av utseende som de kammer som lå mot nord, og av samme lengde og bredde som de, og de hadde alle sine utganger og sine innretninger som de, og som dørene på dem,

<sup>12</sup> så var også dørene på de kammer som lå mot syd; der var en dør ved begynnelsen av veien, veien foran den tilsvarende mur, veien mot øst, hvor en gikk inn til dem.

<sup>13</sup> Så sa han til mig: Kammerne mot nord og kammerne mot syd, som ligger mot den avsondrede plass, de er hellige kammer, hvor prestene, som står Herren nær, skal ete det høihellige; der skal de legge det høihellige, både matofferet og syndofferet og skyldofferet; for det er et hellig sted.

<sup>14</sup> Når prestene går inn, skal de ikke gå ut igjen fra helligdommen i den ytre forgård, men de skal legge av der [de i kammerne] de klær som de gjør tjeneste i; for de er hellige; de skal ta på sig andre klær og så nærme sig til den plass som er for folket.

<sup>15</sup> Og da han var ferdig med målingen i det indre hus, førte han mig ut gjennom den port hvis forside vendte mot øst; og han målte der rundt omkring.

<sup>16</sup> Han målte østsiden med målestangen: den var fem hundre stenger efter målestangen rundt omkring.

<sup>17</sup> Han målte nordsiden: den var fem hundre stenger efter målestangen rundt omkring.

<sup>18</sup> Også sydsiden målte han: den var fem hundre stenger efter målestangen.

- <sup>19</sup> Så gikk han omkring vestsiden og målte fem hundre stenger etter målestangen.
- <sup>20</sup> På alle fire sider målte han det; det hadde en mur rundt omkring, fem hundre stenger lang og fem hundre bred, til å skille mellom det hellige og det som ikke var hellig.

## KAPITTEL 43

**S**å førte han mig til porten, den port som vendte mot øst.

<sup>2</sup> Og se, Israels Guds herlighet kom fra øst, og lyden av den var som lyden av store vann, og jorden lyste av hans herlighet.

<sup>3</sup> Og det var å se til som det syn jeg før hadde sett, som det syn jeg så da jeg kom for å ødelegge staden, [de. forkynne staden at den skulde ødelegges] og synene var som det syn jeg hadde sett ved elven Kebar, og jeg falt ned på mitt ansikt.

<sup>4</sup> Og Herrens herlighet drog inn i huset gjennom den port som vendte mot øst.

<sup>5</sup> Og Ånden løftet mig op og førte mig inn i den indre forgård, og se, Herrens herlighet fylte huset.

<sup>6</sup> Og jeg hørte en som talte til mig ut fra huset, mens en mann stod ved siden av mig.

<sup>7</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Dette er stedet for min trone, det sted hvor mine føtter skal stå, og der vil jeg bo blandt Israels barn til evig tid, og Israels hus skal ikke mere gjøre mitt hellige navn urent, hverken de eller deres konger, med sitt horelevnet og med sine kongers [de. sine avguders.] døde kroppar og med sine offerhauger,

<sup>8</sup> således som de gjorde da de satte deres treskel ved min treskel og deres dørstolpe ved siden av min dørstolpe, så bare veggen var imellem mig og dem, og de gjorde mitt hellige navn urent med de vederstyggelige ting som de fór med, så jeg måtte gjøre ende på dem i min vrede.

<sup>9</sup> Nu skal de ha sitt horelevnet og sine kongers døde kroppar langt bort fra mig, og da vil jeg bo iblandt dem til evig tid.

<sup>10</sup> Du menneskesønn! Tal til Israels hus om dette hus, så de må skamme sig over sine misgjerninger og måle den velordnede bygning.

<sup>11</sup> Og når de skammer sig over alt det de har gjort, da skal du kunngjøre dem husets skikkelse og dets innredning, dets utganger og innganger, hele dets skikkelse og alle forskriftene om det -- hele dets skikkelse og alle lovene om det, og skriv det op for deres øine, så de må akte på hele dets skikkelse og alle forskriftene om det og gjøre efter dem.

<sup>12</sup> Dette er loven om huset: På toppen av fjellet skal hele dets område rundt omkring være høihellig. Se, dette er loven om huset.

<sup>13</sup> Og dette er alterets mål i alen -- hver alen regnet til en almindelig alen og en håndsbredd: Der skal være et fotstykke, én alen høit og én alen bredt, og kantlisten på randen av det skal være et spann rundt omkring; dette er alterets underlag.

<sup>14</sup> Og fra fotstykket på jorden til den nedre avsats skal det være to alen, og bredden skal være én alen, og fra den lille avsats til den store avsats skal det være fire alen, og bredden skal være én alen.

<sup>15</sup> Og Har'el [Har'el (Guds berg) er hele alterets øverste del, og Ariel (Guds arne) dets ildsted.] skal være fire alen, og fra Ariel og opefter skal det være fire horn.

<sup>16</sup> Og Ariel skal være tolv alen lang og tolv alen bred, firkantet med fire like lange sider.

<sup>17</sup> Og avsatsen skal være fjorten alen lang og fjorten alen bred, med fire like lange sider, og kantlisten omkring den skal være en halv alen, og fotstykket dertil en alen rundt omkring, og dets trapper skal vende mot øst.

- <sup>18</sup> Og han sa til mig: Menneskesønn! Så sier Herren, Israels Gud: Dette er forskriftene om alteret på den dag det blir gjort, så en kan ofre brennoffer og spreng blod på det.
- <sup>19</sup> Du skal gi de levittiske prester, de som er av Sadoks ætt, som står mig nær og tjener mig, en ung okse til syndoffer, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>20</sup> Og du skal ta noget av dens blod og stryke på dets fire horn og på avsatsens fire hjørner og på kantlisten rundt omkring, og du skal rense det fra synd og gjøre soning for det.
- <sup>21</sup> Så skal du ta syndofferoksen, og den skal brennes på det foreskrevne sted i huset, utenfor helligdommen.
- <sup>22</sup> Og den annen dag skal du ofre en gjetebukk uten lyte til syndoffer, og de skal rense alteret fra synd, likesom de rensset det med oxen.
- <sup>23</sup> Når du er ferdig med å rense det, skal du ofre en ung okse uten lyte og en vær uten lyte av småfeet.
- <sup>24</sup> Og du skal føre dem frem for Herrens åsyn, og prestene skal strø salt på dem og ofre dem til brennoffer for Herren.
- <sup>25</sup> I syv dager skal du ofre en bukk til syndoffer hver dag, og en ung okse og en vær av småfeet, begge uten lyte, skal ofres.
- <sup>26</sup> I syv dager skal de gjøre soning for alteret og rense det og innvie det.
- <sup>27</sup> Og når disse dager er til ende, da skal prestene på den åttende dag og alltid senere ofre eders brennoffer og takkoffer på alteret, og jeg vil ha behag i eder, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 44

**S**å førte han mig tilbake mot helligdommens ytre port, som vendte mot øst; den var lukket.

<sup>2</sup> Og Herren sa til mig: Denne port skal være lukket, den skal ikke åpnes, og ingen skal gå inn gjennom den; for Herren, Israels Gud, har gått inn gjennom den; derfor skal den være lukket.

<sup>3</sup> Men fyrsten skal, fordi han er fyrste, ha lov til å sitte der og holde måltid for Herrens åsyn; han skal gå inn gjennom portens forhall, og samme vei skal han gå ut.

<sup>4</sup> Så førte han mig gjennom nordporten til plassen foran huset, og jeg så, og se, Herrens herlighet fylte Herrens hus, og jeg falt ned på mitt ansikt.

<sup>5</sup> Og Herren sa til mig: Menneskesønn! Akt på og se med dine øine og hør med dine ører alt det jeg sier dig om alle forskriftene og alle lovene om Herrens hus, og du skal legge nøie merke til inngangen til huset og alle utgangene fra helligdommen.

<sup>6</sup> Og du skal si til de gjenstridige, til Israels hus: Så sier Herren, Israels Gud: Det får nu være nok med alle eders vederstyggeligheter, Israels hus,

<sup>7</sup> at I har latt fremmede med uomskåret hjerte og uomskåret kjøtt komme inn i min helligdom og være der, så mitt hus blev vanhelliget, mens I bar frem min mat, fett og blod, og således brøt min pakt, for ikke å nevne alle eders andre vederstyggeligheter.

<sup>8</sup> Og I tok ikke vare på det som var å vareta i mine helligdommer; men I satte andre i stedet for eder til å ta vare på det jeg vilde ha varetatt i min helligdom.

<sup>9</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Ingen fremmed med uomskåret hjerte og uomskåret kjøtt skal komme inn i min helligdom, ingen av alle de fremmede som bor blandt Israels barn.

<sup>10</sup> Ja, endog de levitter som gikk bort fra mig da Israel fór vill og forvillet sig bort fra mig

etter sine motbydelige avguder, de skal bære sin misgjerning.

**11** De skal være tjenere i min helligdom, opsynsmenn ved husets porter og tjenere i huset; de skal slakte brennofferet og slaktofferet for folket, og de skal stå for deres åsyn og tjene dem.

**12** Fordi de tjente dem for deres motbydelige avguders åsyn og var et anstøt til misgjerning for Israels hus, derfor har jeg løftet min hånd imot dem, sier Herren, Israels Gud, og de skal bære sin misgjerning.

**13** De skal ikke nærme sig til mig for å tjene mig som prester eller for å nærme sig til nogen av mine hellige ting -- de høihellige; men de skal bære sin skam og de vederstyggeligheter som de har gjort sig skyldige i.

**14** Jeg vil sette dem til å ta vare på det som er å vareta i huset, med alt arbeidet der og alt som der skal gjøres.

**15** Men de levittiske prester, Sadoks sønner, som tok vare på det som var å vareta i min helligdom, da Israels barn forvillet sig bort fra mig, de skal trede nær til mig for å tjene mig, og de skal stå for mitt åsyn og frembære for mig fett og blod, sier Herren, Israels Gud.

**16** De skal gå inn i min helligdom, og de skal trede nær til mitt bord for å tjene mig, og de skal ta vare på det jeg vil ha varetatt.

**17** Og når de går inn i den indre forgårds porter, da skal de klæ sig i linklær; det skal ikke komme ull på dem når de tjener i den indre forgårds porter eller i huset.

**18** De skal ha linhuer på hodet og benklær av lin om lendene; de skal ikke omgjorde sig med noget som fremkaller sved.

**19** Og når de går ut i den ytre forgård, til folket i den ytre forgård, skal de ta av sig de klær som de har forrettet tjeneste i, og legge dem ned i de hellige kammer, og de skal ta på sig andre klær og ikke gjøre folket hellig med sine klær.

**20** De skal ikke rake hodet og heller ikke la håret vokse fritt; de skal klippe sitt hodehår.

**21** Vin skal ingen av prestene drikke når de går inn i den indre forgård.

**22** En enke eller en kvinne som hennes mann har skilt sig fra, skal de ikke ta til hustru, men bare jomfruer av Israels ætt; men de kan ta en enke som er enke etter en prest.

**23** De skal lære mitt folk å skille mellom hellig og vanhellig og forklare dem forskjellen mellom urent og rent.

**24** I rettssaker skal de stå frem og dømme, efter mine forskrifter skal de dømme i dem; mine lover og bud skal de holde på alle mine høitider, og mine sabbater skal de holde hellige.

**25** Ingen av dem må gå inn til et lik, så han blir uren; bare når det gjelder far eller mor eller sønn eller datter eller bror eller en søster som ikke har tilhørt nogen mann, kan de gjøre sig urene.

**26** Når han så er blitt ren igjen, skal de telle syv dager for ham;

**27** og den dag han går inn i helligdommen, inn i den indre forgård, for å tjene i helligdommen, skal han ofre sitt syndoffer, sier Herren, Israels Gud.

**28** Og deres arvedel skal være den at jeg er deres arv. Og nogen eiendom skal I ikke gi dem i Israel; jeg er deres eiendom.

**29** Matofferet og syndofferet og skyldofferet skal de ete, og alt bannlyst i Israel skal høre dem til.

**30** Og de første frukter av all førstegrøde av alle slag og hver offergave av alle slag, av alle



eders offergaver, skal tilhøre prestene, og det første av eders deig skal I gi presten, så velsignelse må komme over ditt hus.

<sup>31</sup> Noget selvdødt eller sønderrevet av fugler eller dyr skal prestene ikke ete.

## KAPITTEL 45

**O**g når I lodder ut landet til eiendom, skal I avgi en gave til Herren, et hellig stykke av landet, fem og tyve tusen stenger langt og ti tusen bredt; det skal være hellig så langt det rekker rundt omkring.

<sup>2</sup> Av det skal det tas til helligdommen fem hundre stenger i lengde og fem hundre i bredde, i firkant rundt omkring, og femti alen til en fri plass for den rundt omkring.

<sup>3</sup> Således skal du efter dette mål måle fem og tyve tusen stenger i lengde og ti tusen i bredde; og der skal helligdommen, det høihellige, være.

<sup>4</sup> Det er en hellig del av landet, den skal tilhøre prestene, helligdommens tjenere, som nærmer sig for å tjene Herren, og det skal være til hustomter for dem og en hellig plass for helligdommen.

<sup>5</sup> Og fem og tyve tusen stenger i lengde og ti tusen i bredde skal tilhøre levittene, husets tjenere; de skal ha tyve gårder til eiendom.

<sup>6</sup> Og som stadens eiendom skal I avgi fem tusen stenger i bredde og fem og tyve tusen i lengde, ved siden av helligdommens lodd; det skal tilhøre hele Israels hus.

<sup>7</sup> Og fyrsten skal ha sin lodd på begge sider av helligdommens lodd og av stadens eiendom, langsmed helligdommens lodd og stadens eiendom, dels på vestsiden, mot vest, og dels på østsiden, mot øst, og i lengde svarende til én av stammenes lodder fra vestgrensen til østgrensen.

<sup>8</sup> Dette skal han ha som sitt land, som sin eiendom i Israel, og mine fyrster skal ikke mere undertrykke mitt folk, men overlate landet til Israels hus efter deres stammer.

<sup>9</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Nu får det være nok, I Israels fyrster! Få bort vold og ødeleggelse og gjør rett og rettferdighet, hør op med å drive mitt folk fra gård og grunn, sier Herren, Israels Gud.

<sup>10</sup> Rette vektskåler og rett efa og rett bat skal I ha.

<sup>11</sup> En efa og en bat skal ha samme mål, så en bat er tiendedelen av en homer, og en efa tiendedelen av en homer; efter homeren skal deres mål rette sig.

<sup>12</sup> En sekel skal være tyve gera; en mine skal hos eder være tyve sekel, fem og tyve sekel, femten sekel.

<sup>13</sup> Dette er den offergave I skal gi: en sjettedel efa av en homer hvete, og likeså skal I gi en sjettedel efa av en homer bygg.

<sup>14</sup> Og den fastsatte avgift av olje, av en bat olje, er en tiendedel bat av en kor [en kor er så stor som en homer.] -- det går ti bat på en homer; for en homer er ti bat-

<sup>15</sup> og av småfeet ett lam av to hundre fra Israels vannrike beitemark til matoffer og til brennoffer og takkoffer, til å gjøre soning for dem, sier Herren, Israels Gud.

<sup>16</sup> Alt folket i landet skal være skyldig til å yde denne offergave til fyrsten i Israel.

<sup>17</sup> Og fyrsten skal det påligge å ofre brennofferne og matofferet og drikkofferet på festene og nymånedagene og sabbatene, på alle Israels høitider; han skal ofre syndofferet og matofferet og brennofferet og takkofferne for å gjøre soning for Israels hus.

<sup>18</sup> Så sier Herren, Israels Gud: I den første måned, på den første dag i måneden, skal du ta en ung okse uten lyte, og du skal rense helligdommen fra synd.

- <sup>19</sup> Og presten skal ta noget av syndofferets blod og stryke på husets dørstolper og på de fire hjørner av alterets avsats og på dørstolpene i den indre forgårds port.
- <sup>20</sup> Og likeså skal du gjøre på den syvende dag i måneden for deres skyld som har syndet av vanvare eller uvitenhet, og således skal I gjøre soning for huset.
- <sup>21</sup> I den første måned, på den fjortende dag i måneden, skal I holde påske; på denne fest skal I ete usyret brød i syv dager.
- <sup>22</sup> På den dag skal fyrsten ofre en okse til syndoffer for sig og for alt folket i landet.
- <sup>23</sup> Og på festens syv dager skal han ofre Herren et brennoffer, syv okser uten lyte og syv værer uten lyte hver dag i de syv dager, og som syndoffer en gjetebukke hver dag.
- <sup>24</sup> Og som matoffer skal han ofre en efa til hver okse og en efa til hver vær og en hin olje til hver efa.
- <sup>25</sup> I den syvende måned, på den femtende dag i måneden, på festen, skal han ofre lignende offer i syv dager, både syndofferet og brennofferet, både matofferet og oljen.

## KAPITTEL 46

**S**å sier Herren, Israels Gud: Den indre forgårds port, den som vender mot øst, skal være lukket de seks arbeidsdager; men på sabbatens dag skal den åpnes, og likeså på nymånedagen.

- <sup>2</sup> Og fyrsten skal da gå inn gjennom portens forhall utenfra og stå ved portens dørstolpe; prestene skal ofre hans brennoffer og hans takkoffer, og han skal tilbede på portens treskel og så gå ut igjen; men porten skal ikke lukkes før om aftenen.
- <sup>3</sup> Og folket i landet skal på sabbatene og nymånedagene tilbede for Herrens åsyn ved inngangen til denne port.
- <sup>4</sup> Og brennofferet som fyrsten skal ofre til Herren på sabbatens dag, skal være seks lam uten lyte og en vær uten lyte,
- <sup>5</sup> og som matoffer en efa til væren, og som matoffer til lammene så meget som han finner for godt å gi, og en hin olje til hver efa.
- <sup>6</sup> Og på nymånedagen en ung okse uten lyte og seks lam og en vær; uten lyte skal de være.
- <sup>7</sup> Og som matoffer skal han ofre en efa til oxen og en efa til væren, og til lammene så meget som han har råd til, og en hin olje til hver efa.
- <sup>8</sup> Og når fyrsten går inn, skal han gå inn gjennom portens forhall, og samme vei skal han gå ut igjen.
- <sup>9</sup> Men når folket i landet går inn for Herrens åsyn på høitidene, skal den som går inn igjennom nordporten for å tilbede, gå ut igjennom sydporten, og den som går inn igjennom sydporten, gå ut igjennom porten mot nord; han skal ikke vende tilbake gjennom den port som han gikk inn gjennom, men de skal gå ut rett frem for sig.
- <sup>10</sup> Og fyrsten skal gå inn blandt de andre, når de går inn; og når de går ut, skal de gå ut sammen.
- <sup>11</sup> Og på festene og høitidene skal matofferet være en efa til hver okse og en efa til hver vær, og til lammene så meget som han finner for godt å gi, og en hin olje til hver efa.
- <sup>12</sup> Når fyrsten vil ofre et frivillig offer -- et brennoffer eller takkoffere som frivillig offer til Herren, da skal de åpne for ham den port som vender mot øst, og han skal ofre sitt brennoffer og sine takkoffer således som han gjør det på sabbatens dag; og så skal han gå ut igjen, og når han er gått ut, skal porten lukkes.

- <sup>13</sup> Som brennoffer til Herren skal du hver dag ofre et årsgammelt lam uten lyte; hver morgen skal du ofre det.
- <sup>14</sup> Og som matoffer dertil skal du hver morgen ofre en sjettedel efa og en tredjedel hin olje til å væte melet med; det er et matoffer for Herren -- forskrifter som skal gjelde evig, for all tid.
- <sup>15</sup> Således skal de hver morgen ofre lammet og matofferet og oljen; det skal være et stadig brennoffer.
- <sup>16</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Når fyrsten gir nogen av sine sønner en gave, så er det hans arv; det skal tilhøre hans sønner, det er deres arv og eie.
- <sup>17</sup> Men når han gir en gave av sin arv til en av sine tjenere, så skal det tilhøre ham inntil frihetsåret, men så komme tilbake til fyrsten; bare hans sønner skal hans arv tilhøre.
- <sup>18</sup> Fyrsten må ikke ta noget av folkets arv, så han driver dem bort fra deres eiendom; av sin egen eiendom skal han la sine sønner arve, så mitt folk ikke skal bli spredt ved å miste sine eiendommer.
- <sup>19</sup> Så førte han mig gjennom den inngang som var ved siden av porten, til de hellige kammer som var bestemt for prestene, og som vendte mot nord, og se, der var en plass ytterst mot vest.
- <sup>20</sup> Og han sa til mig: Dette er den plass hvor prestene skal koke skyldofferet og syndofferet, og hvor de skal bake matofferet, så de ikke har nød å bære det ut i den ytre forgård og således hellige folket.
- <sup>21</sup> Så lot han mig gå ut i den ytre forgård, og førte mig omkring til forgårdens fire hjørner, og se, der var en mindre gård i hvert hjørne av forgården.
- <sup>22</sup> I forgårdens fire hjørner var det lukkede gårder, firti alen lange og tretti alen brede; de fire gårder i hjørnene hadde samme mål.
- <sup>23</sup> Og det gikk en muret ring rundt om i dem, rundt om i alle fire, og det var gjort kokesteder under de murede ringer rundt om.
- <sup>24</sup> Og han sa til mig: Dette er de kokehus hvor husets tjenere skal koke folkets slakteroffer.

## KAPITTEL 47

**S**å førte han mig tilbake til husets inngang, og se, det kom vann ut under husets dørtreskel mot øst, for husets forside vendte mot øst; og vannet rant ned fra husets høire side, sønnenfor alteret.

- <sup>2</sup> Så lot han mig gå ut gjennom nordporten og førte mig omkring utenfor, til den ytre port, til den port som vender mot øst, og se, det vellet vann frem fra den høire side.
- <sup>3</sup> Mannen gikk nu mot øst med en målesnor i hånden og målte tusen alen; så lot han mig vade gjennom vannet, og vannet nådde mig til anklene.
- <sup>4</sup> Atter målte han tusen alen og lot mig vade gjennom vannet; da nådde vannet mig til knærne. Atter målte han tusen alen og lot mig vade gjennom vann som nådde til lendene.
- <sup>5</sup> Så målte han atter tusen alen; da var det en bekk som jeg ikke kunde vade igjennem; for vannet var så høit at en måtte svømme der -- det var en bekk som ikke lot sig vade.
- <sup>6</sup> Og han sa til mig: Har du sett det, menneskesønn? Og han førte mig tilbake igjen langs bekkens bredd.
- <sup>7</sup> Da jeg vendte tilbake, se, da stod det på bekkens bredd en stor mengde trær på begge sider.
- <sup>8</sup> Og han sa til mig: Dette vann rinner til østbygdene og videre ned til ødemarken og faller

så i havet; [det Døde Hav] og når det ledes ut i havet, blir vannet der sundt.

<sup>9</sup> Og alle levende skapninger, som det vrirler av overalt hvor dobbeltbekken [de. den store bekk] kommer, skal leve, og fiskene skal bli meget tallrike; for når dette vann kommer dit, blir der sundhet og liv overalt hvor bekken kommer.

<sup>10</sup> Og det skal stå fiskere ved havet [det Døde Hav.] fra En-Gedi til En-Egla'im; det skal være et sted til å kaste fiskegarn ut; det skal finnes fisk av forskjellig slag i stor mengde, som i det store hav.

<sup>11</sup> Men myrene og pyttene der skal ikke bli sunde; de skal bare være til å utvinne salt av.

<sup>12</sup> Ved bekken skal det på begge dens bredder vokse op allehånde frukttrær; deres blad skal ikke visne, og deres frukt skal ikke høre op; hver måned skal de bære ny frukt; for vannet til dem går ut fra helligdommen; og deres frukt skal være til mat, og deres blad til lægedom.

<sup>13</sup> Så sier Herren, Israels Gud: Dette er de grenser hvorefter I skal skifte ut landet til arv for Israels tolv stammer; Josef skal ha to lodder.

<sup>14</sup> I skal ta det til arv, den ene som den andre, fordi jeg har løftet min hånd og svoret å ville gi eders fedre det, og således skal dette land tilfalle eder som arv.

<sup>15</sup> Dette skal være landets grenser: Mot nord fra det store hav på veien til Hetlon i retning mot Sedad,

<sup>16</sup> Hamat, Berota, Sibra'im, som ligger mellom Damaskus' landemerke og Hamats landemerke, det mellemsste Haser, som ligger bortimot Havrans landemerke.

<sup>17</sup> Således skal grensen gå fra havet til Hasar-Enon ved Damaskus' landemerke og videre enda lenger mot nord op til Hamats landemerke. Dette er nordsiden.

<sup>18</sup> På østsiden: Jordan, mellom Havran og Damaskus og mellom Gilead og Israels land; fra nordgrensen til det østlige hav skal I måle. Dette er østsiden.

<sup>19</sup> På sydsiden -- mot syd -- skal grensen gå fra Tamar til Meribots vann ved Kades; arven skal nå til det store hav. Dette er sydsiden -- grensen mot syd.

<sup>20</sup> Og på vestsiden skal det store hav være grensen og gå fra sydgrensen til midt imot Hamat. Dette er vestsiden.

<sup>21</sup> Dette land skal I dele mellom eder etter Israels stammer.

<sup>22</sup> I skal lodde det ut til arv for eder og de fremmede som bor iblandt eder, og som har fått barn iblandt eder; de skal for eder være som de innfødte blandt Israels barn; de skal få arv sammen med eder blandt Israels stammer.

<sup>23</sup> I den stamme hvor den fremmede bor, der skal I gi ham hans arv, sier Herren, Israels Gud.

## KAPITTEL 48

**D**ette er stammenes navn: Fra nordenden langs Hetlon-veien til bortimot Hamat og Hasar-Enan ved Damaskus' landemerke, mot nord, ved siden av Hamat, der skal Dan ha landet, fra østsiden til havet -- Dan én lodd.

<sup>2</sup> Og langsmed Dans landemerke, fra østsiden til vestsiden, Aser én lodd.

<sup>3</sup> Og langsmed Asers landemerke, fra østsiden og til vestsiden, Naftali én lodd.

<sup>4</sup> Og langsmed Naftalis landemerke, fra østsiden til vestsiden, Manasse én lodd.

<sup>5</sup> Og langsmed Manasses landemerke, fra østsiden til vestsiden, Efra'im én lodd.

<sup>6</sup> Og langsmed Efra'ims landemerke, fra østsiden og til vestsiden, Ruben én lodd.

<sup>7</sup> Og langsmed Rubens landemerke, fra østsiden til vestsiden, Juda én lodd.

<sup>8</sup> Og langsmed Judas landemerke, fra østsiden til vestsiden, skal det område ligge som I skal avgi som gave til Herren; det skal være fem og tyve tusen stenger i bredde, og i lengde som én av stammeloddene, fra østsiden til vestsiden, og midt i der skal helligdommen være.

<sup>9</sup> Det område som I skal avgi til Herren som gave, skal være fem og tyve tusen stenger langt og ti tusen bredt.

<sup>10</sup> Og av denne hellige gave skal et stykke tilhøre prestene, i nord fem og tyve tusen stenger, i vest ti tusen i bredde, i øst ti tusen i bredde, og i syd fem og tyve tusen i lengde, og midt i der skal Herrens helligdom være.

<sup>11</sup> Prestene, dem som er helliget blandt Sadoks sønner, som tok vare på det jeg vilde ha varetatt, som ikke forvillet sig dengang Israels barn fór vill, således som levittene forvillet sig,

<sup>12</sup> dem skal det tilhøre som en del av det landområde som skal avgis til Herren, som et høihellig stykke langsmed levittenes landemerke.

<sup>13</sup> Og levittene skal ved siden av prestenes landemerke ha fem og tyve tusen stenger i lengde og ti tusen i bredde; lengden skal i alt være fem og tyve tusen stenger, og bredden ti tusen.

<sup>14</sup> De skal ikke selge eller bytte bort noget av det, og denne førstegrøde av landet skal ikke gå over til andre; for den er helliget til Herren.

<sup>15</sup> De fem tusen stenger som er tilovers av bredden, langsmed de fem og tyve tusen, skal ikke være hellig land; det skal være til bruk for staden, til boliger og til jorder, og midt i der skal staden være.

<sup>16</sup> Og dette er dens mål: Nordsiden skal være fire tusen og fem hundre stenger, og sydsiden fire tusen og fem hundre, og østsiden fire tusen og fem hundre, og vestsiden fire tusen og fem hundre.

<sup>17</sup> Og staden skal ha jorder, i nord to hundre og femti stenger og i syd to hundre og femti og i øst to hundre og femti og i vest to hundre og femti.

<sup>18</sup> Og det som er tilovers av lengden, langsmed den hellige gave, ti tusen stenger mot øst og ti tusen mot vest, det skal være langsmed den hellige gave, og av grøden av det skal være til føde for stadens arbeidere.

<sup>19</sup> Og stadens arbeidere, av alle Israels stammer, skal dyrke det [jordstykket.]

<sup>20</sup> Hele gaven skal være fem og tyve tusen stenger i lengde og fem og tyve tusen i bredde; en fjerdedel i forhold til den hellige gave skal I avgi til stadens eiendom.

<sup>21</sup> Og fyrsten skal ha det som er tilovers på begge sider av den hellige gave og av stadens eiendom, langsmed den fem og tyve tusen stenger brede lodd til den østre grense og mot vest langsmed de fem og tyve tusen stenger til den vestre grense, ved siden av stammeloddene; [de. Judas og Benjamins] det skal tilhøre fyrsten, og den hellige gave og husets helligdom skal være midt imellem.

<sup>22</sup> Og det som ligger mellom Judas landemerke og Benjamins landemerke, med levittenes eiendom og stadens eiendom i midten, det skal tilhøre fyrsten.

<sup>23</sup> Så kommer de andre stammer: Fra østsiden til vestsiden skal Benjamin ha én lodd.

<sup>24</sup> Og langsmed Benjamins landemerke, fra østsiden til vestsiden, Simeon én lodd.

<sup>25</sup> Og langsmed Simeons landemerke, fra østsiden til vestsiden, Issakar én lodd.

<sup>26</sup> Og langsmed Issakars landemerke, fra østsiden til vestsiden, Sebulon én lodd.

<sup>27</sup> Og langsmed Sebulons landemerke, fra østsiden til vestsiden, Gad én lodd.

<sup>28</sup> Og langsmed Gads landemerke, på sydsiden, skal grensen mot syd gå fra Tamar til Meribas vann ved Kades; arven skal nå til det store hav.

- <sup>29</sup> Dette er det land som I skal lodde ut til Israels stammer av arven, og dette er deres lodder, sier Herren, Israels Gud.
- <sup>30</sup> Og dette er stadens yttergrenser: På nordsiden skal den måle fire tusen og fem hundre stenger;
- <sup>31</sup> og stadens porter skal opkalles etter Israels stammer; tre av dem skal ligge mot nord: Rubens port én, Judas port én, Levis port én.
- <sup>32</sup> Og på østsiden skal den måle fire tusen og fem hundre stenger og ha tre porter: Josefs port én, Benjamins port én, Dans port én.
- <sup>33</sup> Og sydsiden skal måle fire tusen og fem hundre stenger og ha tre porter: Simeons port én, Issakars port én, Sebulons port én.
- <sup>34</sup> Vestsiden skal måle fire tusen og fem hundre stenger og ha tre porter: Gads port én, Asers port én, Naftalis port én.
- <sup>35</sup> Rundt omkring skal staden måle atten tusen stenger. Og stadens navn skal fra den dag være: Herren er der.

For other languages please go to [www.wordproject.org](http://www.wordproject.org)